

SELECTIONIA
NUMISMATA

Digitized by the Internet Archive
in 2017 with funding from
Getty Research Institute

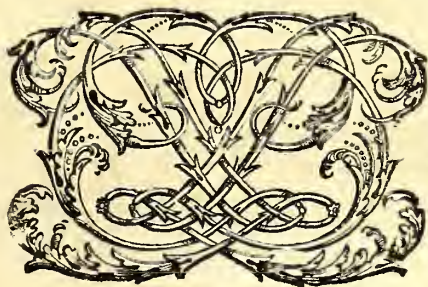
<https://archive.org/details/selectioranumism00foyv>

SELECTIONA
NUMISMATA
IN ÆRE
MAXIMI MODULI
E MUSEO

Illustrissimi D. D. FRANCISCI DE CAMPS,
Abbatis S. Marcelli, & B. Mariae de Siniaco.

Concisis interpretationibus per D. VAILLANT
D. M. & Cenomanensium Ducis Antiquarium.

ILLUSTRATA

PARISIIS,
Apud ANTONIUM DEZALLIER, in Vico
San-Jacobæo, ad Coronam Auream.

M. DC. XCIV.

CUM PRIVILEGIO REGIS.

1875

1875

1875

1875

LECTORI.

NUMMOS veteres ex omni materia, omnique modulo summâ curâ multisque sumptibus collegit undique multis ab hinc annis Illustrissimus ABBAS DE CAMPS, tam prospere successu, ut rei nummarie studiosis omnibus, Principibus etiam non paucis opulentior in eâ re tandem evaserit: hi siquidem nummos habent permultos, ille verò numismata maximi moduli mole, cælaturâ, raritate, eximia, in quibus Imperatorum seriem, si paucos excipias, cernere licet, ut & res ab eis præclare gestas, & quidquid in historiâ Romanâ legitur augustius. Ab amicis sæpe invitatus, ut quæ privatæ studens, tum utili-

tati , tùm voluptati sibi comparaverat , in publicum commodum transferret , annuit comiter votis amicorum , ipse tamen diversis negotiorum generibus implicatus ea in ære priùs , prout extant in ipsis exemplaribus , accuratè incisa , explicanda mihi postmodùm tradidit. Vtere igitur , Lector , eruditis opibus Musei Abbatis illustrissimi , usque dum publica fiant quotquot supersunt ex auro , argento , ære selectiora numismata. Inter recentiores Cæsares unicum invenies extra suum ordinem collocatum , inscitiae ne ascribas , post cælatos jam successores ipsum recuperavit.

INDEX AUTHORUM:

<i>Acta Conc. Chalcedonensis.</i>	pag. 100
<i>Alciatus.</i>	98. 104
<i>Ammianus Marcellinus.</i>	108. 121
<i>Apollodorus.</i>	35
<i>Appianus.</i>	36. 108
<i>Aristides.</i>	36. 82. 91. 92. 104
<i>Artemidorus.</i>	86. 90
<i>D. Athanasius.</i>	83
<i>Athenæus.</i>	60. 83
<i>Aurelius Victor.</i>	95. 101. 102. 124. 129
<i>Baronius.</i>	11. 12
<i>Calendarium vetus.</i>	41
<i>Calpurnius.</i>	119
<i>Capitolinus.</i>	27. 35. 37. 39. 40. 45. 84. 85. 87. 91. 96
<i>Cicero.</i>	53
<i>Cimelium Regis Christianissimi.</i>	18. 19. 64. 76.
110.	
<i>Dio Cassius.</i>	5. 9. 26. 31. 32. 35. 37. 43. 48. 53. 64.
72. 78. 83.	110
<i>Dio Chrysostomus.</i>	89. 97
<i>Dionysius Halicarnassæus.</i>	23
<i>Diodorus Siculus.</i>	123
<i>Eustathius.</i>	40. 56

INDEX AUTHORUM.

<i>Eutropius.</i>	102. 130
<i>Fulgentius.</i>	94
<i>Gaza Christina Regina.</i>	57
<i>A. Gellius.</i>	41
<i>Herodianus.</i>	47. 57. 66. 72
<i>D. Hieronymus.</i>	55
<i>Hyginus.</i>	23. 54. 63. 103
<i>Isidorus.</i>	49. 84
<i>Iustinus.</i>	108
<i>Juvenalis.</i>	20. 42
<i>Lampridius.</i>	43. 47. 48. 50. 51. 52. 54. 81. 82
<i>Lilius Giralduſ.</i>	103
<i>Livius.</i>	26. 45. 54. 71. 104
<i>Lucianus.</i>	80
<i>Macrobius.</i>	23. 24. 25. 42. 94. 112
<i>Manilius.</i>	6
<i>Marmor Oxoniensē.</i>	18. 60. 68
<i>Mediobarbus.</i>	51
<i>Morellius.</i>	27
<i>Nicasius Abbas.</i>	111
<i>Occo.</i>	93
<i>Oppianus.</i>	21
<i>Ovidius.</i>	29. 89
<i>Pausanias.</i>	18. 19. 53. 66. 67. 79. 92. 98. 114
<i>Philoſtratus.</i>	11. 18
<i>Phornutus.</i>	23. 53
<i>Photius.</i>	22. 76
<i>Plinius.</i>	1. 6. 17. 70. 111
<i>Plinius Junior.</i>	13

INDEX AUTHORUM.

<i>Plutarchus.</i>	25. 41. 67. 71.	114
<i>Polybius.</i>		22
<i>Pomponius Latus.</i>		106
<i>Porphyrogeneta.</i>		22
<i>Prudentius.</i>		30
<i>Ptolemæus.</i>		100
<i>Sequinus.</i>		3. 14
<i>Seneca.</i>		30
<i>Seneca Tragicus.</i>		21
<i>Sextus Pompeius.</i>		38. 41
<i>Sextus Rufus.</i>		107
<i>Spanhemius.</i>		126
<i>Sponius.</i>		30
<i>Stattius.</i>		29
<i>Stephanus de Urbibus.</i>	17. 24. 79	
<i>Strabo.</i>	1. 3. 22. 40. 48. 59. 60. 70. 84. 92. 100. 103. 108	
<i>Suetonius.</i>	7. 8. 10. 11. 12.	
<i>Suidas.</i>		64. 68
<i>Tacitus.</i>	7. 10. 39. 68. 69. 78. 92	
<i>Trebellius Pollio.</i>		109. 115
<i>Trifstanus.</i>		33. 71. 105. 107
<i>Io. Valens.</i>		1. 50. 64. 75. 76
<i>Vegetius.</i>		74
<i>Virgilius.</i>		20. 24. 43
<i>Vopiscus.</i>	112. 116. 117. 118	
<i>Zosimus.</i>		97. 98. 101.

F I N I S.

EXTRAIT DU PRIVILEGE DU ROY.

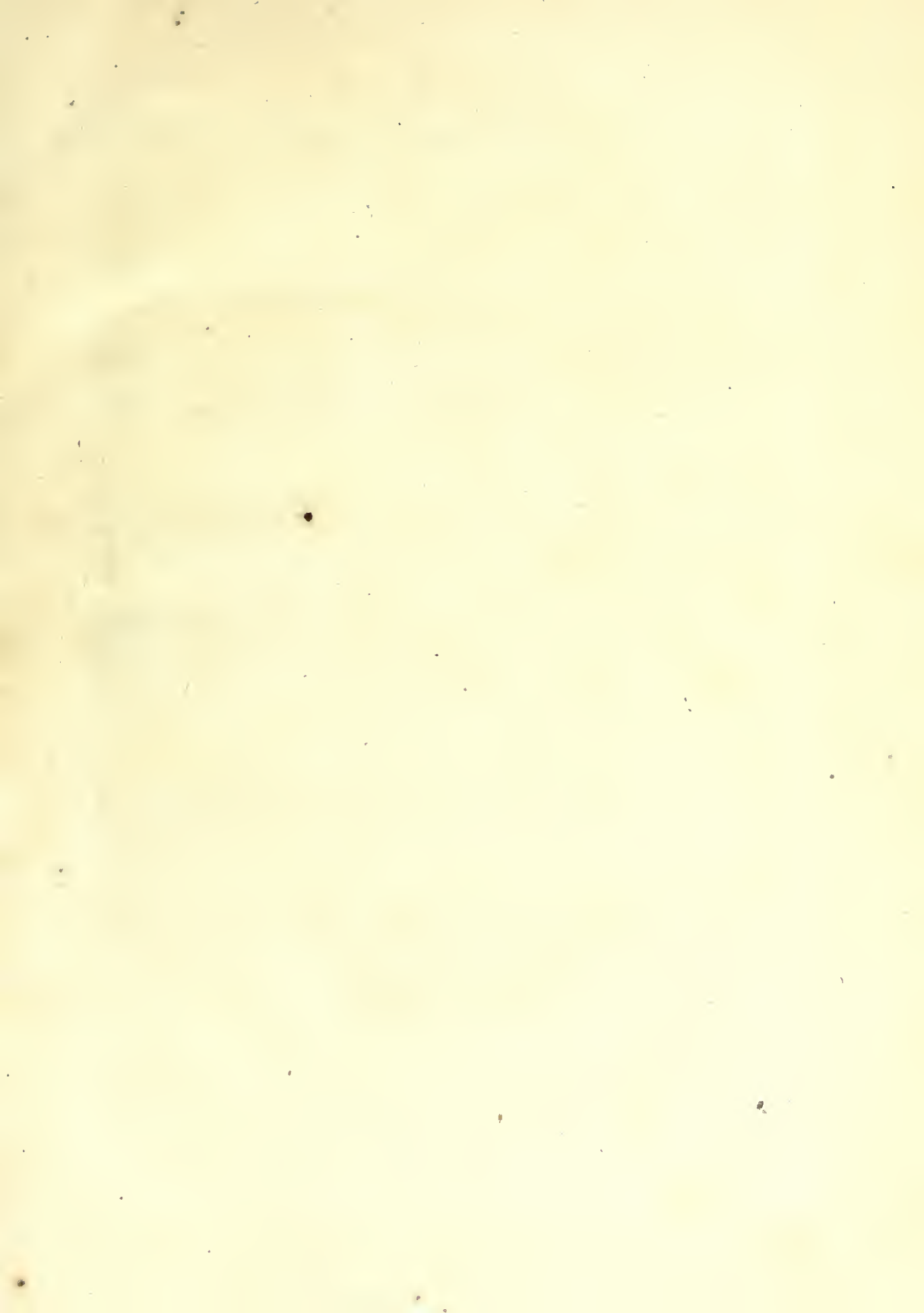
PAR Lettres Patentes, données à Paris le 27. jour d'Octobre 1692. Signées, Par le Roy en son Conseil, BOUCHER, & scellées du grand Sceau de cire jaune: Il est permis au Sieur Abbé DE CAMPS, par Nous nommé à l'Evêché de Pamiers, de faire imprimer l'explication des Medailles des Empereurs Romains de son Cabinet, sous le titre de *Selectiora Numismata maximi moduli in ære*, en telles marges, grandeurs caracteres & autant de fois que bon luy semblera, pendant le temps de quinze années consecutives, à commencer du jour qu'il sera achevé d'imprimer pour la première fois: Avec deffenses à tous Libraires & Imprimeurs, & autres personnes de quelque qualité & condition qu'elles soient de l'imprimer, vendre, ni debiter sans le consentement de l'Exposant, ou ceux qui auront droit de luy, à peine de trois mil livres d'amende, de tous dépens, dommages, & interests, comme il est plus au long porté par lescdites Lettres.

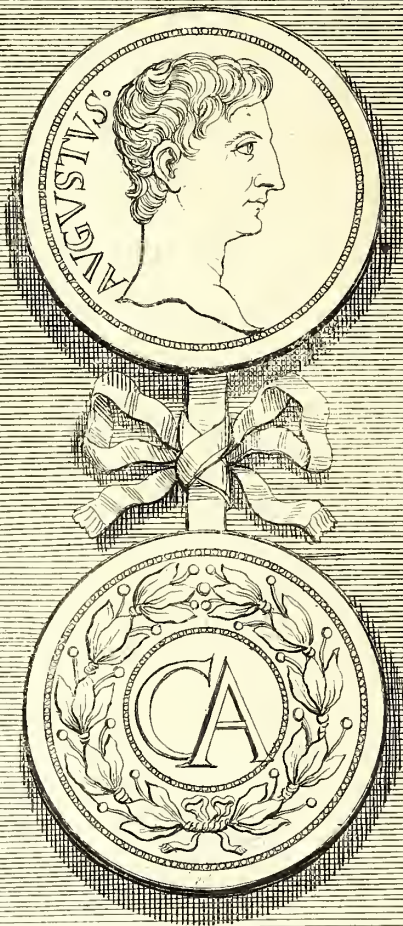
Registré sur le Livre de la Communauté des Imprimeurs & Libraires de Paris, le 17. Aoust 1693.

Signé P. AUBOÛIN Syndic.

Ledit Sieur Abbé DE CAMPS, a cédé & transporté son droit de Privilege à ANTOINE DEZALLIER, Marchand Libraire à Paris, pour en jouir suivant l'accord fait entr'eux.

Achevé d'imprimer pour la première fois le 2. Octobre 1693.

NUMISMATUM

E X Æ R E

MAXIMI MODULI

EXPLICATIO.

AUGUSTUS.

SALUBRA Hispaniæ Tarraconen-
sis urbs ad Iberum amnem sita, mu-
tato nomine, ab Augusto appellata
est CÆSAREA AUGUSTA, ut
duæ illæ literæ C. A. seorsim inter

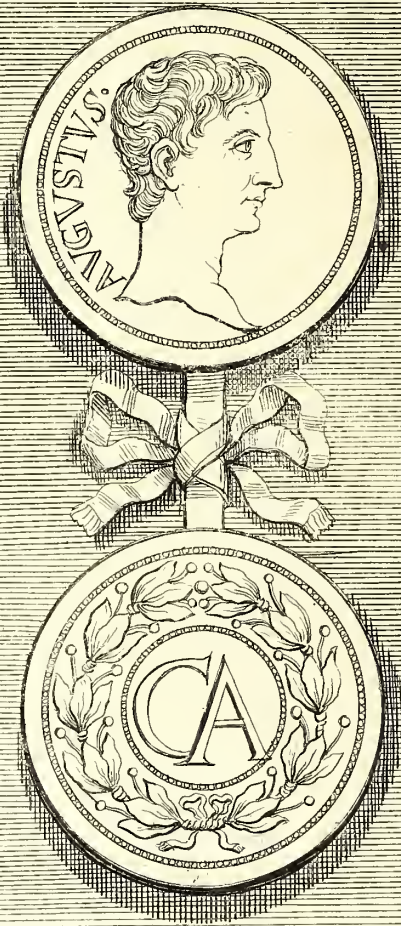
*Strab. lib. 3. pag.
161.*

se cum puncto in nummis separatae, innuunt :
deinde uno verbo CÆSARAUGUSTA à Scrip-
toribus nuncupata videtur, quod nomen accepit,
postquam divisâ inter Augustum & P. Romanum
Hispaniâ, Tarraconensis cum aliis Provinciis illi
cessit, urbemque, Romanam constituit coloniam,
transmissis in eam partim veteranis Legionum IV.
Scythicæ, VI. Ferratæ, & X. Fretensis : ut nos
docent illius insignes nummi superstites. Urbs au-
tem non modò colonia facta est, sed immunis
pronunciata : unde tot beneficiorum memor
hunc maximi moduli nummum inter alios cujus-

Lib. 1. Colon.

Plin. lib. 3. cap. 3.

A

NUMISMATUM

EX ÆRE

MAXIMI MODULI

EXPLICATIO.

AUGUSTUS.

ALDUBA Hispaniæ Tarraconen-
sis urbs ad Iberum amnem sita, mu-
tato nomine, ab Augusto appellata
est CÆSAREA AUGUSTA, ut
duæ illæ literæ C. A. seorsim inter

*Strab. lib. 3. pag.
161.*

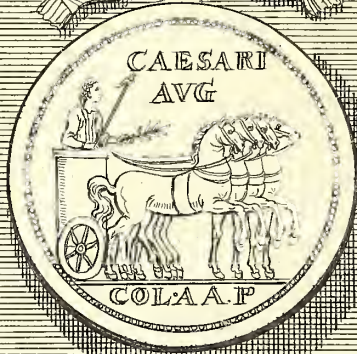
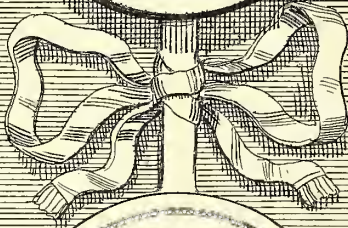
se cum puncto in nummis separatae, innuunt :
deinde uno verbo CÆSARAUGUSTA à Scrip-
toribus nuncupata videtur, quod nomen accepit,
postquam divisâ inter Augustum & P. Romanum
Hispaniâ, Tarraconensis cum aliis Provinciis illi
cessit, urbemque, Romanam constituit coloniam,
transmissis in eam partim veteranis Legionum IV.
Scythicæ, VI. Ferratæ, & X. Fretensis : ut nos
docent illius insignes nummi superstites. Urbs au-
tem non modò colonia facta est, sed immunis
pronunciata : unde tot beneficiorum memor
hunc maximi moduli nummum inter alios cujus-

Lib. 1. Colon.

Plin. lib. 3. cap. 3.

A

vis formæ munificentissimo Fundatori, tanquam perpetuo hostium Victori cum corona è lauro contexta dedicavit. Aragoniæ urbs primaria & metropolis à Joanne XXII. Pont. Maximo effecta, hodie *Caracossa* corruptè dicitur pro Cæsar Augusta.

W. H. Stanger

LIVIA, seu JULIA.

VULTUS Liviæ seu Juliæ Augusti conjugis in plurimis nummis signatus est, nomen autem rarò appositum: In Romanis quidem Tiberio filio annuente anno U. C. 775. & Druso nepote impetrante anno 776. sed sub *Justitiæ & Salutis* effigie in iis qui Tiberii nomen præferunt, & sub *Pietatis* imagine in Drusianis; Senatus enim sui juris adhuc nimis erat studiosus, quàm ut Principum Fœminarum nomina in nummis suis apponere vellet: coloniæ cùm essent magis remotæ, & Cæsarum studiosæ, effigiem Juliæ & nomen simul apposuerunt: testis nobis est colonia Romulensis, mortuo quidem Augusto; sed Patrensis illo vivente ejus imaginem exhibere tantùm ausa est, apposito monetæ maximæ cudendæ permisso circa ambitum, quem forsan ejus interventu obtinuerat, seu per uxorem carissimam munifico Conditori gratulans.

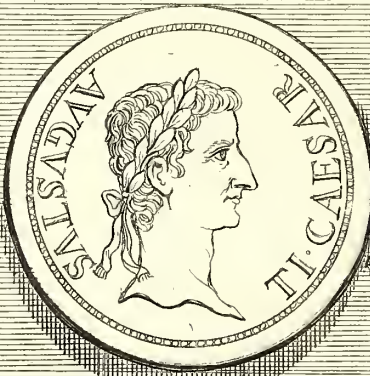
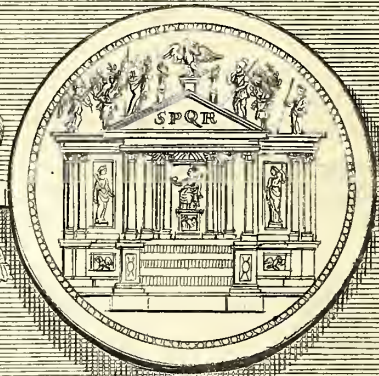
Seguinus hunc nummum primus vulgavit, & disertè hæcce literas A. A. P. de Patrensis coloniæ nominibus *Augustam*, *Aroem*, *Patrensem*, à tribus conditoribus & restauratoribus Eumelo, Patreo, Augusto interpretatus est, quem consule. Patræ, urbs Achaïæ ab Augusto anno U. C. 725. ut innuit Strabo, deducta est colonia, transmissis in eam Legionis XXII. Primigeniæ veteranis, ut il-

Edit. 2. pag. 115.

*Lib. 8. pag. 387.
In Chron.*

lius nomen & signa militaria in hujus coloniæ nummis frequens percussa penitus arguunt.

Quadrigæ in quibus vehitur Augustus, quinti ejus consulatûs solemnem pompam designare videntur, dextra enim scipionem eburneum, insigne consulatus præfert, quem tunc cum Sexto Apuleio gerebat.

T I B E R I U S.

I.

IMPERATOR V. inscribitur in nummo Tiberius, quem titulum Dalmatis ferro & igne domitis recepit anno U. C. 761. ut Dio narrat: *Lib. 55. pag. 570.*
Ita Dalmatia partim bello, partim pacificatione ad Romanos rediit. Templum in averfa parte pulcherrimum, Concordiæ est; quod idem Scriptor *Id. Pag. 586.*
 Tiberium dedicasse refert 763. *Anno fequenti Tiberius adem Concordiæ facravit inſcripto ſuo & fratris Drufi vitâ perfuncti nominibus*, nempe Dolabella & Silano Coff. Sed nummus nos docet quando templum dedicavit, nondum Imperatoris titulum accepiffe, quem hoc anno Germania vaſtata obtinuit. Concordia ſedet in aditu templi dextra pateram, ſiniſtra cornucopiæ ſolitum inſigne tenens: hinc Tiberii ſtantis, illinc Drufi fratris ſtatua, etſi malè ſculpta ab incifore; at ut æterna eſſet hujus templi & eorum concordiæ apud poſteros memoria, percuffus eſt maximus nummus his temporibus admodum rarus.

I I.

Tiberius in hoc nummo laureâ inſignitur, ut pote imperium, defuncto Auguſto, adeptus, cujus ſtatua radiato capite inſignis ſedet poſt apotheoſim, quemadmodum arguit inſcriptio **DIVVS**

AUGUSTUS à Turiasonibus qui nummum cu-
 dère, apposita. Turiaso, urbs est Hispaniæ Tarra-
 conensis in Celtiberis sita, municipium in num-
 mis appellatur, quod suffragii jure donatum fuis-
 se videtur: Si quidem à Plinio inter cives Roma-
 nos adscribatur, beneficium aliquod ab Augusto
 haud dubie accepit, cui tot nummos percussit,
 ut etiam ejus apotheosim in iis consignare volue-
 rit, & ipsi statuam tanquam Deo consecrare. Ful-
 men dextrâ tenet Augustus, quasi cœlum cum Jo-
 ve regens, ut ait Manilius:

Lib. 3. Cap. 3.

Lib. 5. Cap. 9.

..... Cœlumque replevit
 Quod regit Augustus socio per signa Tonente.

Turiasones etiam se Tiberio plurimum devotos
 testati sunt; per diversos in ejus honorem percus-
 sos nummos, quod videre est in nostro Colonia-
 rum libro.

W. B. D. S. P.

AGRIPPINA

CAIUS Germanici & Agrippinæ senioris filius, ut imperium occupavit, in parentes Pius visus est: in memoriam patris Septembrem mensem *Germanicum* appellavit, matri Circenses, carpentumque, quo in pompa traduceretur, instituit; in cuius memoriam Senatus nummum primæ magnitudinis percussit, in quo illud à mulis trahitur, sed cùm corona quercea, Caligulæ concessa tanquam Cives servasset & in illius nummis Senatûs jussu signata, etiam in matre occurrat, nemo non videt id monetarii, qui ectypum alterius pro altero accipit, errore factum: sed licet illi typi minimè nummis in quibus reperiuntur, conveniant, ut pote historiæ monumentis alieni; porro apud nummorum Cultores pro raris habentur, & ideo Lectoris hic oculis subjicitur.

*Sueton. in Calig.
Num. 15.*

I I.

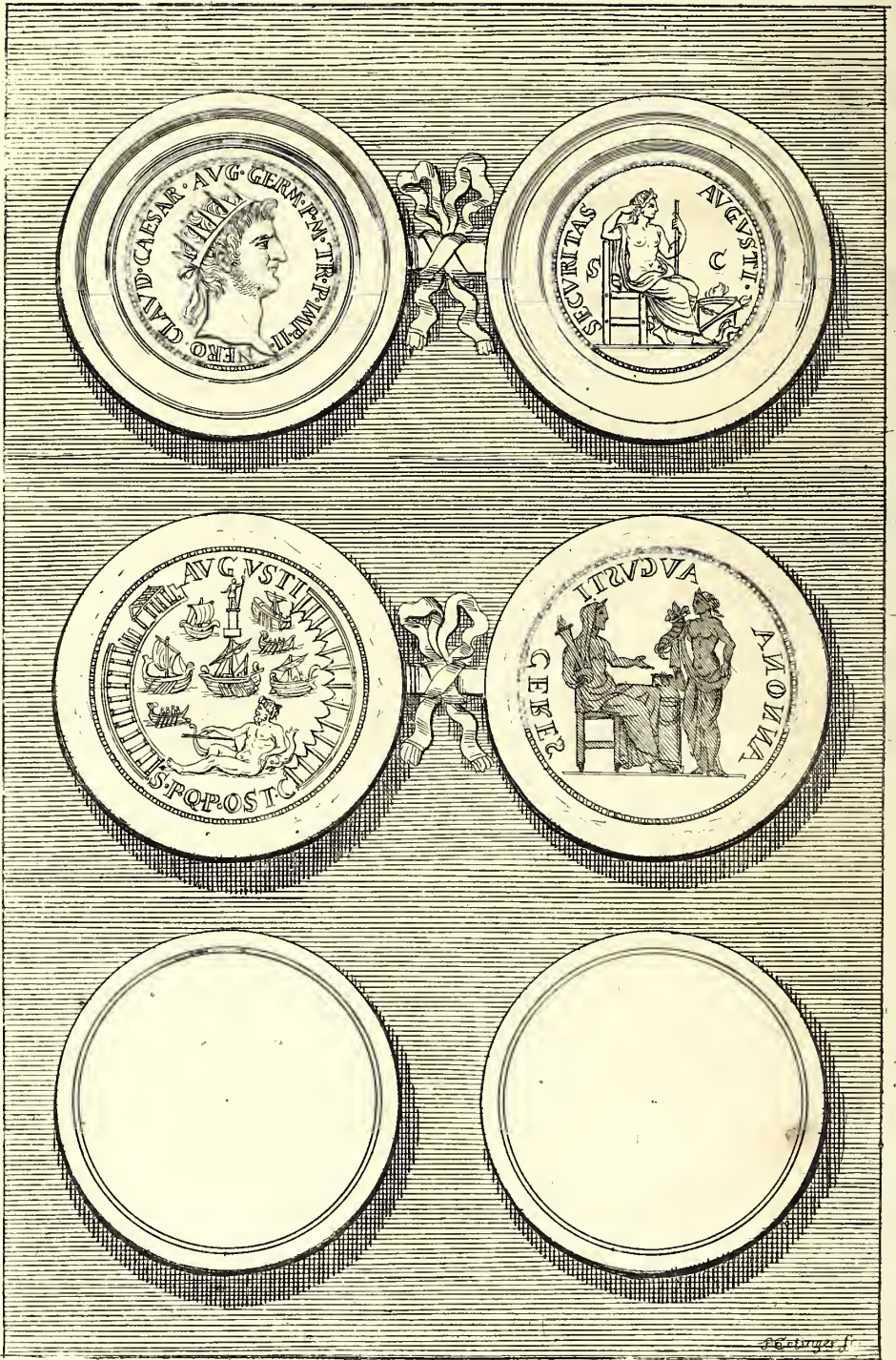
Agrippina simulandi nescia, cùm Tiberium aliquando sermonibus suis lacefferet: ut eam à se amoveret, apud Senatum accusavit, & repetitis adversus nulum probris, tandem obtinuit ut in Pandateriam insulam relegaretur, ubi non multò post occubuit: Caius ejus filius, mortuo Tiberio, cùm imperium obtinisset, confestim in illam ad trans-

Tacit. Annal. 1.

8 AGRIPPINA Germanici

ferendos matris cineres festinavit tempestate tur-
In Caio. Num. 15 bida, quò magis pietas emineret, ut inquit Sue-
 tonius: *Inferias fratri et Agrippinæ annua reli-
 gione publicè instituit, & eò amplius matri Circenses,
 carpentumque quo in pompa traduceretur*: Hujus me-
 moriam in nummis consignavit Senatus, ut norunt
 vel rei nummariaë tyrones, sed maximos & exi-
 miã molis nummos Caius signasse videtur, quorum
 pauci ad nostras pervenerunt manus: cùm illi qui
 Senatusconsulto percussi sunt, pro monetæ usu ef-
 sent, & qui Caligulæ jussu signati fuerant, ami-
 cis tantùm distribuerentur.

Reuber f.

N E R O.

I.

EX gente Domitia Ænobarborum Nero Cn. Domitii & Agrippinæ filius in gentem Claudiam à Claudio Imperatore adoptatus est, & Octavia uxore ducta ad Imperium matris artibus pervenit, ejus vultum exhibet hic nummus maximorum molem ex toto non attingens, minoris quidem formæ est, sed cum ejusdem crassitudinis sit, quâ signari solent, & amplissimum æreum circulum contineat, inter maximos reponi meretur. Ex anteriore parte Neronem lanugine ornatum & coronâ radiatâ insignem exhibet: ex alterâ Securitatem dextra capiti apposita sedentem ante aram ignitam, sinistrâ sceptrum seu hastam gerit; hæc autem religionis cultum denotat, qua Principis securitas procuratur.

I I.

Hic est portûs Ostiensis à Claudio extracti profectus, quem cum condere instituisset, Architectos interrogavit, quanti sumptus ejus operis essent futuri, tantos responderunt, quantos ipse facere nollet, sperantes impendii magnitudine audita, ipsum à proposito destitutum: nihil deter-

Dio. Lib. 60. p. 67.

En Claudio. Num.
20.

ritus rem in animum suum induxit, perfecitque magnanimitate ac potentia Romana dignam. Ejus figuram Suetonius & Dio graphicè describunt. In Claudii nummis nulli ejus occurrunt typi, sed omnes cum effigie Neronis, quod nos docet hunc principem illum absolvisse. Ad portus introitum Neptuni seu Portumni simulacrum visitur, in medio Claudii statua paludamento ornata supra columnam tanquam Conditoris.

Alterius Neronis pars averfa, huic nummo pro Neronis capite incusa est, ita ut idem duos efficiat in uno: hic exhibet Cererem sedentem cui adstat Abundantia, ara inter eas media; illa facem solitum infigne, hæc cornucopiæ perpetuum symbolum gerit: eas quidem ad designandam Neronis in annonâ procuranda diligentiam, ut innuere videtur Tacitus, *pretiumque frumenti minutum, usque ad ternos nummos.* Ceres verò depingitur tanquam ferendi frumenti inventrix, matrona verò Romana sub Abundantiæ imagine tanquam urbis Genius frugum omnium copiam producens, adstat: unde pro inscriptione nummi CERES ANNONA AUGUSTI.

DOMITIANUS.

NUMMIS Domitiani maximis, utpote raris deficientibus, illius Imperatoris imago in signo antiquo rarissimo substituta est: illa velut parva Principis tabula in pixide semper ferenda ab aulicis excogitata videtur, sed à sculptore, magnitudine triplex nescio cur, cælata est. Minervæ galeatæ caput, pectore tēnus humero Domitiani sinistro insistit, tanquam Dea tutelarum aut mater in aurem ejus quidquid deberet agere, suggereret, Numæ regis exemplo qui se Ægeriæ nymphæ omnia se facere dicitabat. Nemo nescit Domitianū vesanam Domini appellationem sibi post Caligulam vindicasse; Suetonius ait, cū dictaret epistolam sic cœpit, DOMINUS ET DEUS NOSTER SIC FIERI JUBET. *Unde institutum posthac, ut ne scripto quidem ac sermone cujusquam appellaretur aliter.* Quod si quis facere detrectasset, tanquam magni criminis reus detrudebatur in carcerem, ut apparet ex his quæ Philostratus scribit, Tarenti præsidem sacra facientem, quòd publicis precibus non addidisset Domitianum Palladis filium esse, accusatum fuisse. Sed cur Princeps ille Palladis filius dici voluerit, conjicit Baronius id ei à Josepho scriptore Judæo ejus lateri inhærente suggestum, cū autem Domitianum à vesana Dei appellatione avertere is non posset, saltem

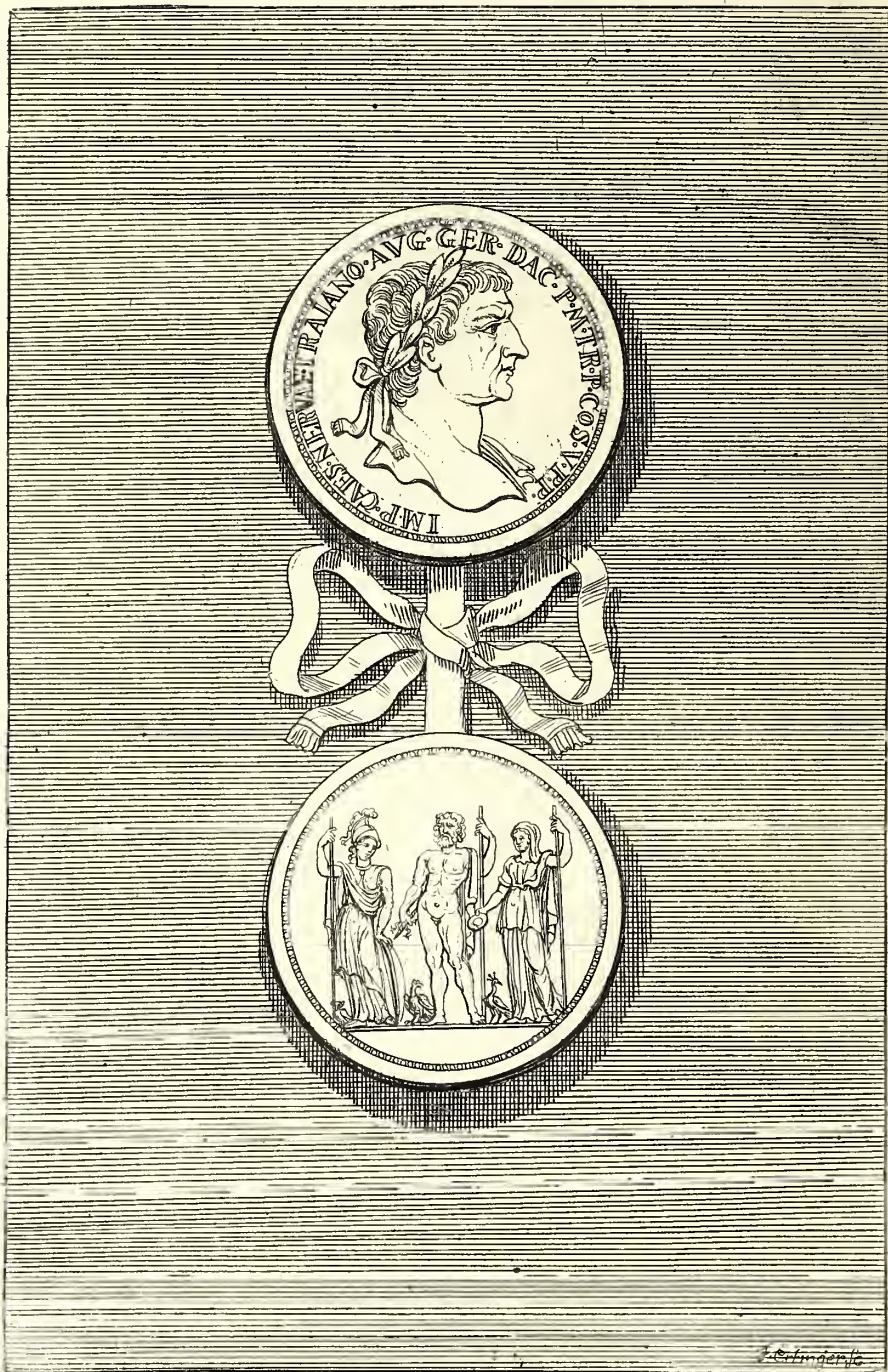
*In ejus visâ,
Num. 8.*

In Tyaneis

In Domit.

Palladis, cùm esset virgo, filium se prædicaret, suafisse: quandoquidem ex oraculis Prophetarum, virginis filium nasciturum, qui in perpetuum regnaturus esset, haberetur: ut autem Josephus imperium Vespasiano patri portenderat; sane quidem Domitianus eandem spem concepit, ut quod Vespasianus fuerat consequutus, ipse acciperet. Conjecturam Baronius accipit, quòd ut pater, ita & filius inquiri fecit, si qui reliqui essent ex familia David. Refert autem Eusebius nepotes Judæ illius qui secundum carnem frater Christi vocabatur, à nonnullis ad Domitianum delatos, quòd ex regia Davidis stirpe essent oriundi, ab ipso de Christo & de regno illius interrogatos, cùm non hujus mundi nec terrarum imperium illud esse, sed angelicum & cæleste dicerent, vitæ hominum aspernatus, liberos abire jussit. Minerva in Domitiani nummis frequens cæ-
lata est: huic Deæ templum erexit, cu-
jus figuram & prospectum nobis illi suppeditant.

Eccles. Hist. lib. 3. Cap. 20. Suetonius scribit Domitianum celebrasse in Albano quotannis Quinquatria Minervæ, cui collegium instituerat. Legionem ab eo institutam, de-
In ejus vitâ. Num. 4. nomine ejus Minerviam appellasse testatur Dio.
Lib. 55.

W. Engelke

TRAJANUS.

A Nerva adoptatus est Trajanus , cùm in Germania principis legatus exercitui præf-
 fet; vir de omnium hominum genere meritissi-
 mus , primùm Germanici victoriâ Pannonicâ
 relatâ nomen accepit , deinde de-victo Rege
 Decebalo in Dacia , paceque cum eo initâ , in fi-
 ne anni U. C. 854. Dacici appellationem Germa-
 nici titulo addidit, cùm Consulatum IV. ageret :
 anno autem 956. quintum iniit , in quo cufus est
 maximus hic nummus, ut denotat ejus epigraphæ.
 Non abs re videtur si Trajanus in eo sub Jovis ef-
 figie exhibeatur, cùm ille ut alter Jupiter , à Ro-
 manis Optimi cognomen meruerit. Plotina ei ad-
 stat sub Junonis imagine tanquam digna hujusce
 Imperatoris conjux, de quâ Plinius junior. *Tibi u-*
xor in decus & gloriam cedit. Quid enim illâ san-
ctius. A dextris Marciana soror , ut altera Miner-
 va tanquam prudentiæ præses repræsentatur; hanc
 autem virtutem quantum patefecerit , dum in au-
 la cum Plotina cognata est morata , audias eun-
 dem Plinium. *Quo quidem admirabilius existiman-*
dum est , quòd mulieribus duabus in una domo , pa-
rique fortunâ , nullum certamen , nulla contentio est.
 Trajanus inter Plotinam conjugem & Marcia-
 nam sororem depingitur , ut Jupiter inter Juno-
 nem uxorem , & Minervam filiam , sub Concor-

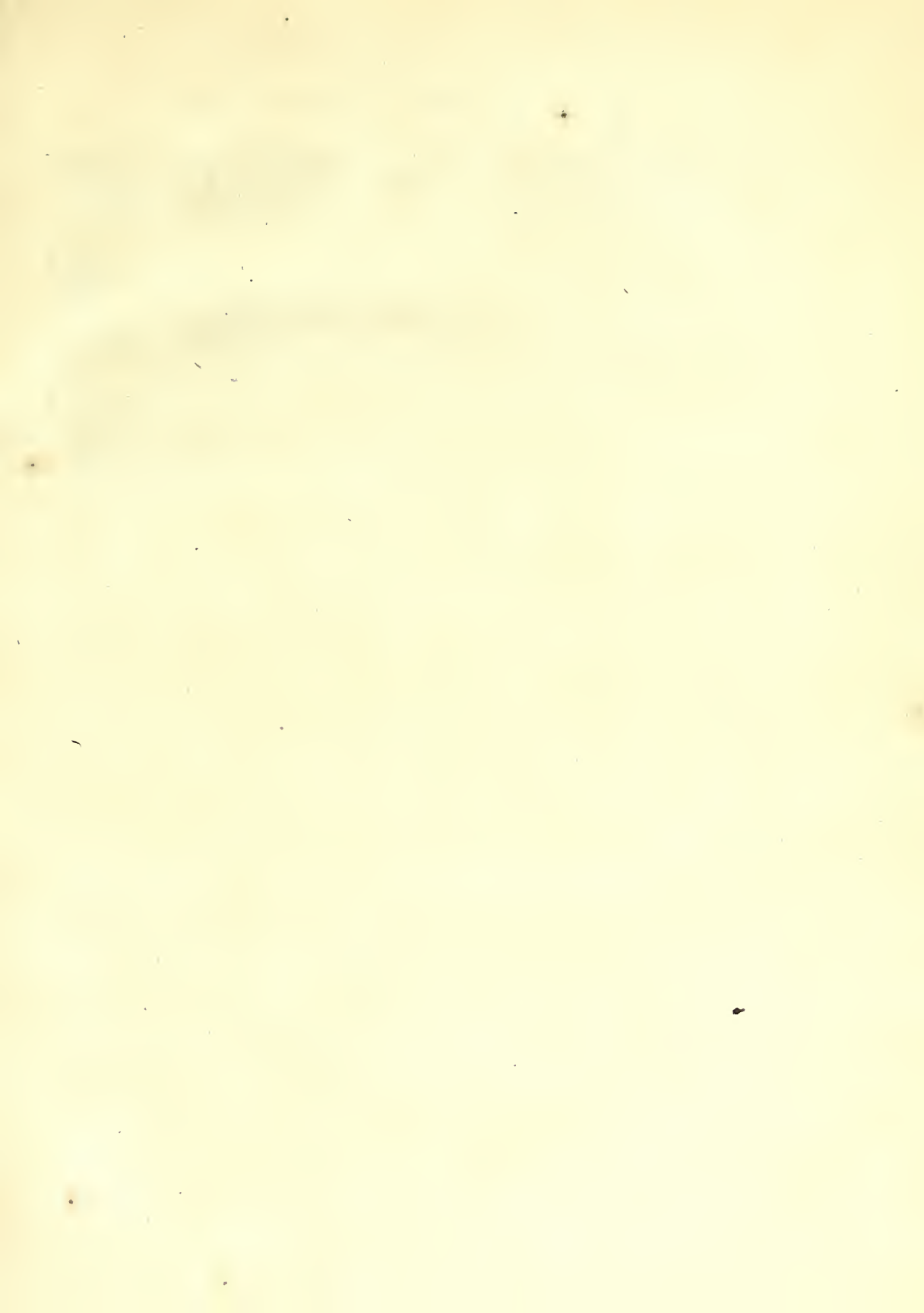
In panegy.

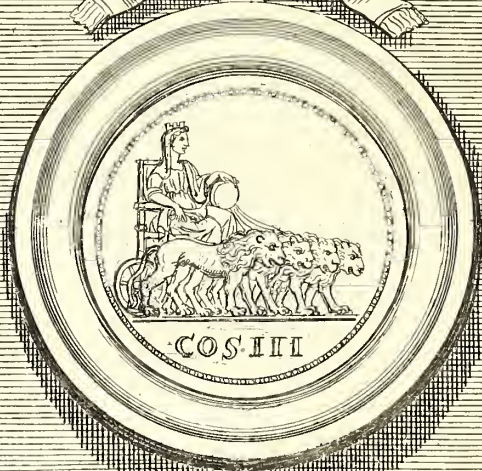
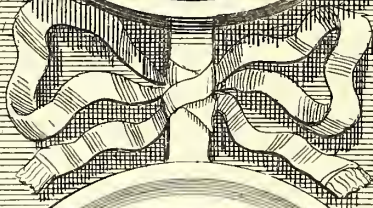
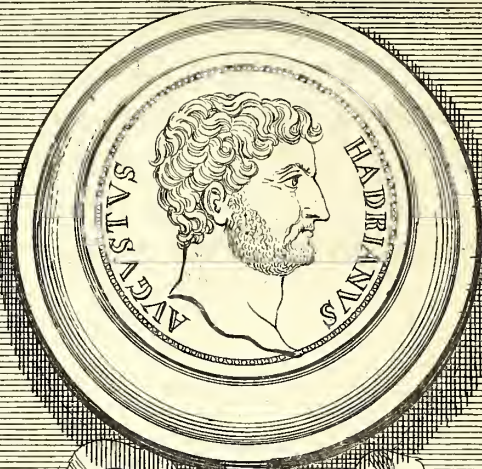
Ibid.

diæ imagine: de illis Panegyrista. *Suscipiunt invicem, invicem cedunt, cum te utraque effusissimè diligit, nihil sua putant interessè, utram tu magis ames.* En egregium concordiaë, Deorum instar, inter homines monumentum.

Perrari sunt Trajani nummi ex ære maximo; unicum in eorum serie à nobis nuper vulgata descripsimus, cui addendus est insignis ille & integer, ut ex ea discas quàm difficilè illa confici possit etiam à Principibus eorum collectio.

*De Præstant.
Num. Edis. 2.*

F. W. Meyer, sc.

HADRIANUS.

TR AJ A N O successit Hadrianus ipsius con-
sanguineus, ab illo adoptatus, ut existimari
volebat; sed potius auxilio Tatiani & Plotinæ, à
qua amabatur ad Imperium pervenit: porro Se-
natus ei in Syria ubi provinciam administrabat,
confirmavit. Initio Trajani nomen sibi assumere
sollicitus, imo se Nervæ nepotem aliquando
inscribebat, ut adoptionem omnino suaderet: sed
postea solâ Hadriani appellatione usus est, nullâ
Tribunicîâ potestate adhibitâ; ita ut difficile sit,
tempus quo ejus nummi percussi sunt assignare:
præsertim cum tertium tantum Consulatum inie-
rit, & jam uno ante imperium functus esset, duo-
busque aliis, ab initio subsequenter gesserit.

In hoc Hadriani nummo maximo, ille nudo
capite in anteriore parte cum solo Augusti titulo
exhibetur, in averisâ verò parte Sabina conjux
sub Cybeles effigie in curru à quatuor Leonibus
tracto repræsentatur, & quidem sine inscriptione,
ut postea Faustina senior sub eodem typo prodiit
cum epigraphæ M A T R I D E U M S A L U T A R I,
& ejus etiam filia Faustina junior cum appellatione
M A T R I M A G N Æ. Cybele autem, *Rhea* &
Ops nuncupata, dextra spicas gerit ad fertilitatem
& omnium rerum abundantiam quas *Terra* pro-
fert, designandam: tanquam Sabinæ ope, huma-

na vitæ alimenta P. Romano concederentur. Ejus Deæ attributa ejusmodi exponunt Mythologi : tympanum , terræ orbem : turres in capite , oppida : spicas , humana alimenta : leones , nullum terræ genus , quod non subigi , colique possit.

Maximi Hadriani nummi partim notam S. C. præferunt , partim eam non habent , quòd ærei omnes jussu Senatûs cuderentur in urbe , at cùm maximi non monetæ loco exponerentur , Hadrianus eorum cudendorum potestatem sibi primus arrogasse videtur : unde in sequentibus Cæsari- bus nulla ampliùs S. C. nota , si Trajanum Decium exceperis qui omnia quæ sibi tribuerant Imperatores , Senatui reddidit.

J. G. B. Meyer

II.

Hic Hadriani nummus S. C. notâ ornatus, primæ magnitudinis formam adæquat, sed amplius ille circulus in quo inclusus est, ei inter maximos locum assignat, præsertim cùm is Princeps munificus plurimos ex hoc modulo à Senatu acceperit, & ipse tandem percusserit. A Patribus is signatus videtur, ob cultum quo Hadrianus Minervam scientiarum & artium Deam profectuebatur, de illo autem narrat Spartianus. *Fuit enim poëmatum & literarum omnium studiosissimus. Et paulo post. Cum professoribus & philosophis, libris vel carminibus invicem editis, sæpe certavit.* Expeditiones sub eo graves haud fuere, & bella silentio pene transacta; pacis autem tempore, artes & scientiæ magis vigent.

In ejus vitâ.

III.

Laodicenses Phrygiæ ad Lycum fluvium siti, ut Plinius & Commodi nummus cum hujus fluvii simulacro & nomine percussi nos edocent; hunc Hadriano dum forsan in eorum urbe moraretur percussere, nam is per totum Imperium Romanum peregrinatus est. Laodicæa à Seleuco Syriæ imperii fundatore de matris Laodices appellatione denominata est, Jovis quidem monitu per Apollinis oraculum, ut refert Stephanus. Ideo Jupiter pro supremo urbis numine ab illa habitus

Lib. 5. cap. 29.

De Urbib.

*Attic. p. 31. &
32.
Cimel. Reg.*

Ejusd. Cimel.

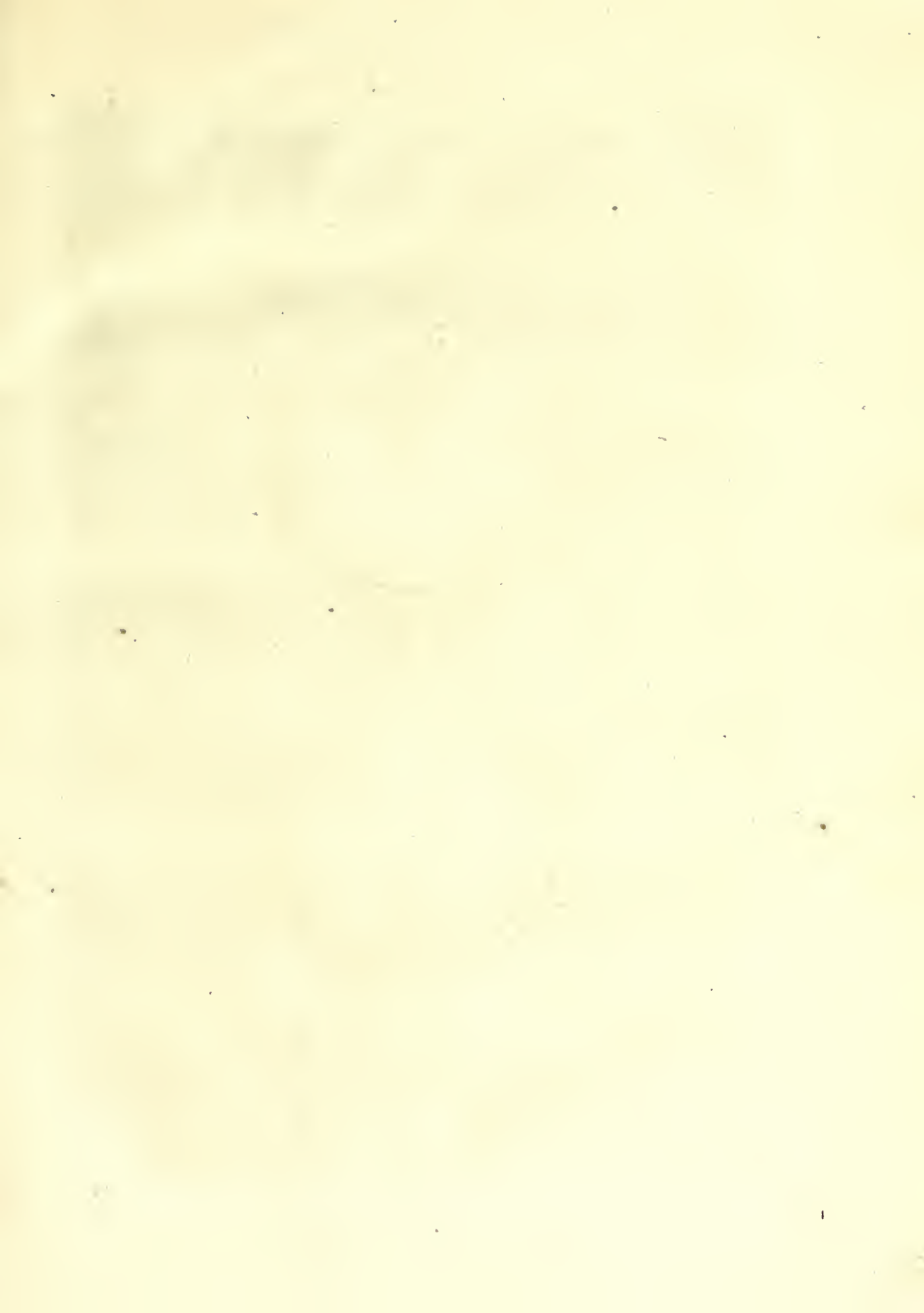
est, & in hoc nummo sculptus, quòd Hadrianus sibi Jovis cognomentum adscivisset, nempe ΟΛΥΜΠΙΟΥ, post consecratum Athenis ab eo templum sub ejus nomine, cujus descriptionem videre est apud Pausaniam. Hinc *Olympius* in nummis Ephesiorum appellatus est & in maximo à Laodicensibus; sed ut Jupiter in variis urbibus colebatur, diversa etiam ab attributis nomina habuit, Laodicensis ille, ΦΙΛΑΛΗΘΗΣ, id est *veritatis amicus*, eadem semper formâ signatus in Augusti nummis appellatur, ut sequens in Smyrnæis Acræus indigitatur.

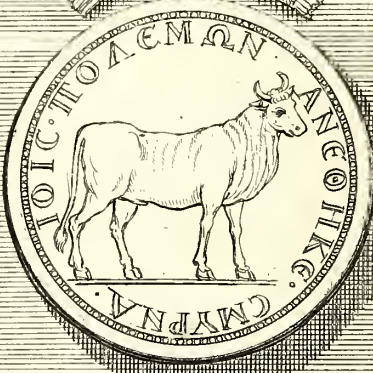
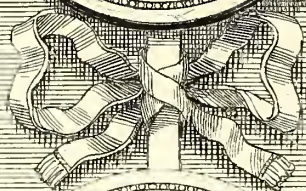
III.

*p. 95.
Pheostr. de vit.
Sephor. l. 1.*

Smyrna urbs Ionix celebris nummum Hadriano percussit sub Polemone, qui ita Imperatori gratus, ut urbi ingentem pecuniæ vim ad opera publica, & *ut bis Neocori essent*, obtinuit. Is vocabatur Antonius, ut ex marmore Oxoniensi eruitur, sophista fuit Laodicenus quem Smyrnæi civitate donarunt: ideo memor plurima ipsis contulit, & illi videntur in nummo Hadriani Jovis statuam ab eo donatam exhibuisse, uti epigraphe innuit ΠΟΛΕΜΩΝ ΣΜΥΡΝΑΙΩΙΣ ΑΝΕΘΗΚΕ; *Polemon Smyrnæis posuit*. Jupiter Smyrnæorum, dictus est Acræus, ut nos docet alter ejus urbis nummus cum epigraphe: ΖΕΥΣ ΑΚΡΑΙΟC ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. Ira appellatus, quòd arci præsideret, & extructum in eâ templum haberet in monte Coryphæo, id est vertice, ex Pausania.

Lib. 7.

J. E. Singer, del.

ANTINOUS.

I.

ANTINOUS puer Bithynio, urbe Bithyniæ ortus, eximiæ pulchritudinis fuit, ab Hadriano Imperatore in deliciis habitus, quem in Ægypto mortuum muliebriter flevit, & solatii loco in heroum seu deorum numerum à Græcis referri iussit: plurimi statuas, aras & templa illi consecravere: testis est Pausanias, τὸ δὲ ἱερόν κατεσκευάσαντο τῷτο, *Antinoi etiam religio est divinis honoribus sancita.* Marcellus quidam, ejus sacerdos alicubi renunciatur.

Lib. 8. pag. 409.

In nummis formosus ille puer sub plurimis juvenum deorum nempe, Apollinis, Mercurii, Bacchi & Luni imaginibus exhibetur, & sub animalibus etiam iis numinibus dicatis prodit, sub Tauro qui Apollini sacer, sub Ariete qui Mercurio, & sub Panthera quæ Baccho. Calchedonii Antinoum ut Apollinem venerati sunt, Smyrnæi ut Mercurium, Tiāni ut Bacchum, Ancyrani ut Lunum, Nicomedienses ut Harpocratem. Bithyniæ commune templum ei superbum consecravit, ut & Philadelphenses Lydiæ, Bithynium urbs, ejus patria eum appellavit Deum, & ita coluit.

Cunel. Regi

Smyrnæi verò inter alios Græciæ populos hunc

heroem sub Apollinis, Mercurii, & Bacchi symbolis venerati sunt, & plurimos ei dedicarunt cum Tauro, Ariete, & Panthera nummos, procurante Polemone: de quo in Hadriano verba fecimus, is autem huic Principi valde carus in hoc studium peculiare posuit, ut denotaret suum versùs eum Imperatorem obsequium, ut videre est in Smyrnenfibus nummis. In hoc verò Taurus exhibetur ad indicandam ejus animalis statuum, quam Apollini in Antinoi honorem dedicavit, ut fert ejus epigraphe ΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΑΝΕΘΗΚΕ, *Smyrnæis Polemon posuit.*

Plurimis Diis immolabatur Taurus: unde iis dictus est facer, primum Jovi, de quo Juvenalis:

Duc in Capitolia magnum

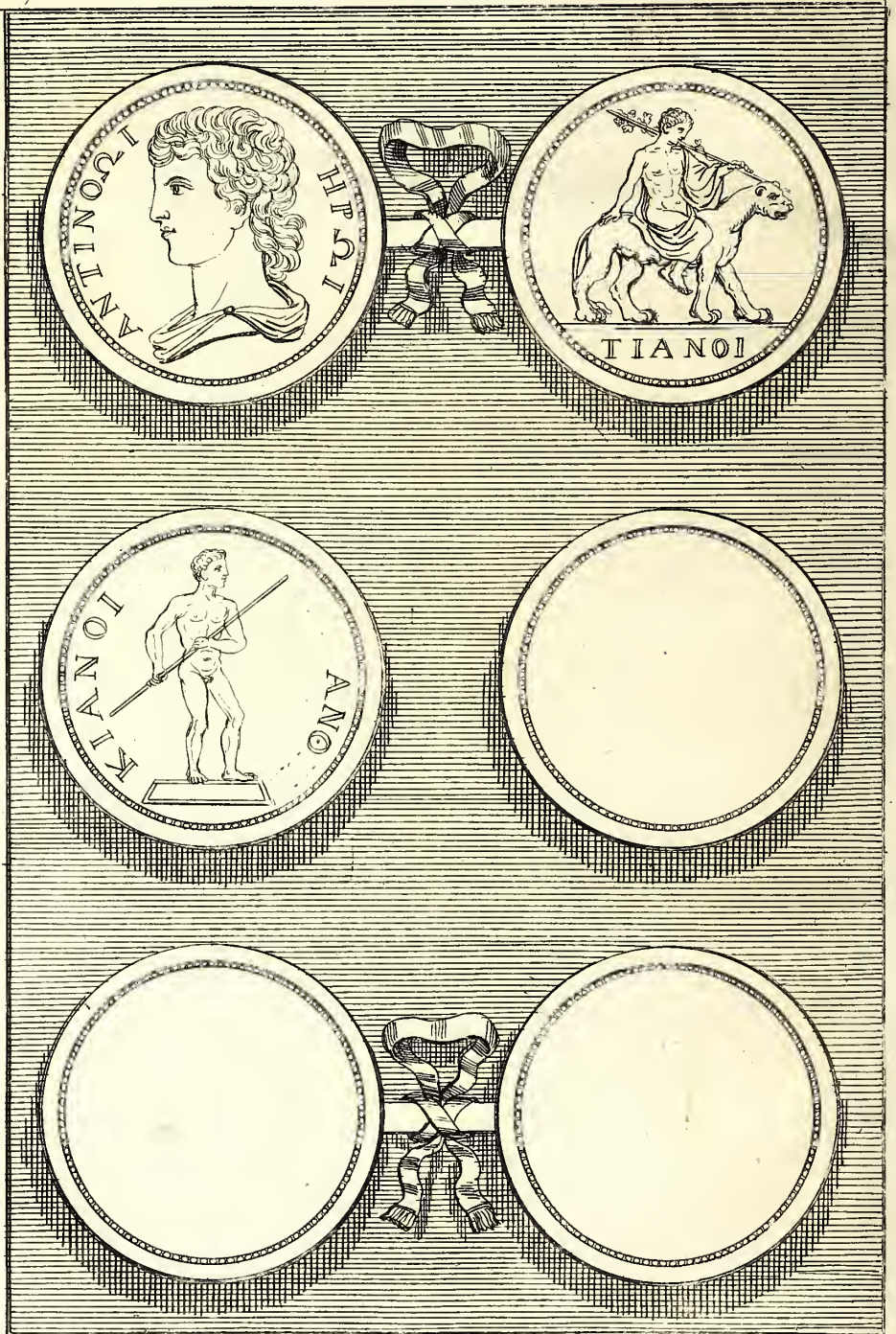
Cretatumque bovem.

Pariter Neptuno dicatus est, ut & Apollini, teste Virgilio:

Taurum Neptuno, taurum tibi pulcher Apollo.

Sed Taurus in hoc nummo Apollinem respicit, quòd Antinous, cùm fuisset juvenis formâ conspicuus, ut alter Apollo qui juvenis semper depingi solet, sicut Bacchus & Mercurius, habebatur.

I I.

CUM Antinous è Bithynia esset oriundus ;
 ejus provinciæ urbes Hadriani principis a-
 mafii, nuper inter deos illius jussu relati, honorem,
 nummos in quibus esset ejus effigies, ut cuderent,
 imprimis curabant : Tiani quorum urbs in Bithy-
 niæ Paphlagoniæque erat confinio , maximum
 hunc signarunt , in eoque Antinoi statuam ,
 quam sub Baccho venerabantur, posuere : Bac-
 chus enim, uti Antinous, juvenis depingitur, &
 perpetua huic deo juvenus, ut Apollini adscribi-
 tur, propterea semper imberbis à Poëtis fingitur.
 Ovidius.

Stephan. de urbib.

Solis perpetua est Phæbo Bacchoque juvenus.
 Bacchus inequitat Pantheram, quòd ei sacra sit
 & vino gaudeat, ut innuit Oppianus :

De Venat. lib. 4.

Pantheras etiam dona Bacchi capiunt.

Thyrsum pro symbolo & armis gerit, unde *Thyr-*
figer apud Senecam dicitur :

In Medea.

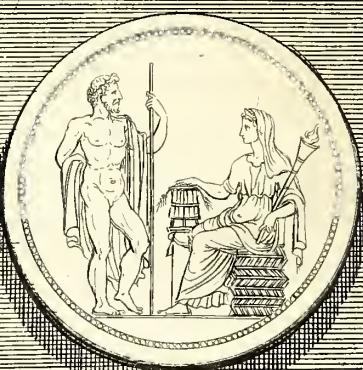
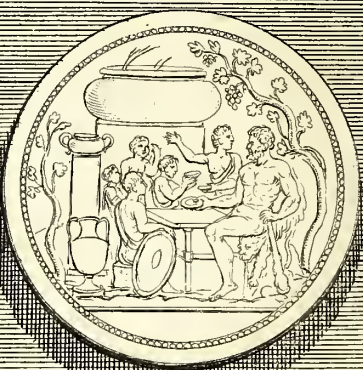
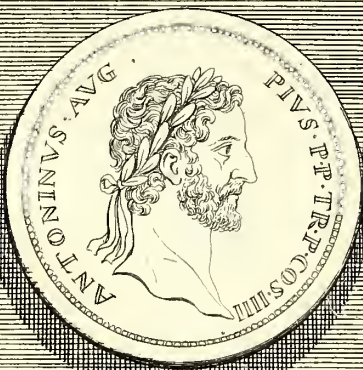
Candida Thyrsiferi proles generosa Lyæi.

Thyrsum erat hasta aculeata, hædera obtecta,
 quam in bigis Bacchæ quatiebantur.

III.

*Strab. Lib. 12.**Bibliot. Phot.**Polyb. legat.**Lib. 53.**Id Excerpt. Constant.*

CIUS urbs Bithyniæ fuit à Cio Herculis socio dicta, quam Philippus Macedoniæ rex à se everfam Prusiæ cognomine *Venatori* Bithyniæ principi dedit, qui illum in eâ capiendâ adjuverat: hæc postea ab eo restaurata, Prusias seu Prusa, de nomine suo dicta est: at cùm plures essent ejus appellationis in Bithyniâ urbes, nempe à Prusia patre, qui *χλδός*, id est *Claudus*, & à filio, qui *Κυνηδός* dicebatur; nomen Cii pristinum re-sumpsit, & aliæ remanserunt, una scilicet ad Hippum fluvium dicta Prusias, altera ad Olympum montem vocata Prusa: ne quis autem Cium eandem esse cum Prusiade ad Hippium putet, ex nummis enim rectè omnes distinguuntur: alii præferunt ΚΙΑΝΩΝ, alii ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ ΠΡΟΣΥΠΙΩ, alii ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ ad Prusam Olympicam spectantes. Ciani Antinorum popularem suam inter Divos relatum venerantes, statuam ei à se erectam in nummis percusserunt, Hadrianus autem Imperator Bithyniam tunc provinciam suam non fecisse denotat *Ανθωπα' τ' ε* Proconsulis in nummo appellatio, sub cujus permissu nummus est cusus, quæ in provinciis populi, tum Prætoriiis, tum Consularibus frequens erat, ut innuit Dio, & nummi ac marmora firmant: Hadrianus verò Pamphiliam Augustorum provinciam Populo Romano pro Bithyniâ postea concessit.

Edinger/Jan

T. ÆLIUS ANTONINUS.

I.

ANTONINUS ex Aurelia gente in Æliam adoptione Hadriani transiit, & in Imperio ei successit, varii illi percussi sunt nummi: in hoc Vulcanus & Minerva sine epigraphe exhibentur. Vulcanus Junonis filius Lemni fabricæ præfuisse traditur, galeam cudit, ipsi adstat Minerva in uxorem ab eo optata, quòd artes Vulcano ac Minervæ tribuerint antiqui: ipsas autem hoc symbolo restituisse Antoninum Pium docemur, illum etiam Imperatorem veteres Romanorum historias in maximis nummis renovatas expressisse perhibent. Dionysius Halicarnassæus T. Tatium Sabinorum regem Romæ templum Vulcano vovisse narrat, quod extra urbem constructum refert Plutarchus, in quo forsan hæc statuæ erant positæ.

*Hygin. 166.**Phorn. de Vulcan.**Lib. 2.**In Romulo.*

II.

Hæc est altera vetus historia ab Antonino Pio restituta, nempe sacrificii Herculis ad aram maximam, ut ipse apud Evandrum regem ostendit qualiter se coli vellet, de quo Virgilius:

Gramineo viros locat ipse sedili.

Ad quem locum inquit Macrobius. *Non vacat SEDILI, nam propria observatio est in Herculis sacris epulari sedentes.* Ideò Hercules in nummo sedet cum Pinario & Potitio super graminis fasciculos, quod duos ipse ad id selegerat, adstant

Satum. 3. Cap. 6.

alii ministri , vel forsan Pinarii filii , quibus sacra commissa , teste ipso Virgilio :

Undique vites & vasa vini plena & præsertim ingens super aram maximam , ad sacra ex vino fieri indicanda , nam idem Macrobius de Hercule ait. *Is heros bibax fuisse perhibetur.* Omnes nudo capite conspiciuntur , quia adjicit ille. *Custoditur in eodem loco ut omnes aperto capite sacra faciant.*

III.

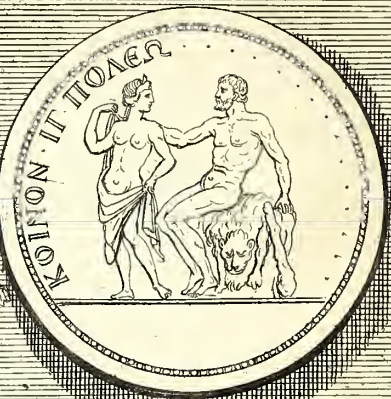
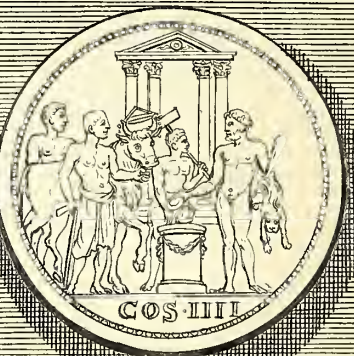
Nummus hic antiquum Cereris apud Romanos cultum indicat institutum , ideò ab Antonino renovatur in maximis , exhibet Jovem & Cererem , ille tanquam Proserpinæ pater ex Cerere quæ facem in Ætna accensam ad filiam quærendam à Plutone raptam gerit , dextram hæc modio spicarum referto apponit tanquam terræ cultus inventrix , de quâ Virgilius.

Lib. 5. Cap. 21.

*Prima Ceres ferro mortalesvertere terram
Instituit.*

Cereris autem sacra Romulus à proximis Arcadibus adscivit cum Herculis & Fauni cæremoniis ab Evandro institutis : inde Cerealia tunc recepta , quod confirmare videtur argenteus consularis nummus , in antica cujus parte Romuli caput cum voce QUIRINUS & alterâ Ceres ipsa sedens C. MEMMIUS ÆDILIS CEREALIA PRIMUS FECIT. In cujus deæ ludos instituit Ædilis Memmius.

J. G. Binger fecit

I V.

Thesei cum Centauris pugnam in hoc nummo exaratam primùm existimavi; sed cùm illius herois historia nullomodo ad res Romanorum antiquas, vel sacras ab Antonino Pio restitutas spectaret, illam Herculis apud eos culti esse dignovi. Mulier à Centauro rapta est Euristhei foror, cui vim intulit Homadus Centaurus, capite dein ab Hercule plexus cùm eos aggressus esset: alios clavâ occidit. Ad sunt picei trunci quibus utebantur in pugna Centauri, cujus descriptionem videas apud Diodorum Siculum; de quo heroe ait: *Dignum ipsius herois pristina factorum gloria certamen.* Templum illud Herculis Victoris est Romæ extructum, ut arguit aquila in ejus frontispicio, imperii insigne, quod repræsentari voluit Antoninus, quasi Hercules ob id solum factum, cultum & templum fuisset meritus. Lib. 4. pag. 154.

V.

Idem templum in superiore nummo exaratum rursus prodit, quadratum est & in conum definit, illud Herculi Victori ad portam Geminam assignamus: alterum enim in foro boario, erat rotundum; illud extruxisse M. Octavium Herennium narrat Macrobius. Hercules coram eo fa- Satur. 3. cap. 6.

cra Romano more facit , vinum ex patera in ignem aræ impositum effundens : adsunt sacrorum ministri , Popa , Victimarius , & alter cum bove pro victima , nam is Herculi immolabatur ex Livio. *Ibi tum primum bove eximia capta de grege sacrum.* Quam historiam renovavit Antoninus Pius , ut Herculis cultum à Romulo jam ex Græcia receptum notaret ; de quo idem Livius. *Hæc tum sacra Romulus , una ex omnibus peregrina suscepit.*

Dec. i. lib. i.

Ibid.

VI.

Latinis nummis succedit Græcus, cujus epigraphæ plurimorum Antiquariorum ingenia vexavit. ΚΟΙΝΟΝ. Γ. Ι. ΠΟΛΕΩΝ. ΠΡΟΔΙ. ΟΝ. ΚΛ. ΦΡΟΝΤΩΝΟΣ. ΑΣΙΑΡΧΟΥ. ΚΑΙ. ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ. Γ. Ι. ΠΟΛΕΩΝ. Quam ita interpretati sumus &

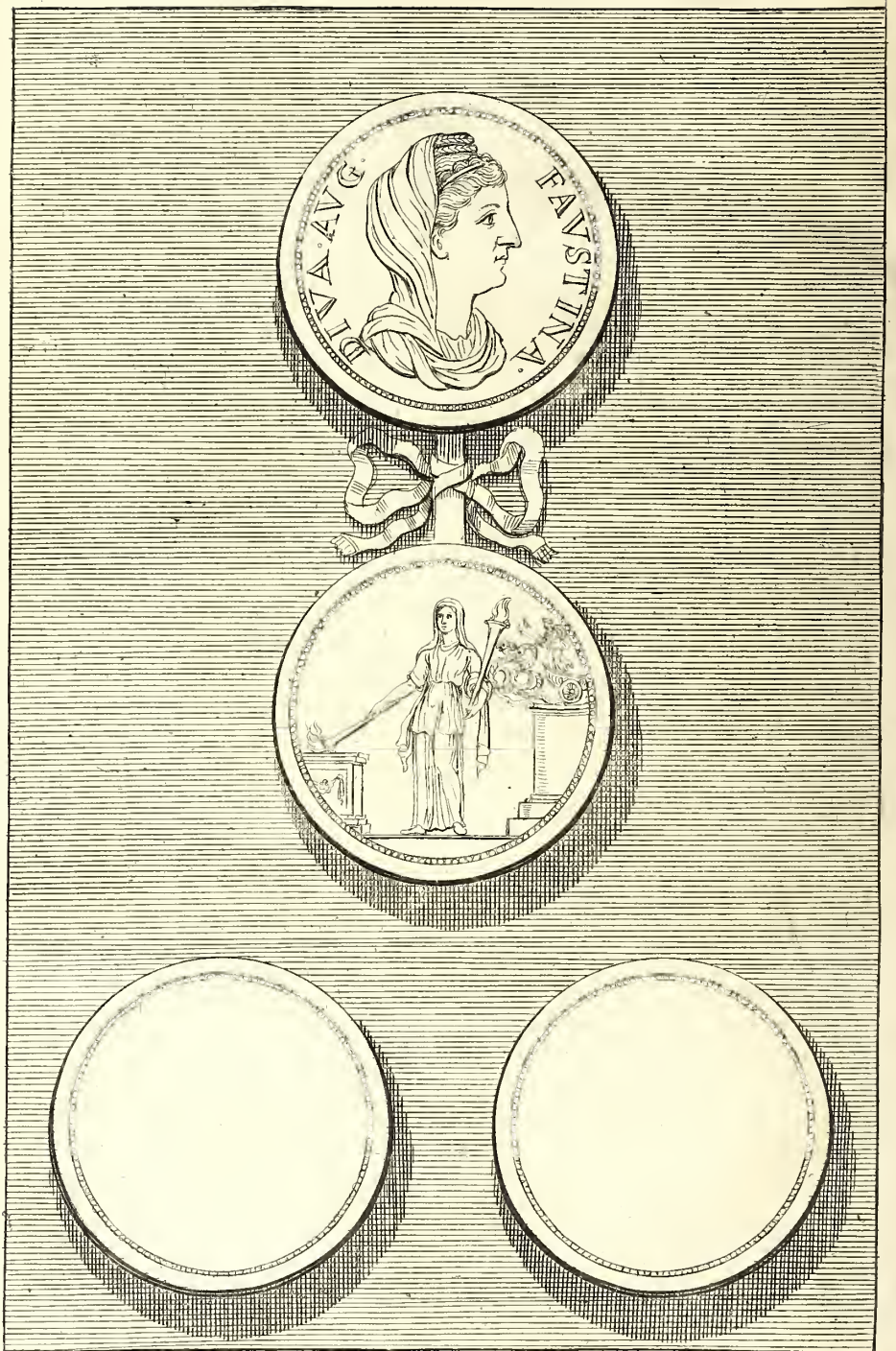
Specim. pag. 18,

olim V. C. Morellio communicaveramus. Κοινὸν τρισηκὰδεκα πόλεων Προδίου ὄντος Κλαυδίου Φρόντωνος Ασιαρχοῦ καὶ Αρχιερέως τρισηκὰδεκα πόλεων. *Commune tredecim urbium Curatore existente Claudio Frontone Asiarchæ & Pontifice tredecim urbium.*

Plurimæ urbes in Asia terræ motu disjectæ fuerunt sub Tiberio: unde illi insignis nummus S. C. percussus CIVITATIBUS ASIÆ RESTITUTIS, iterum tredecim aliæ sub Antonino Pio, eodem modo afflictæ sunt, quibus succurrit Princeps, ut notat Capitolinus. *Terræ motus quo Rhodiorum & Asiæ oppida conciderunt*, quæ omnia mirificè instauravit. Memor beneficiorum commune istarum urbium munifico Imperatori plurimos cudit nummos curante Claudio Frontone ad id creato, Asiarcha, id est Asiæ Sacerdotum principe, cùm jam esset urbis suæ Pontifex: nam ille ex urbium illarum sacerdotibus eligebatur, qui curam habebat Concilii totius illius communitatis, & Ludorum, seu Festorum in iis agendorum.

In qua urbe percussus sit nummus, si nobis con-
jicere licet, Sardibus fuit: si quidem Herculem
exhibet Omphali Lydiæ Reginae blandientem,
qui ab ea alia multa acceperat munera, quod ad
Sangarim fluvium ex Dyndimo monte (cui insi-
det Hercules) ortum, multos regnum ejus va-
stantes interemisset. Hercules sæpe in Sardia-
norum nummus cœlatus est. Sardis erat urbs ce-
leberrima, in cujus nummis etiam alii Afiarchæ
observantur, & KOINON ΑΖΙΑΣ signatum ha-
betur.

GALERIA FAUSTINA.

I.

FAUSTINA senior Annii veri filia, uxor Antonini Pii, tertio ejus Imperii anno è vivis excessit, & inter divas Senatusconsulto relata est. Sub Cereris autem effigie cultam docent ejus nummi, quæ viva in iis appellabatur CERES AUGUSTA. Hic ejus signum sub cippo seu columnæ basi positum in curru à duobus serpentibus tracto; utraque manu tædam gerens exhibet. Mulier illa velata nummi aream occupans videtur esse Daducha Cereris ministra seu sacerdos, quæ facem dextra ex igne sacro aræ imposito accendit, altera jam in læva ardente, ad sacra Fastor. 40 deæ agenda. De his Ovidius

Illic accendit geminas pro lampade pinus;
Hinc Cereris sacris, nunc quoq; tæda datur.

Unde inquit Lactantius: *idcirco sacra ejus ardentium tædarum jactatione celebrantur.* Atque in ejus rei memoriam non modo $\Delta\alpha\delta\epsilon\tilde{\upsilon}\nu\omicron\varsigma$, sed reliqui Mystæ faces inter currendum agitabant, ut Sylvan. 23 refert Statius.

Tuque Actæa Ceres, cursu cui semper anhelò
Votivam taciti quassamus lampada Mystæ.

D iij

Quapropter ait Fulgentius. Unde & lampadum dies Cereri dedicatus est.

Quo ritu, quibusve ceremoniis Fæminæ Principes inter divas referebantur, commentarii Panvini in secundum Fastorum librum edocent, quibus addimus Imperatores suas uxores ex aliarum dearum cognomine illas appellare cœpisse, ut innuit Prudentius.

*Lib. i. contra
Symmach.*

Adjecere sacrum, fieret quo Livia Juno.

Sabina Hadriani conjux in inscriptione Græca apud Sponium appellatur etiam NEA ΔΗ-

Miscel. pag. 328. MHTHP. Nova Ceres.

M. AURELIUS ANTONINUS.

I.

EX Annia gente Marcus , in Aureliam ab Antonino Pio adoptatus Hadriani Imperatoris jussu , Faustina[m] patris adoptivi filiam duxit uxorem , bella plurima gessit , & in memoriam relatæ contra Quados victoriæ nummum hunc maximum signavit , memor gratiarum à Jove acceptarum , postquam Romani in bello milites in maximum ex siti & calore periculum venissent , mirabiliter sanè ac divinitus conservati sunt : nam ut ait Dio , copioso licèt imbre exorto à siti liberati , *gravia damna accepissent , urgentibus hostibus , quod in aqua ex parte bibendo erant occupati , nisi vehemens grando , compluraque fulmina in hostes incidissent.* Ideo triumphus ille Jovi dicatur qui fulmen ex quadrigis in Quadorum regem semiprostratum vibrat ; victoria ejus auxilio reportata. Marcus autem ex ea Imperatoris VII. titulum meruit , ut refert idem Dio. *Eoque facto à militibus VII. Imperator appellatus* ut demonstrat nummus , cùm gereret ille COS. III. & TR. P. XXVII.

II.

Hic est ovationis M. Aurelii typus , qui bello

post octo annos contra plurimas Germaniæ nationes peracto in urbem victor rediit; hanc Dionysius Halicarnasseus pedestrem vocat triumphum: nam is pedes graditur nec trabeam, nec togam pictam indutus. Marcus sacris super aram coram templo Jovis Capitolini, quod pone eam visitur, peractis, iter per arcum sibi & L. Vero in VII. regione olim Senatusconsulto erectum ob bellum Parthicum confectum, facit, ad Palatinum domicilium iturus: illum præcedunt Prætoriani, ut mos erat, & Victoria sequitur ei coronam imponens. Tribunitia potestas XXVIII. cum titulo Imperatoris VI. circa nummi ambitum, tempus quo decreta est ovatio, designat: in imo autem epigraphæ ADVENTUS AUG. quando ipsa est acta, nempe post Imperatoris reditum.

III.

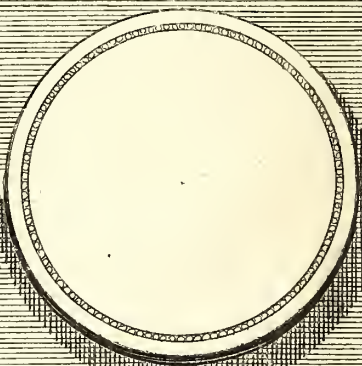
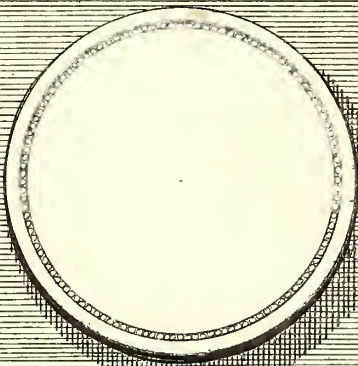
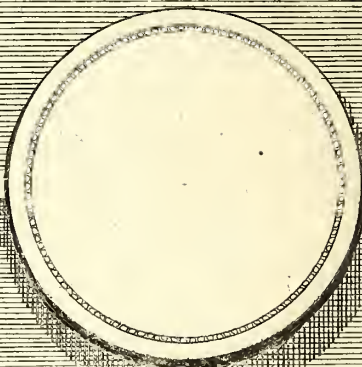
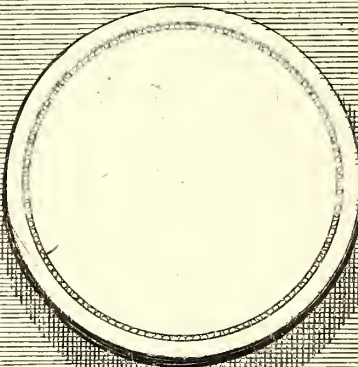
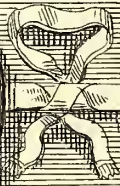
Marcus in urbem post plurimos annos redux, contusis plurimis Germaniæ gentibus, & Provinciis Romanis per Cassii rebellionem sedatis, victoriæ signum globo impositum, tanquam toto terrarum orbe victoriis suis pacato, deæ Romæ spoliis hostium infidenti porrigit. Tribunitia potestas XXX. tempus, quo Romam rediit, denotat: titulus vero Imperatoris VII. ei datus est post indicatam Avidii Cassii rebellionem, ut innuit Dio.

Lib. 71. pag. 812.

Dim Marcus se ad bellum civile comparat, mul-

te

ta ei victoria ex diversis barbaris nationibus ac mors ipsius Cassii nunciatur.

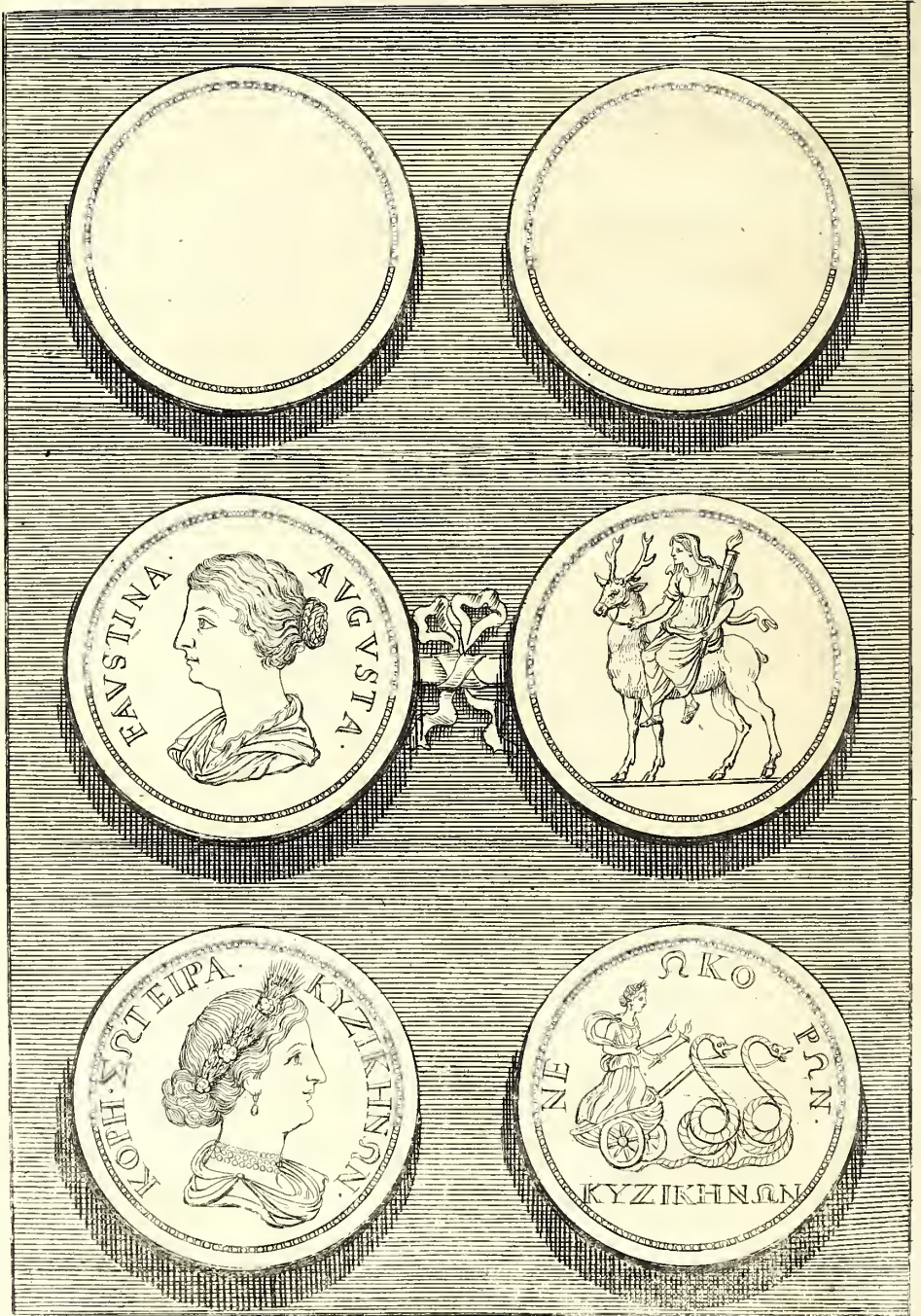
IV.

Hanc nummi M. Aurelii epigraphem jam Tom. I. pag. 647. vulgavit Trifstanus noster. ΑΤΤΑΛΟΣ ΣΟΦΙΣΤΗΣ ΤΑΙΣ ΠΑΤΡΙΣΙ ΣΜΥΡΝΗ, ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ. Ἄτταλος σοφιστῆς ταῖς πατρίσι Σμύρνη, Λαοδικεῖα. Attalus Sophista patriis suis Smyrnæ & Laodiceæ : sed cum altero typo nempe Jove Laodicensi, quem pro M. Aurelio accipit & Cybele tutelari Smyrnæorum dea : in nostro vero duo Joves, idem Laodicensis qui in Trifstani nummo, Philalethes, idest *amicus veritatis*, ab iis dictus, semper stans, & alter Smyrnæus, vocatus Acræus, ab arce urbis monti, nomine Coryphæo impositus, semper sedens, depictus.

Attalus ille Sophista qui nummum percussit videtur filius fuisse Polemonis illius Sophistæ Hadriano Principi multum cari : de quo in illius nummis diximus, qui tanti patris hæres, munificus etiam in urbem, ut parens videtur fuisse, cum primis Smyrnæ & Laodiceæ Magistratibus functus fuerit, quas ille patrias suas appellat : pater ejus Laodicenus quidem fuit & inter cives Smyrnenses adscriptus, qui idem honos filio collatus est.

Jupiter quidem Laodicensis stans aquilam dex-

dextrâ solito modo sustinet, & hastam sinistrâ; iisque symbolis ab aliis distinguitur: Jupiter vero Smyrnenfis sedet, sed cum hastam dextra ferre soleat, victoriam sustinet & illam lævâ gerit: unde nobis conjecturæ locus nummum apud Smyrnenfes signatum esse in memoriam cujusdem victoriæ à M. Aurelio relatæ, cujus signum Jupiter præfert, ob quam causam Attalus Principi gratulans, hoc obsequii sui monumentum in nummo maximo testari voluit.

ANNIA FAUSTINA MARCI.

I.

FAustina Antonini Pii & Galeriae Faustinae filia M. Aurelio à patre adoptato nupsit, quam parum pudicam flevit, Marcus cùm mortua esset ad radices versus Tauri montis dum in Syriam contra Cassium proficisceretur, petiit à Senatu ut ei honores, eademque decerneret, & divam ab illo appellatam gratulatus est, ipsique nummos ejus rei testes ad æternitatem ejus denotandam percussit. Hic eam sub Dianæ Luciferae effigie exhibet Cervum inequitantem. Nulla in eo epigraphe, sed in simili Regii thesauri legitur ÆTERNITAS AUGUSTA, quæ ejus consecrationem indicare videtur: illa quidem sub Dianæ Luciferae imagine dum viveret, in nummis representatur. Diana seu Faustina velo ornata divinitatem arguit, Cervo insidet, qui deæ erat sacer ex Apollodoro, *cerva Dianæ sacra*, facem tenet ut Luna, cum eadem esset ac Diana.

*Diolib. 01. p. 813.**Capitol. in Mar-**Lib. 22*

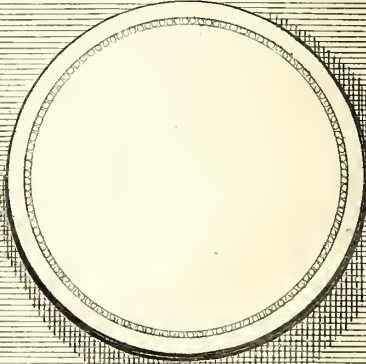
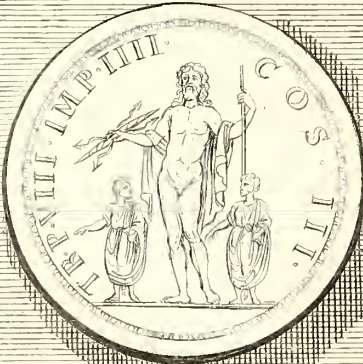
I I.

Faustina sub Proserpinæ Servatricis nomine ΚΟΡΗ ΣΩΤΕΙΡΑ à Cyzicenis representatur. Cyzicus erat Helleponti urbs celeberrima, cujus præcipua & tutelaris dea habebatur Proserpina, ut narrat Appianus: *Fertur hanc urbem in dotem à Jove datam Proserpinæ, quam Cyziceni venerantur præ omnibus numinibus.* In averfa nummi parte signata est Ceres Proserpinæ mater in curru à duobus draconibus tracto, utraque manu faces gerens, cum raptam à Plutone filiam quæreret.

In *Mithrid.*

Cyziceni in nummo dicuntur Neocori, cum hanc prærogativam à M. Aurelio obtinuissent, ut eorum nummi testantur, in quibus primò illi dicuntur, in cujus gratiam Imperatori & Faustine conjugii sub Veneris nomine erexerunt, ut narrat alicubi Aristides. Cyziceni verò secundam Neocoriam sub Caracalla tantùm obtinuerunt, ut in nostro de nummis Græcis demonstrabimus.

L. AURELIUS VERUS.

I.

Verus Ælii Cæsaris ab Hadriano adoptati filius, in Aureliam gentem per M. Autelii Antonini adoptionem ejusdem Hadriani jussu transiit : sub Antonino Pio Cæsar, post ejus mortem, à M. Aurelio particeps Imperii factus est. Cùm autem decretum esset contra Vologæsum Parthorum regem bellum, à Marco in Syriam missus est, ait enim Dio, *Robustus & adolescens Lib. 71. erat, ad rem militarem aptior.* Verus ut venit Antiochiam, comparato maximo militum numero, eos allocutus est in substructione legati stipatus, cùm ageret tribunitiam potestatem III. ut indicat nummus, & ad Vologæsum ultra Euphratem submovendum adhortatus cohortes ; cujus rei memoriam M. Aurelius posteris in ære magno consignare voluit.

II.

Monumentum est triumphi Parthici ab utroque Imperatore M. Aurelio & L. Vero acti : licet enim Verus ad bellum solus esset profectus, refert tamen Capitolinus, *petiit Lucius, ut secum Marcus In M. Aurel. triumpharet.* Visitur etiam in quadrigis puer, cùm etiam postulasset Verus ut Marci filii, Cæsares ap- *Ibid.*

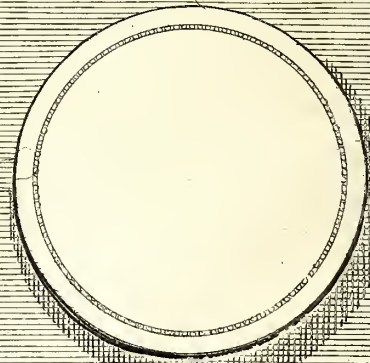
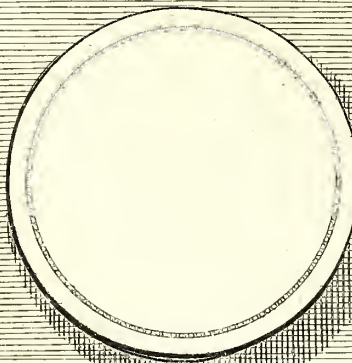
pellarentur , qui in curru positi sunt , teste eodem auctore. *In triumpho autem liberos Marci utriusque sexus secum vexerunt.* Eminent inter alia trophæum ad cuius imum duo captivi revincti sunt , Armenus nempe & Parthus : unde iis devictis Lucio Armeniaci & Parthici cognomina , ut circa capitis ejus inscribuntur , imposita sunt. Verus in hoc bello quater appellatus est Imperator , cum quadriennio durasset , & antequam triumpharet consulatum III. accepit , itaque in nummo inscribitur. *Tribunitia potestate septima , Imperator quartum , Consul tertium.*

III.

Ex Romulo.

Jupiter colossa figura ut deus exhibetur , M. Aurelii & L. Veri , peste Romæ sæviēte , protector , ob id inquit Capitolinus , de Marco. *Celebravit & Romano ritus lectisternia , per septem dies , tanta pestilentia fuit , ut vehiculis cadavera sint exportata sarracisque.* Mos enim erat , ut placandæ Jovis iræ causa , convivium in templo ejus exhiberetur , diisque tanquam epulaturis , aut cubituris lecti sternerentur : unde lectisternia dicta , huic verò epulo præerant Septemviri Epulorum ab iis appellati ex Sex. Pompeio. Epuli Jovis mentio fit à Livio multis in locis. Nummus exhibens Veri tribuniciam potestatem octavam , indicat eum fuisse percussum anno sequente post actum triumphum , nempe V. C. 921.

IV.

L. Verus devictis Armeniis & Parthis ex Oriente redux in octava tribunitia potestate, paludatus victoriæ signum deæ Romæ thoraci infidenti porrigit, eam ipsa Victoria lauro coronat: Romanorum autem Principum usus erat, bellum antequam aliquod susciperent, diis sacra facere, ut hostes profligare possent: unde Jovi nomen Victoris, quod ejus auxilio relata esset victoria: sic in nummis Galbæ, Vespasiani, & Titi, ROMÆ VICTRIX. L. Veri ævo Roma inter præcipua habebatur numina: Asiani quidem primi ei templum erexere apud Tacitum. *Seque primos templum urbis Romæ statuisse M. Porcio Consule, magnis quidem jam populi Romani rebus, nondum tamen ad summum elatis, stante adhuc Punica urbe & validis per Asiam regibus.* Augusti passim nummi templum Romæ & Augusto decretum, sed Antonini Pii ævo ROMÆ ÆTERNÆ summa magnificentia ab illo erectum nos edocent, in quo forsan statua hæc L. Veri victoriam deæ porrigenti, in æternam victoriarum suarum de Armeniis & Parthis relatarum memoriam collocata est, cujus ectypum nummi nobis per omne ævum duraturi suppeditant.

Annal. 46

Tarsus Cilicię metropolis, *Hadriana* nomen ab Hadriano Imperatore ob beneficia sibi collata assumpsit: porrò Metropolis titulum jam ab Augusto accepisse convincunt nummi, quem illa obtinuit cùm Augustus urbi Athenodorum præceptorem suum, post M. Antonii mortem præfecisset, sicut innuit Strabo qui sub Tiberio scribebat. De origine urbis & de Tarsi nomine discutant inter se Autores, de quibus vide Eustathium: antiquissima est, in campo sita, quam intersecat Cydnus amnis. Hęc imitata Romanos, qui nummos percussere cum epigraphe CONCORDIA AVGG. eundem typum expressit cum fratribus sibi dextras jungentibus, & inscriptione OMONOIA ΣΕΒΑΣΤΩΝ. Quę maxima à populis optabatur inter duos Principes, quos primùm simul imperare cernebant; de iis refert Capitolinus. *Adepti Imperium; ita civiliter inter se ambo egerunt, ut lenitatem Pii nemo desideraret.*

Lib. 14. pag. 974.

*Ad Dionys.
pag. 868.*

En M. Auvet.

ANNIA LUCILLA

I.

Lucilla' M. Aurelii & Anniaë Faustinaë filia
 L. Vero in uxorem data est à patre, se An-
 tonini filiam ideo in nummo inscribit ante tem-
 plum Vestæ rotundum supra aram sacra faciens
 tanquam prima Vestalis, aliis nempe stipata. Au-
 gustæ autem sub nomine VESTA sæpè in nummis
 prodeunt, quod pudicitiaë notam præsertim am-
 birent: Vestales autem pro pudicitiaë exemplo ha-
 bebantur, & ne ulla esset de illis labis suspicio, ut
 ait Gellius, *Minor quam annos sex, major quam an-*
nos decem nata non accipiebatur; at si quæ virgini-
 tatem polluerat, viva defodiebatur. Sex erant
 institutaë ex Festo, hîc Lucilla, pro majori ha-
 bita, sacra facit, Vestalia forsan die ad v. Id. Ju-
 nii, ut notat Calendarium vetus. Templum ex-
 truxit rotundum Numa, teste eodem Festo; in
 aditu statua Vestæ conspicitur, dextra pateram ad
 sacrificia ipsi indicanda, sinistra hastam divini-
 tatis gerit. Lucillaë, sacrificii memoria, ad Vestæ
 templum, ut res admodum solennis, in ære ma-
 gno consignata est.

Lib. I. c. 18.

Plin. in Numm.

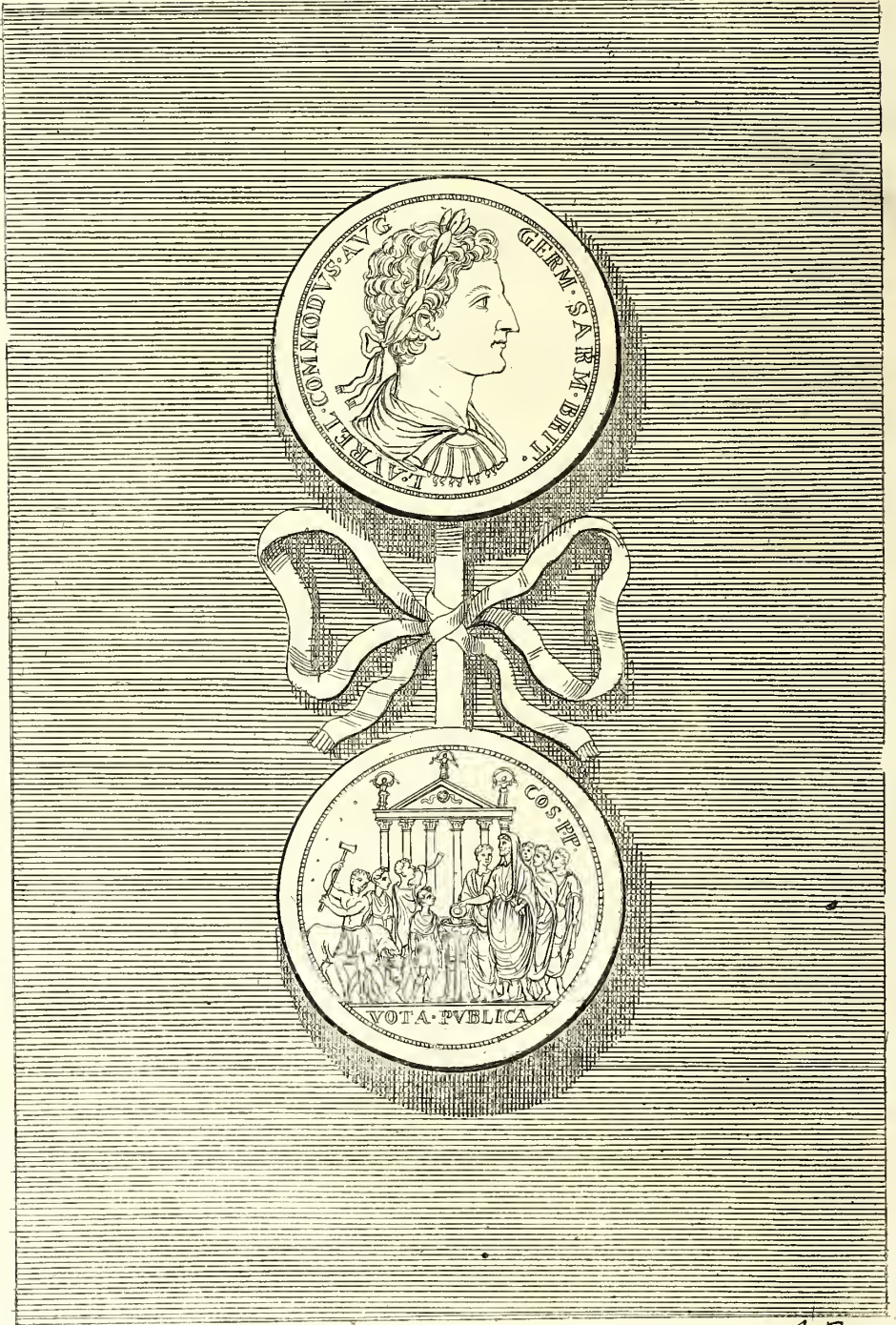
II.

SACRIT. I. CAP. 26.

Lustratorum Lucillæ puerorum monimentum est hic nummus: ipsa sub effigie Nundinæ deæ prodit, ita referente Macrobio, à nono nascentium die nuncupatæ, qui lustricus dies appellabatur; quo infantes lustrabantur & nomen iis imponebatur. Lucilla manum lauro arbori apponit; ad indicandum ex illa ad hanc cæremoniam ramos colligi, quam ab Augusto lectam aiunt, & de qua Juvenalis.

..... *cuperent lustrari si qua darentur*
 aut si foret humida laurus.

Sacerdos vel ministra ex mari aquam lustrationi necessariam in vas excipit, ei adstat unus ex puerulis seminudus asperisionem expectans, cùm alii qui nudi sunt, jam lustrati videantur: Ex iis tres alati cupidinis instar, ad fœminarum distinctionem: unus eorum stat super aram, in qua post lustrationem sacra in gratiarum actionem peragebantur: ex ea alter decidit, quasi statim ab eo tempore mortuus: tertius in hortis Elysiis, ante asperisionem defunctus, aliis annunciat eos tandem secum venturos. In nummis Lucillæ Augustæ obviis cum epigraphe FECUNDITAS, tres illi tantùm pueri assignantur: cum duo è vita tunc decessissent, ut hic observatur.

L. ÆLIUS AURELIUS COMMODUS

I.

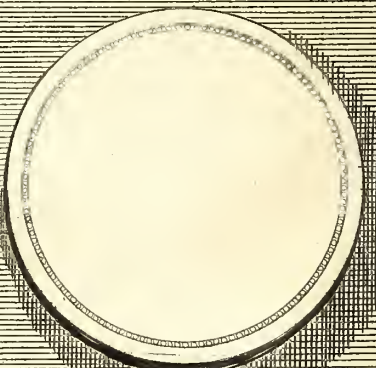
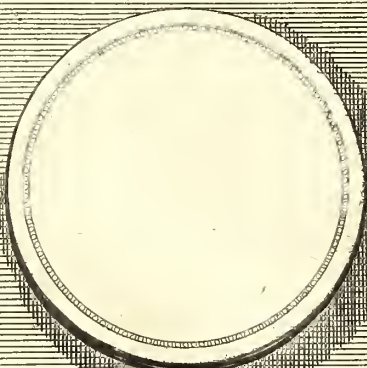
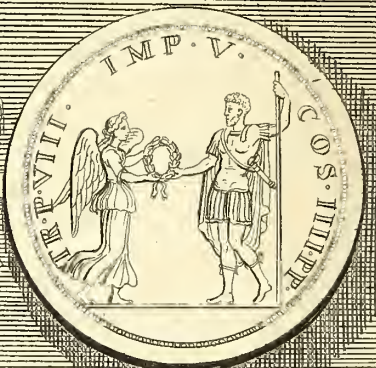
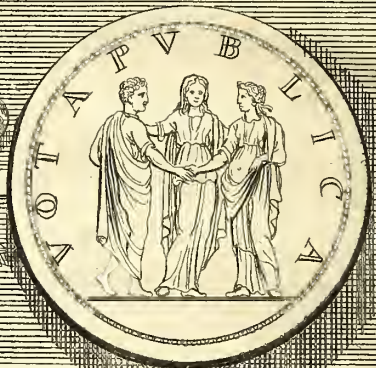
Commodus M. Aurelii & Faustinae junioris filius, *Ælii* nomen in Hadriani memoriam à quo adoptatus erat Antoninus Pius ejus avus, cognomen vero *Commodi* Ceioniae genti particularis, ob Ælium Cæsarem à quo Verus descendebat, ei datum est: omnium ante se Principum facile nobilissimus, natus anno V. C. 914. ultima die Augusti. Quinquennis Cæsar à patre dictus IV. Id. Octob. 919. Augustus à patre dicitur, & ab eo trib. potestatem accepit anno 928. labente Augusto. Cum eo triumphat de Germanis x. Kal. Amazonias an. 929. Crispinae Brutii Præsentis filiae patris jussu nubit anno 930. in cujus memoriam cusus est nummus ille maximus.

Sacra facit Commodus ob Crispinae matrimonium, & vota pro felici ejus successu suscipit; nam ille Lampridio teste XIV. *ætatis anno in collegium sacerdotum adscitus est.* Publica dicuntur quia coram templo Jovis Capitolini fiunt adstantibus quatuor sacerdotibus ex omnibus nempe collegiis, & quatuor ministris, Camillo nempe, Tibicine, Popa, & Victimario. De hoc matrimonio inquit Dio. *Postquam res Scythicae præsentiam Marci iterum postulare visæ sunt, Crispinam cele-*

rius, quàm vellet, ob hanc causam filio in matrimonio collocavit: ideo fœlix non fuit.

Commodus initio anni quo Consul cum Plautio Quintillo renunciatus erat, matrimonium cum Crispina contraxit, & in ejus gratiam Pater patriæ nuncupatus est, jamque Imperator secundùm appellatus: primùm quidem ob res in Germania à patre feliciter gestas; unde illi Sarmatici nomen à militibus inditum: secundùm verò in Germania, qua de causa cum patre triumphavit & Germanici nomen retulit.

II.

Eadem prodit epigraphe VOTA PUBLICA, ob illa pro Commodi cum Crispina matrimonio celebrata: de quo Capitolinus, *Filio suo Brutii præsentis filiam junxit, nuptiis celebratis exemplo priorum.* Capita utriusque aduersa in parte nummi antica exhibentur, ipsi autem stantes in auersa dexteris jungunt pro matrimonii testimonio; nam post concessum amborum receptum, mulier teste Marone in viri conueniebat manum, in fidem: dexteris enim jungere vetus erat apud Persas fidei symbolum; qua de re Livius, *dextrâ datâ fidem future amicitie sanxerunt.* Dea Concordia inter Commodum & Crispinam media exhibetur, quæ concordiam conjugalem iis communicaret, ut sententiis & voluntate conuenirent, sed infaustum fuit eorum matrimonium: Commodus enim iratus uxorem adulterii causa, primo relegatam, post occidit.

In H. Antar.

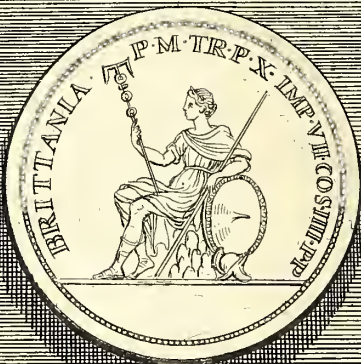
In 4. Æneid.

III.

Lib. 72. p. 820.

Victoria lauream Commodo stanti paludato porrigit, ob victoriam in Sarmatia per legatos relatam, de qua Dio. *Fuere Commodo etiam bella quædam cum barbaris, qui ultra Daciam incolunt, ex quibus Albinus & Niger qui postea bellum gesserunt cum Severo Imperatore magnam gloriam consequuti sunt.* Ex illa victoria Commodus appellatus est Imperator V. ut arguit hic titulus in nummo conjunctus cum ejus tribunicia potestate VIII. & consulatu IV. quem iniit cum M. Aufidio Victorino II. an. v. c. 936. Commodus autem cum æternas res gestas suas reddere vellet, eas in ære maximo consignari jussit, cujus victoriae testis est hic nummus.

IV.

Commodus velo ornatus, adstantibus Camillo & Tibicine sacra super tripodem, sedentibus à dextris Roma galeata, & Annona à sinistris facere videtur duabus de causis, nempe ob victoriam relatam supra Germanos & Dacos imperium illius recusantes, & ob annonam P. Romano procuratam, de qua Herodianus, *sed & fames eodem tempore civitatem oppresserat.* Lib. Ideo matrona cornucopiæ ad arguendam rerum omnium abundantiam tenet, dextrâ autem temonem, ut frumentum per mare advectum denotet. Roma galeâ insignis in victoriæ signum, ejus simulacrum gerit, tanquam perpetuò Victrix. Percussus est nummus sub Commodi trib. pot. VIII. inchoata nempe Augusto mense anni 935.

V.

Roma spoliis infidet galeata, dextrâ hastam gerens, & sinistrâ parazonium, eodemque cubito clypeo innixo, in quo ad originem Romæ indicandam, Lupa cum puerulis Romulo & Remo depingitur. Ante illam trophæum est de Dacia, de qua diximus in penultimo nummo, qui eodem anno, quo hic percussus est, nempe trib. pot. VIII. cum esset Commodus Imp. V. & gereret coff. IV. Licet autem bellum per legatos Principis gestum esset; ut ait Lampridius. *Quæ omnia ista per duces gestata sunt,* tamen quasi Roma staret Commodi Virtute, tranquilla, sedens illa exhibetur, & trophæum VIRTUTI AUG. tribuitur. In Commodis.

In memoriam rebellis Britannię per Ulpium Marcellum Commodi legatum redactæ; signatus est nummus: eam exhibet patrio vestitu ornatam, & rupibus insidentem, ut denotet plurimas colles in ipsa reperiri, ut innuit Strabo. *Maxima insula pars campestris est, & silvis obsita, multos etiam terrestres habet colles.* Dextrâ Romanum militare signum tenet, ut se Romano Imperio subjectam denotet. Hasta quam lævâ gerit: clypeus quo brachio innititur, & galea in imo clypei, arma Britanni sunt quibus utuntur. De victoria illa Britannica ita loquitur Dio. *Igitur Marcellus tali ingenio præditus, maximis damnis in Britannia barbaros affecit.* Percussus est nummus, cùm Princeps gereret trib. potestatem x. quam suscepit Augusto mense anni V. C. 937. unde Commodus in hujus victoriæ monimentum titulus Imperatoris VII.

VII.

Nulla decurrit triumpho à Commodus acti mentio in illius tribun. potestate xi. ergo quadrigæ illæ in quibus vehitur ad processum consulatus v. referendæ, quem cum Acilio Glabrione ii. gessisse refert Dio ad annum V. C. 939. consules autem die magistratus initi per urbem solenni pompa burem in quadrigis procedebant, ut in Elagabalo refert Lampridius. *Denique Kalendas Januarii*

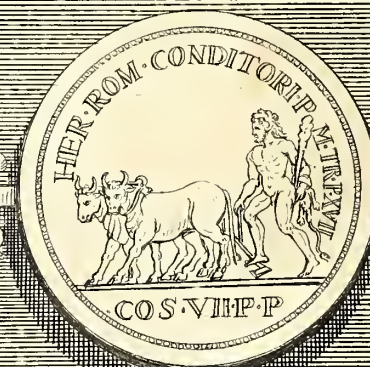
cum

Eib. 4. p. 199.

Lib. 72. p. 821.

Ibid.

In ejus vita.

cum simul tum designati essent consules, noluit cum consobriño procedere. Ingeniosè docet Norisius modum discernendi triumphì à consulatûs processu, profert autem Imperatorem quadrigis in triumpho vectum olivæ ramum, in processu verò consulatus, scipionem eburneum, consulis symbolum gerere: in hoc autem nummo Commodus consulare sceptrum tenet sinistrâ, dextram extendens.

VIII.

Ad decennialia Commodi suscepta pertinet nummus: exhibetur Jupiter Capitolinus sedens, ut supremus Romanorum deus, cui sacra fuerunt peracta, & ipsius filii Castor & Pollux ei hinc & inde adstant, quibus dicatos Circenses ludos narrat Isidorus de iis agens. *Itaque Castori & Polluci deputantur hæ ludorum species, quibus à Mercurio equos distributos Historiæ docent.* Unusquisque eorum capistro equos retinet. Decennales autem ludi ab Augusto instituti sunt: solebat enim decimo anno constituto, in hoc ingenti spectaculo ludorumque apparatu Imperium populo resignare, quod tamen illico, quasi rogaretur, recipiebat: inde hinc factum est, ut posteriores etiam Imperatores, quoties decimum Imperii annum attingerent, festum celebrarent, & ludos cum maximo apparatu ederent. Id omne confirmat

notata in Commodi nummo Tribunitia potestas x.

IX.

In ejus vita.

Adlocutionis ille typus non Commodum ad bellum proficiscentem indicat, Lampridius enim duas ejus tantum profectiones memorat, & illum tertio de profectioe meditantem, cum Brutius præfens iterum consulatum ageret anno v. c. 939. à senatu & populo retentum narrat in tribunitia pot. xi: ad bellum igitur non profectus est, & ille adlocutionis veluti typus, ad fidem exercitus sibi præstitam & militum cum illo concordiam denotare videtur, præsertim cum aureus nummus ejusdem typum repræsentet & epigrammæ **CONCORDIA MILITUM**. In bello Britannico objurgati fuerant quòd seditionem fecissent, reversos Romanam eos adloquitur Commodus & sacramento obligat, unde in his nummis, **FIDES EXERCITUS ET CONCORDIA MILITUM** in tribunitia potestate xi.

Vaillanc in numm. ANT.

X.

Iterum prodit Roma spoliis insidens, juxtaquam trophæum, ut fere similis typus eam exhibet in nummo Commodi quinto, cum epigrammæ **VIRTUS AUG.** Ille percussus est in trib. potestate viii. & de Dacia sedata exposuimus, hic notat

trib. potestatem XI. & de Pannonia pacata eum interpretamur, de quibus Lampridius: *Victi sunt sub eo tamen per legatos, Mauri, victi Daci, Pannonia quoque composita.* In ejus vita, Pone Romam stat Victoria scribens in clypeo *Victoria Augusti*, quòd ex hoc bello Commodus Imperatoris V titulum sit consequutus. At cum ad illud proficisci voluisset, & à populo fuisset retentus, tanquam ejus virtute fuisse confectum, inscribitur in nummo VIRTUS AUG. unde Roma spoliis hostium infidet, sinistra parazonio insidente, tanquam armis suis perpetuò Victrix.

XI.

Mulier feminuda decumbit sub arbore dextra globo apposita, sinistra cornucopiæ gerens quatuor puellulis circa globum gradientibus signa cujusque tempestatibus ferentibus in hoc nummo, cum epigraphe TELLUS STABILITA: in simili altero Regii thesauri, TEMPORUM FELICITAS. Commodus hoc lemmate indicare voluit rusticos toto terrarum orbe hoc anno pacato agriculturæ operam securè dare posse; unde *Tellus stabilita est, & Temporum Felicitas exorta*, quod confirmat alter ejus Principis nummus PACI ÆTERNÆ cufus. Puellæ quatuor illæ, quatuor anni tempestatibus designant, unaquæque fructum aut florem vel animal pro tempore gerit: globus cælestis ad influxum terræ necessarius volvitur

Mediob pag. 250

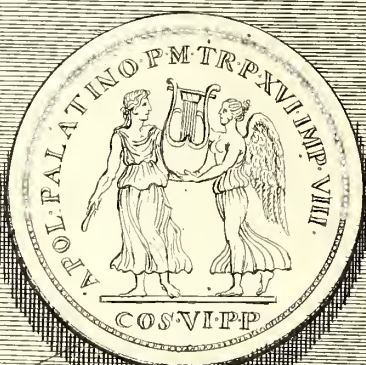
Telluris aut Providentiæ decumbentis nutu ,
ei manum ideo admover , unde rerum omnium
abundantia per cornucopiæ signum denotatur.

XII.

Commodus tanquam colonus agit boves , sed
velatus ut plurimum depingi solet colonus : Com-
modus verò Leonis exuviis amictus in hoc num-
mo exhibetur , Herculis instar , ideo sinif-
tra manu clavam gerit : nam ut ait Lampridius ,
Appellatus est etiam ROMANUS HERCULES, ratio-
nemque addit , *quòd feras Lanuvii in amphitea-
tro occidisset*. Romam postea coloniam facere vo-
luit , ut narrat idem autor. *Fuit præterea ea de-
mentia , ut urbem Romam COLONIAM ROMA-
NAM COMMODIANAM vocari voluit*. Ideo in æ-
ternum rei monumentum percussus hic maximus
nummus *Herculi Romano Conditori*, cùm ille con-
sulatam VII iniret cum Helvio Pertinace II. anno
V. C. 945. & tribunitiam gereret potestatem XVII:
sed paulo post interfectus est.

in ejus vita.

ibid.

XIII.

Bellum aliquod per duces Commodus in trib. potestate XIV. Minervæ ope confecisse videtur ; unde ipsi tanquam *Vitrici* nummos dedicavit. Cicero illam Principem & belli inventricem appellat ; ipsa etiam apud Phornutum vincenti victoriam tribuere dicitur , deatra autem signum victorię gerit , & trophæum pone eam erectum est, de quo idem auctor. *Erigunt in ejus honorem trophæa , quæ constant ex lignis oleaginis.* Ideo Minerva in altero Commodi nummo *Pacifera* nuncupatur , tanquam ex victoriis nascatur Pax. Apud Romanos Minervę Vitricis mentio tantum in nummis , sed eo nomine apud Gręcos illam memorat fuisse cultam Athenis Pausanias. *Alterum est delubrum Minervæ , cui Victoriæ cognomentum.*

*De nat. Deor.
lib. 3.
De Minerva.*

XIV.

Apollo prius Actiacus ab urbe Actio , ubi Augustus M. Antonium profligavit, dictus est : deinde Palatinus à monte Palatino , in quo ille qui ejus filius existimari volebat , ipsi templum extruxit. Commodus autem sub ejus effigie perhibetur , non ut Iyram pulset Neronis instar , sed ut videatur illius instar Medicinæ Deus qui pestem hoc anno sævientem extinxerit , de qua Dio. *Per idem tempus tanta pestilentia fuit , quantam nusquam fuisse cognovi , nam una die moriebantur Ro-*

Lib. 7.

ma sæpenumero ad duo millia hominum. Ideo A-
pollinares Ludi Romæ editi sunt, ad eam expel-
lendam: hi quidem ludi, victoriæ, non valetudi-
nis causa erant instituti, ut ex Livio discere est,
illi die incerta fiebant & in annum à Prætore vo-
vebantur: at cùm pestilentia gravis incidisset in
urbem agrosque, P. Licinius Varus Prætor Ur-
banus, legem ferre ad populum jussus, ut hi ludi
in perpetuum in statam diem voverentur.

lib. 15. c. 26.

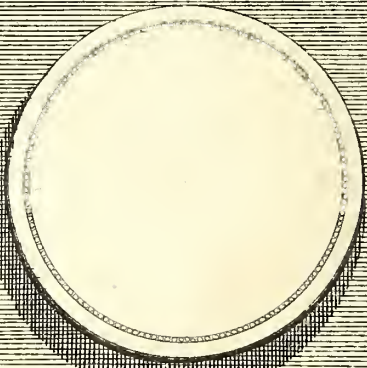
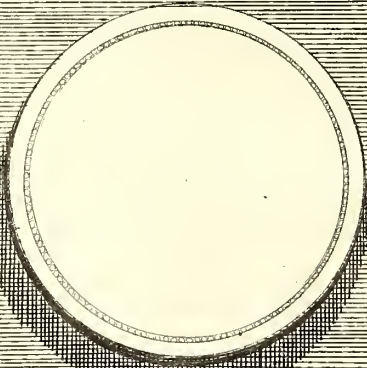
XV.

Commodus leonis exuviis amictus exhibetur
sub Herculis Romani effigie, ita enim vocari
voluit, uti innuit Lampridius. *Appellatus est Com-
modus etiam ROMANUS HERCULES.* In averfa
parte videtur esse statua illi dicata sub ejus Dei
immagine, sicut narrat idem Scriptor: *Accepit sta-
tuas in Herculis habitu.* Stat obverso corpore, pal-
lio divinitatis tectus, ex humero dextra ad pedes
labente, quod manu in lævam partem transmittit.
Hęc autem statua in hunc modum posita, videtur
à sculptore ad demonstrandam suam in arte peri-
tiam: ante statuam Leo, quod Herculi sit sa-
cer, ut refert Hyginus, *Herculis prima fuerit
hęc certatio, & quod eum inermis interfecit.* Com-
modus etiam Leonem occiderat, ut indicat ejus
nummus, in quo eques telo Leonem transfigit
cum epigraphe VIRTUS AUG. sic Leo illi, ut
Herculi convenit.

in ejus vita.

lib.

lib. Fabul.

XVI.

Plurimæ etiam Græciæ urbes nummos Commodo cuderunt, inter eas Thyatira Lydiæ civitas, seu ad obsequium arguendum, vel ob aliquod ab Imperatore acceptum beneficium; nomen quidem magistratus sub quo signatus est, temporis injuria erasum occurrit; sed liceat nobis ex altero ejusdem Principis in eadem urbe percusso cum Pallade tutelari Thyatirenorum numine, illius epigraphem restituere. ΕΠΙ ΣΤΡΑΤΙΤΟΥ. ΑΥΡ. ΒΑΡΒΑΡΟΥ ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ, *sub Pretore Tito Aurelio Barbaro Thyatirenorum.* Pallas, ut ex plurimis hujus urbis nummis eruitur, inter deas ab illis præcipuè colebatur, & inter deos Æsculapius, cujus in hac urbe templum fuisse scribit Hieronymus. *Thyatira civitas Lydiæ, quæ est Provincia Asiæ, templa quondam Æsculapii famosa.* Thyatira civitas antiquissima ab una ex Amazonibus condita nomine Pelopea, vel Euhippa, id est equitandi perita, deinde à Seleuco Nicatore adversus Lyfimachum bellum gerente, cum audiisset filiam sibi natam, Θυατιρεν, id est filiam, fuisse appellatam tradit Stephanus.

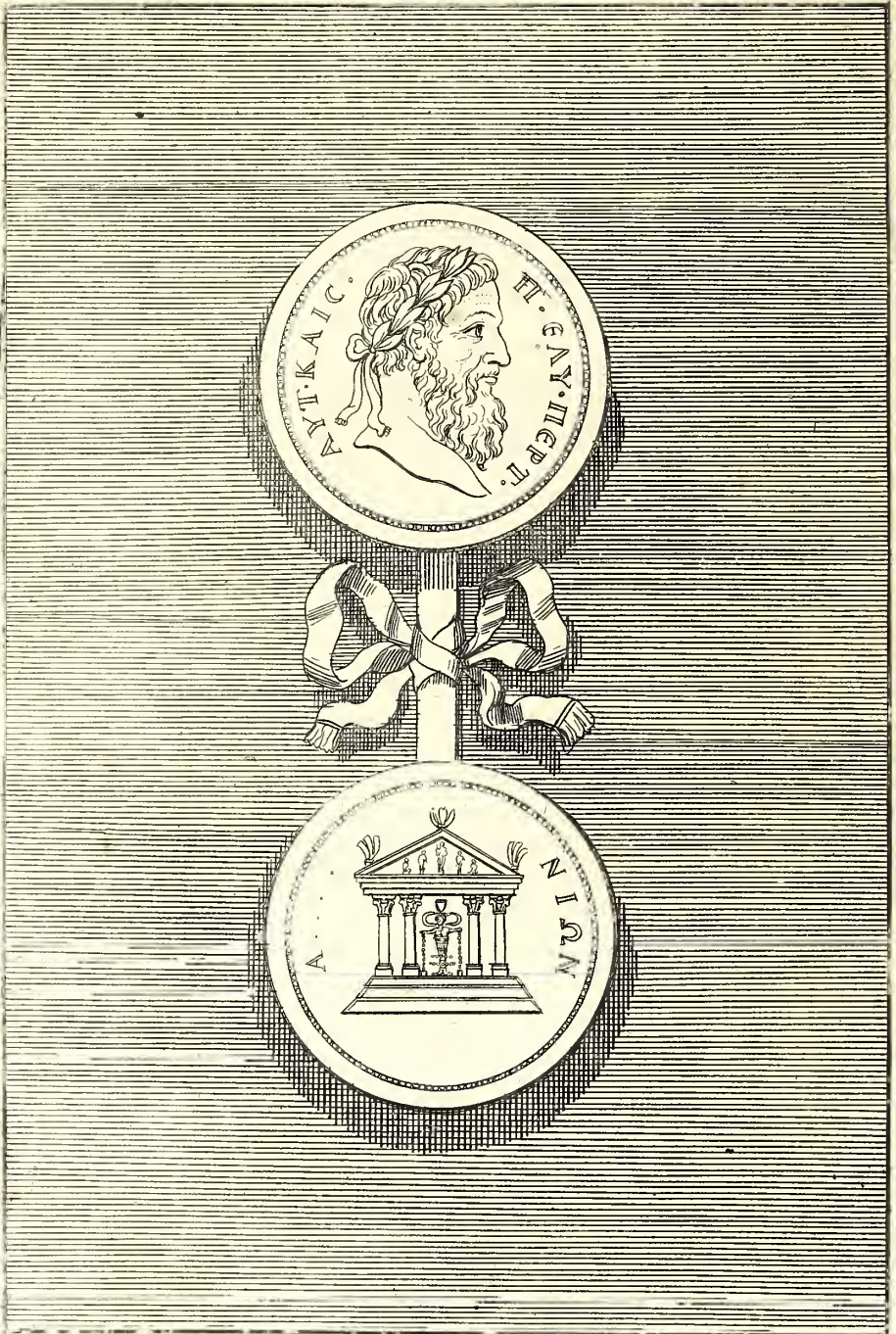
XVII.

(in Dien. Perig.)

Quædam urbes quòd essent ab eodem fundatore conditæ, sorores se aliquando appellavere, concordiaque inter se firmata mutuo sibi favebant, ut de Apamea & Laodicea Syriæ tradit Eustathius: earum exemplo aliæ fœdus inter se iniverunt, cujus memoriam in nummis consignarunt, notata in iis societate sua per solenne illud vocabulum Ο Μ Ο Ν Ο Ι Α. Ex Commodi nummis Laodiceam & Ephesum ita fœderatas exhibet, unaquæque tutelare numen exhibet, Laodicea quidem Jovem, dextra aquilam sustinentem, sinistra divinitatis hastam, quem alter hujus urbis nummus φιλαλήτην, id est, *veritatis amicum* appellari nos edocet: Ephesus verò Dianam Polymammam toto terrarum orbe decantatam repræsentat. Aquila Jovis perpetuum est insigne: cervi, Dianæ sunt sacri.

Observandum videtur quando ita urbes duæ occurrunt fœderatæ, unaquæque seorsim in urbe sua nummos percutere, & se primam in iis nominare: unde hunc Laodiceæ signatum existimamus, ut L. Veri alterum, Ephesi, in quo Ephesus se primum nuncupat ΕΦΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ Ο Μ Ο Ν Ο Ι Α. Diana Ephesia & Jupiter Philalethes, primumque locum occupat Diana. Addam Laodiceæ cum Epheso concordiam non sub M. Aurelio forsitan initam fuisse, quam ad tempora usque Philippi Imperatoris adhuc durare animadverto. P.HELVIUS

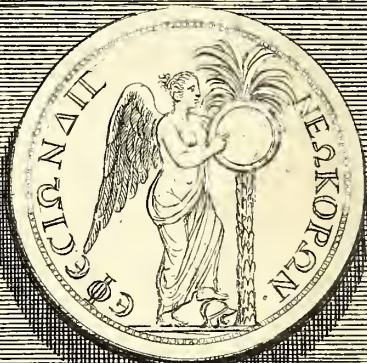
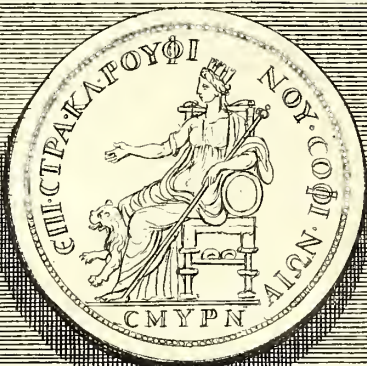
P. HELVIUS PERTINAX.

I.

ANtoninorum nomine per eadem Com-
 modi extincto, Helvius pertinax ad Imperium
 à conjuratis evectus est, invitus quidem, & licet à
 Senatu confirmatus, uxori tamen Augustæ titu-
 lum haud concessit, nec filio Cæsaris dignitatem:
 non ex illustri quidem gente Romana natus, sed
 belli meritis ad consulatum pervenerat: ideò
 electionis ejus cùm fama latius evagaretur, in-
 quit Herodianus, *Legatione undique confluebant,*
gratulatum populo Romano quod Pertinax imperio
gubernarentur. Modestus erat & mansuetus,
 maximamque in bellicis negotiis gloriam fue-
 rat adeptus: & sic magnum apud gentes illius
 nomen; nihil igitur mirum, si Græci intra tres
 menses quos imperarit, nummos optimo Princi-
 pii cuderint: Tomitæ Ponti etiamsi longe remo-
 ti, illi ex ære medio præsertim signarunt, unus
 in Thesauro Regio à me Genuæ repertus asserva-
 tur, alter Romæ in Gaza Christinæ Reginæ; sed
 hic maximus est & pretii longe majoris: duos
 quidem ejus molis Latinos tractavimus, Græ-
 cum hæcenus nullum Antiquarii inspexerunt,
 quid tum? novi è terræ visceribus quotidie in eo-
 rum oblectationem eruuntur, utinam integri,

nam proh dolor ! aliquando erosi, cùm ærei sint. In hoc perraro templi tetraphyli prospectus, & Dianæ adinstar Ephesiæ signum, optimè cernuntur: populorum verò apud quos percussus est, nomini litteræ deesse videntur, si tantum I. ad Ænios Thraciæ pertinet, nec longè distat Tomos Ponti ab Æno, prior Milesiorum, altera Cumæorum colonia est. Plurimi occurrunt nummi cum epigraphe ΑΙΝΙΩΝ, sed cum capite semper cuiusdam numinis, nullum cum Imperatoris effigie in Thracia ex ære magno vel maximo observavimus: si plurimæ litteræ, insolens est nummi epigraphe, de qua videant Eruditi.

L. SEPTIMIUS SEVERUS.

I.

SEverus devictis Pescennio & Albino solus imperavit. Tarsus quæ Pescennio primùm adhæserat, mox Severi partes amplexa est: unde ab illo plurima accepit beneficia, & cùm Metropolis dignitate gauderet, provinciæ prima ab eo facta est, ut indicant hæ literæ, quæ in Severi nummis poni ceperunt A. M. K. *πρώτη Μεγάλης Κιλικίας*. *Prima magna Ciliciæ*, & deinceps in cæteris principibus, cujus rei memor Tarsus Severianam se appellavit. Æmula ejus Anazarbus postquam Metropolis parvæ dignitatem ab Alex. Severo accepisset, primatus etiam titulum à Valeriano obtinuit: urbes enim inter se de primatu contendebant, & ab Imperatoribus illum per diplomata obtinebant, ut Ephesus, Smyrna, & Pergamus quæ se eodem tempore primas Asiæ nuncupant. Plurimi eas literas interpretati sunt, *Prima Metropolis Ciliciæ*, sed Metropolis vox jam arata est in nummo, & licet Cilicia apud Scriptores dividatur in asperam & campestem, nummi nos docent Ciliciam in magnam & minorem fuisse distinctam, ut Armeniam & Phrygiam in *μεγάλην* & *μικράν* apud Strabonem. Arcadius duas tandem fecit provincias.

II.

*In append. ad
Marm. Oxon.*

Lib. 53. p. 610.

Lib. 14. p. 646.

Smyrna Ioniæ urbs celeberrima nummos etiam Severo cudit sub Prætore Claudio Rufino Sophista, præclaram cujus *ἑρατειάς* mentionem supeditat rescriptum Severi & Caracallæ filii ad Smyrneos. Sophistę autem & sapientię professores ad Præturæ munus, ut alii cives, pervenire poterant: Athenæus Romanos ex urbe sua eos eiecisse & postea recepisse narrat. Cybele in nummo signata est, ut præcipua urbis dea, cujus templi meminit Strabo. *Hodie omnium urbs est pulcherrima, pars ejus in monte, major in planitie ad portum, & MAGNÆ MATRIS templum & Gymnasium.*

III.

Ephesus Ionie urbs præcipua Severo etiam nummos consecrat ob victorias ab eo relatas, ut indicat typus, Ephesii in eo se bis Neocoros inscribunt, primam vero Neocoriam à Nerone eos accepisse testatur illius Principis nummus, & secundam ab Hadriano alter hujus Imperatoris arguit, nec quis existimet eos à Severo bis Neocoros fuisse factos: urbes enim factæ Neocoræ, eos titulos semper in nummis servabant, & si quas ampliùs obtinuissent, in iis tum apponebant, ut ipsa Ephesus quæ sub Caracalla tertiam obtinuit Neocoriam, se deinde ter Neocoram inscripsit, imò se quater Neocoram sub Elagabalo gloriatur, non quòd illa, ut quidam putarunt ab hoc Principe acceperit, quater facta fuerit Neocora: nam postea sub aliis Principibus, in plurimis nummis, se ter Neocoram tantum appellat: quod intelligendum est de ter facta Neocora Imperatorum, cùm jam esset Neocora Dianæ templi, ut fert insignis nummus ΣΦΕΣΙΩΝ ΤΡΙΣ ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΤΕΜΙΔΟΣ. Alter habet ΕΦΕΣΙΩΝ Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΤΩΝ ΣΕΒΑΣΤΩΝ, quæ dignitas *Neocora* Imperatorum pro ludis & sacris faciendis instituta est.

IV.

Iterum prodit nummus Tarfi in honorem Severi, nempe ob ejus in Parthos profectioem, percussus. Ipse eques in barbarum humi profectum, quem jaculo impetit, decurrens pingitur: occiso in Gallia Albino & rebus Romæ omnibus constitutis, ad bellum Parthicum conversus est, ut narrat Spartianus. *Profectus dehinc ad bellum Parthicum est.* Ejus profectioem in Parthos ex omni metallo in moneta Romana typi occurrunt. Tarsenses tanto erga hunc Principem beneficio astricti, qui iis, ut diximus, provinciæ primatum concesserat, etiam illius monumentum in nummis suis signare voluerunt: ipsi victoriam de hostibus hoc augurio auspicantes.

De ejus vita.

JULIA DOMNA.

I.

JULIA natione Syra ex Emesâ urbe, Severo nupsit antequam ad Imperium pervenisset, ipsi Caracallam & Getam filios progenuit, quos pater tandem ad Imperium testamento vocavit. Illis omnibus superstes fuit Julia, tantæ Principi fœminæ Midæi Phrygiæ populi, cujus urbs Midæum à Mida Rege nomen accepit, nummos percusserunt, cùm illa Caracallæ comes post Severi mortem, Asiam peragraret: hi proculdubio aliquod ab ejus filio beneficium acceperunt, cùm huic Principi nummos tantùm & plurimos quidem dicarint. Hercules in averâ ejus parte sui cultum in urbe indicat; puer quem sinistrâ sustinet, Hylas est Theodamantis filius, ab eo raptus, & unicè dilectus. Canis ad historiam pertinere videtur? an Hylæ custos datus, qui ad Herculem rediit, cùm Hylas in fluvium cecidisset, in quo miserè submersus est? an canis ille Theodamantis, Herculem sequutus sit cum Hylam abduxit & ideo comes.

Hygin. Fab. 27^l.

II.

Mafaca urbs Cappadociæ primaria ab Ariarathe Rege, cui cognomen fuit Eusebes, dicta est Eusebeia; denique ultimo ejus Principe mortuo Archelao, cum Cappadocia esset in provinciam à Tiberio redacta, in ejus honorem vocata est Cæsarea; ipsaque ab Antonino Pio metropolis facta est, ut ex illius Imperatoris nummis eruimus, in quibus occurrit ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ Τ, ΠΡ. ΑΡΓΑΙΩ. *Καυσαρέων τῷ πρὸς Ἀργαίω. Casariensium qui sunt ad Argæum & postea ΚΑΙΣΑΡ. ΜΗΤΡΟΠΟΛ. ΕΓ. Ζ. Καυσαρεία Μητροπόλις anno 7. scilicet regni Antonini Pii. Nec ullos reperies hac dignitate insignitos in Cæsarum nummis qui eum Principem præcesserunt. Pariter ex illis Sept. Severum novimus Cæsarienses Cappadociæ Neocoros fecisse, ut in nostro Præstantiorum numismatum denuò edito vulgavimus: quapropter illi beneficii memores Juliæ Severi uxori nummos dedicant. Mulier turrata rupibus insidens, Genius est urbis qui situm illius indicat, nempe sub Argæo monte, uti narrat Strabo *Κεῖται γὰρ ὑπὸ τῷ Ἀργαίω. Sita enim est sub Argæo monte: meta ante & altera post Genium, cum duabus tædis hinc & inde, Cerealia Græcis Ελευσίαια & in circo noctu peracta incant; unde circi metæ, & lampades, quòd sacra à matronis luctus causa Cereris filiam cum facibus queritantis celebrarentur. Genius quod teneat, non discernere potuimus? an ludorum præmium.**

Suidas.

Cimel. Reg.

Tom. 2. pag. 242.

M. AUR. ANTONINUS CARACALLA:

I.

Caracalla dicitur in hoc maximi moduli nummo Imperator II. consul VIII. cum tribunitia potestate XVI. quam iniit initio anni V. C. 966, cum ad Kal. Jan. consulatum IV. cum D. Cælio Balbino II. suscepisset, in cuius memoriam, consulatus processum in quadrigis agit: nec quis eas ad triumphum ejus revocet, cum nullum egerit in hac tribunitia potestate. Hoc anno in Germaniam profectus de hostibus victoriam retulit; unde Germanici nomen relicto Britannico quod gerit in nummo, assumpsit; sed non triumphavit, cum Romam non amplius redierit & in Syria fuerit interfectus.

II

Nummus ludorum Pythyorum memoriam exhibet per commune Thracum, in urbe Philippopoli regionis illius primaria celebratorum: hæc in gratiam Alexandri M. urbis conditoris, Philippi filii, instituta videntur, & in honorem Caracallæ qui alter Alexander haberi volebat, renovata, dum Macedoniam & Thraciam lus-

In ejus vita.

straret: de quo Herodianus: *Sed ubi milites apud Danubium ordinavit, atque in Thraciam conterminam discessit, continuo Alexander alter evasit. Nam & memoriam Regis omnibus modis renovavit.* Pythia quidem certamina in Apollinis honorem Diomedem primum omnium instituisse narrat Pausanias. Hercules verò tanquam Deus Philippopolis urbis tutelaris, ut indicat M. Aurelii, Severi, & aliorum Cæsarum nummi, cui sacra ante ludorum celebrationem fiebant.

Corinth. pag. 14.

III.

In ejus vita.

Epigraphe nummi præfert ΕΠΙ ΣΤ. Μ. ΚΑΙΡΕΑ ΑΤΤΑΛΟΥ ΠΕΡΓΑΜΗΝΟΝ ΠΡΩΤΩΝ Γ. ΝΕΟΚΩΡΩΝ. *Sub Prætore Marco Cærea Attali F. Pergamenorum primorum ter Neocororum.* Pergameni plurimos cudere Caracallæ nummos ob felicem ejus in urbem suam adventum, de quo Herodianus: *Pergamum adiit Asiæ civitatem ut Æsculapii curationibus uteretur.* Ideo eques ad Æsculapii signum quod ante eum positum est, proficiscens exhibetur. Pone eum Pergamenus ad eum manus tendens elevat, aliquid eum precatus, quod Princeps dextrâ sursum erectâ illi concedere videtur, forsan Asiæ primatum quem Ephesus sola ante Pergamum & Smyrnam, habuit; nam in Caracallæ nummis Pergamus se tantum *ἑρωτίλω* nominare cœpit? Nam & ab ipso

tertiam Neocoriam obtinuit, cùm primam sub Hadriano, & secundam sub M. Aurelio accepisset, ut nummi nos edocent. Cæreas Attali F. nomen est Prætoris.

I V.

Nummus hanc præfert epigraphem. Ε. ΣΤΡ. Μ. ΑΥΡ. ΓΕΜΙΝΟΥ. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ sub Prætoris M. Aurelio Gemino Smyrnæorum Pergamenorum concordia. Smyrna & Pergamus fœdere inter se junctæ illum Caracallæ percusserunt: communia ideo adfunt eorum numina, Smyrnæorum nempe Nemefes, Pergamenorum verò Æsculapius; de illis loquitur Pausanias: *Facile itaque se deduci Smyrnæi passi sunt: ac Nemefes quidem plures, non unam tantum venerantur.* Plutarchus Pergami templum memorat. *Fimbria in templo Æsculapii Pergami trajecit se gladio.* Illud inter has urbes fœdus initum jam sub Severo fuisse nummi ejus nos edocent, sed etiam sub Antonino Pio, imò sub Domitiano simul cum Ephesiis aliud habuisse eorum Principum numismata declarant. *In Sylla.*

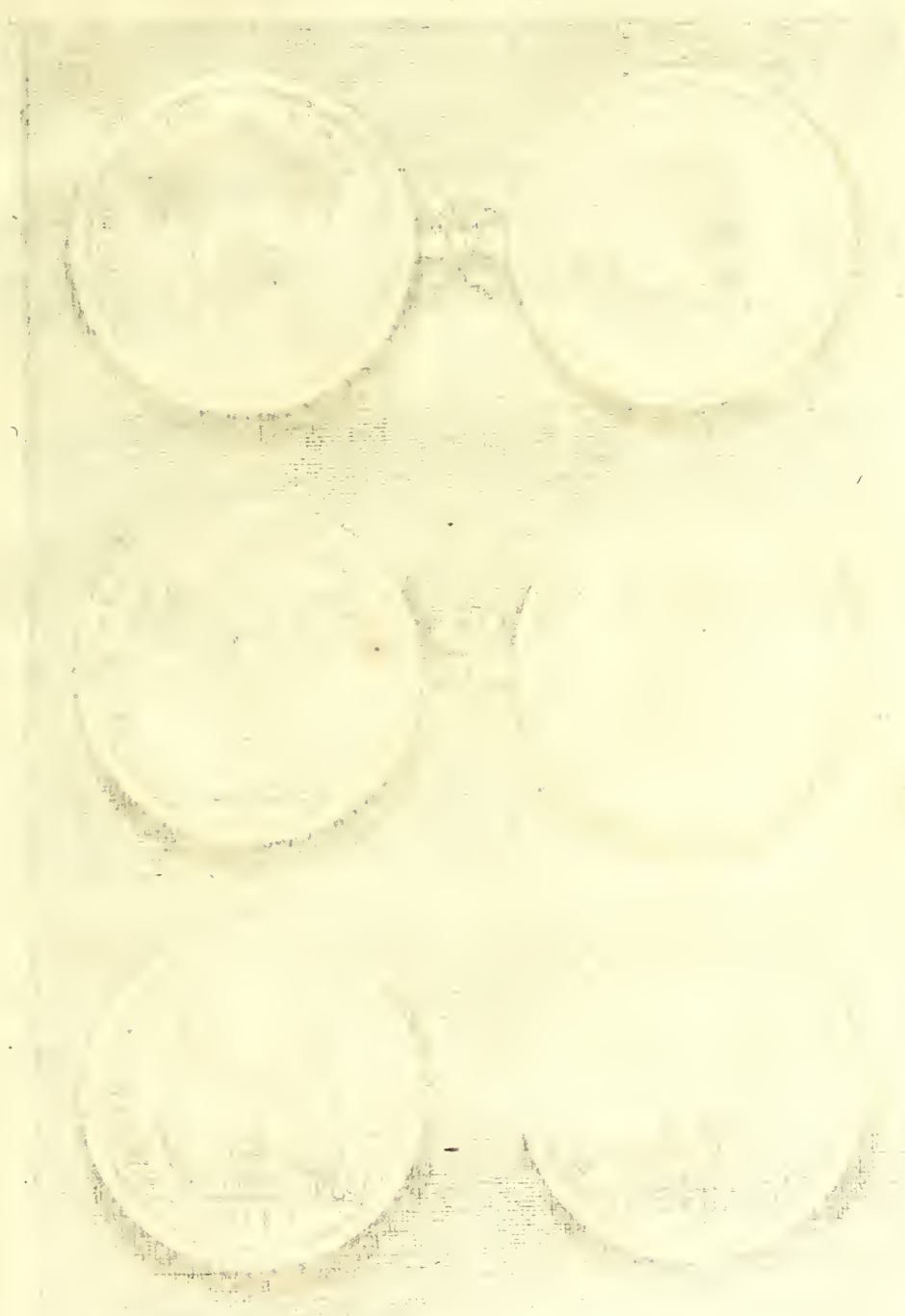
V.

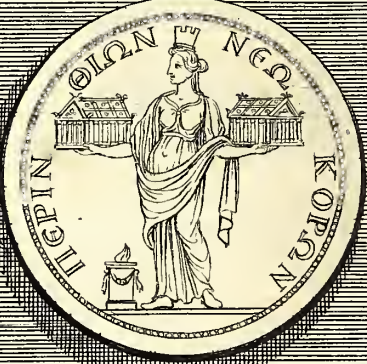
Iterum prodit Pergamenorum nummus sub M. Cærea Attali F. urbis Prætoris cufus, tria templa exhibet, duo à latere, tertium intermedium in quo sedet Jupiter d. Victoriæ s. hastam, cognominatus φίλιος, ut nos docet similis in Trajano typus. Jupiter ita appellatur apud Suidam, *qui amicitia præest, & ejus jura spectat ac tuetur, & eos punit qui violant amicitia jura.* Eorum alterum Augusti est, de quo Tacitus - *Pergamenos eo ipso nitebantur, ade Augusti ibi sita satis adeptos creditum.* Tertium Trajani esse videtur, ut ejus nummus à Pergamenis cufus cum simili templo, in quo stans visitur cum epigraphæ. ΘΕΩ ΣΩΤΗΡΙ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΣΕΒΑΣΤΩ. *Deo servatori & deo Augusto.*

Annal. 4.

VI.

Smyrnæi se primos & ter Neocoros Augustorum nominant, quas prerogativas, ut Pergamæni ab eodem Caracalla accepisse verum est, nam sub eo se primos vocare cœperunt, & ab eo tertiam Neocoriam obtinuerunt; cum primam à Vespasiano, ut docent ejus nummi, secundam ab Hadriano per Polemonem ex marmore Oxoniensi accepissent. Tria hæc non exhibentur ob

tres eorum, ut quidam putant Neocorias, cum illi Neocori Augustorum dicantur, & primum templum habeat in aditu mulierem, quæ Roma est, deque illius templo audias Tacitum, *seque* Annal. 4. *primos templum urbis Romæ statuisse M. Porcio Consule.* Medium, Jovem Aræum sedentem, de quo dictum est in Hadriano. Tertium Tiberii est paludati, de quo idem Tacitus: *Ita rogati sententiam Patres, Smyrneos prætulere in extruendo* ibid. *scilicet illi Principi templo.*

VII. & VIII.

Duo prodeunt percussi Caracallæ à Perinthiis nummi, L. Septimius quod Severus ejus pater expugnata Byzantio Pescennii partium acerrima faultrice, illius urbem & regionem ipsi subjecerat, ut narrat Dio. *Civitati abstulit libertatem,* Lib. 74 p. 847. *eamque privavit dignitate principali, fecitque tributariam, bonis civium publicatis, urbem regionemque omnem Perinthiis concessit.* Hæc duo templa erexerunt, unum Severo, alterum Caracallæ & Getæ filiis, & ut essent Neocori, obtinuerunt: unde duo certamina Actia nempe & Pythia celebrarunt, dicta in aliis nummis ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ, Fratrum concordia dicata. Actia certamina erant quinquennialia: Pythia, novennialia: ambo in Apollinis honorem, illa Actii, hæc Pithyi. Serapis in altero nummo cum ara pro pe-

dibus exhibetur ad designanda sacra ipsi tanquam deo urbis tutelari ante certaminum celebrationem perpetrata.

IX.

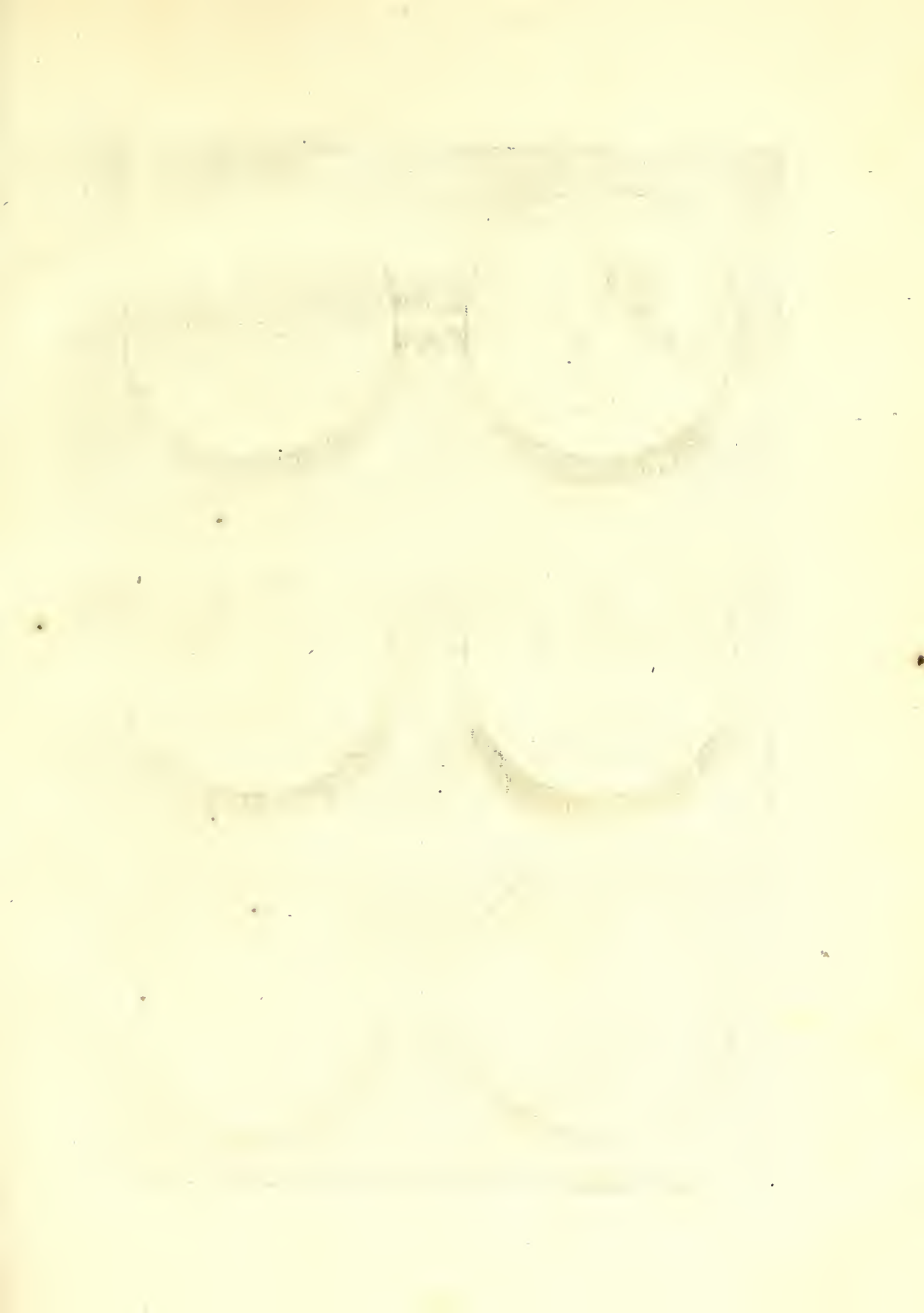
Accedit tertius à Pergamenis nummus sub eodem M. Cærea Attali F. Caracallæ percussus, ipse togatus sacra facit super tripodem, à cujus dextra parte Taurus pro victima, ante templum in cujus aditu stat paludatus Augustus. Imperatores, ut erant Pontifices maximi sacra ipsimet faciebant. In altero Pergamenorum nummo ejusdem Principis, idem sacrificat ante templum Jovis Philii, & nos ex duobus Cæsaribus, quibus Pergameni delubrum erexere, Augustum potiùs quam Trajanum nominare existimavimus.

X.

Caracallæ hunc nummum cuderunt Apollonidienses Joniæ, quorum urbs à Strabone describitur. *Ad dextram est Apollonis, xxx stadiis à Pergamo, totidemque Sardibus.* Ad Pergamum convenire Apollonidienses cum plurimis urbibus aliis, auctor est Plinius: ipsi autem Caracallæ, cum à patre Imperii factus est particeps, nummum dicasse videntur, nam imberbis nomen Imperatoris præfert, forsan sub juvenis Dei effi-

Lib. 13. pag. 625.

Lib. 5. cap. 30.

gie, qualis est Bacchus, repræsentatur in illo, cujus templum exhibuerunt. Nummus signatus est sub Prætorè Demetrio Appella, quem littera B. isto magistratu bis functum fuisse denotat.

XI.

Tertius etiam Perinthiorum nummus hîc locum habet, in eo Julia Caracallę mater, itineris comes, sub urbis Genii imagine stat turribus ornata, insignis stolâ, utraque manu templum sustinens: quorum unum Severo conjugi, alterum filiis dicatum in 7. hujus Principis nummo supra diximus, nunc forsan ipsi soli, cùm mortuus esset Geta. Ara pro pedibus Julię, sacra pro Caracallę salute facta denotat in ejus templo. Tristanus fere similem typum sub Severo nummum vulgavit, sed mulier, dea est concordia, tunicata & cum cornucopię, & nummo adjectę sunt hæ voces ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ ΑΚΤΙΑ, ad indicandam Caracallę cùm Geta concordiam.

Tom. 2. pag. 103.

XII.

Colophonii Ionię populi, quorum urbs sub Lyfimacho diruta, postea denuò extracta est, ut docet Livius, *Id oppidum Colophonium mari imminens, abest à veterè Colophone duobus ferme millia passuum.* Immunes à Rômanis devicto Antiocho Rege pronunciati sunt, & Lucullus comprehen-

L. 3. Dec. 4.

Plut. in ejus vita.

so eorum tyranno Epigonio horum urbem asseruit in libertatem; cujus confirmationem à Caracalla forsàn obtinuere, & ideo Principi munifico nummos dedicant sub Tiberio Claudio Myrone iterum Prætore cum Æsculapii Hygiæ & Telesphori sanitatis numinum simulachris, ad denotandum se iis sacra pro salute recuperanda fecisse. Caracalla autem teste Dione, *Fuit agra corporis valetudine, quòd morbis partim evidentibus, partim occultis correptus esset.*

Lib. 97. p. 876.

XIII.

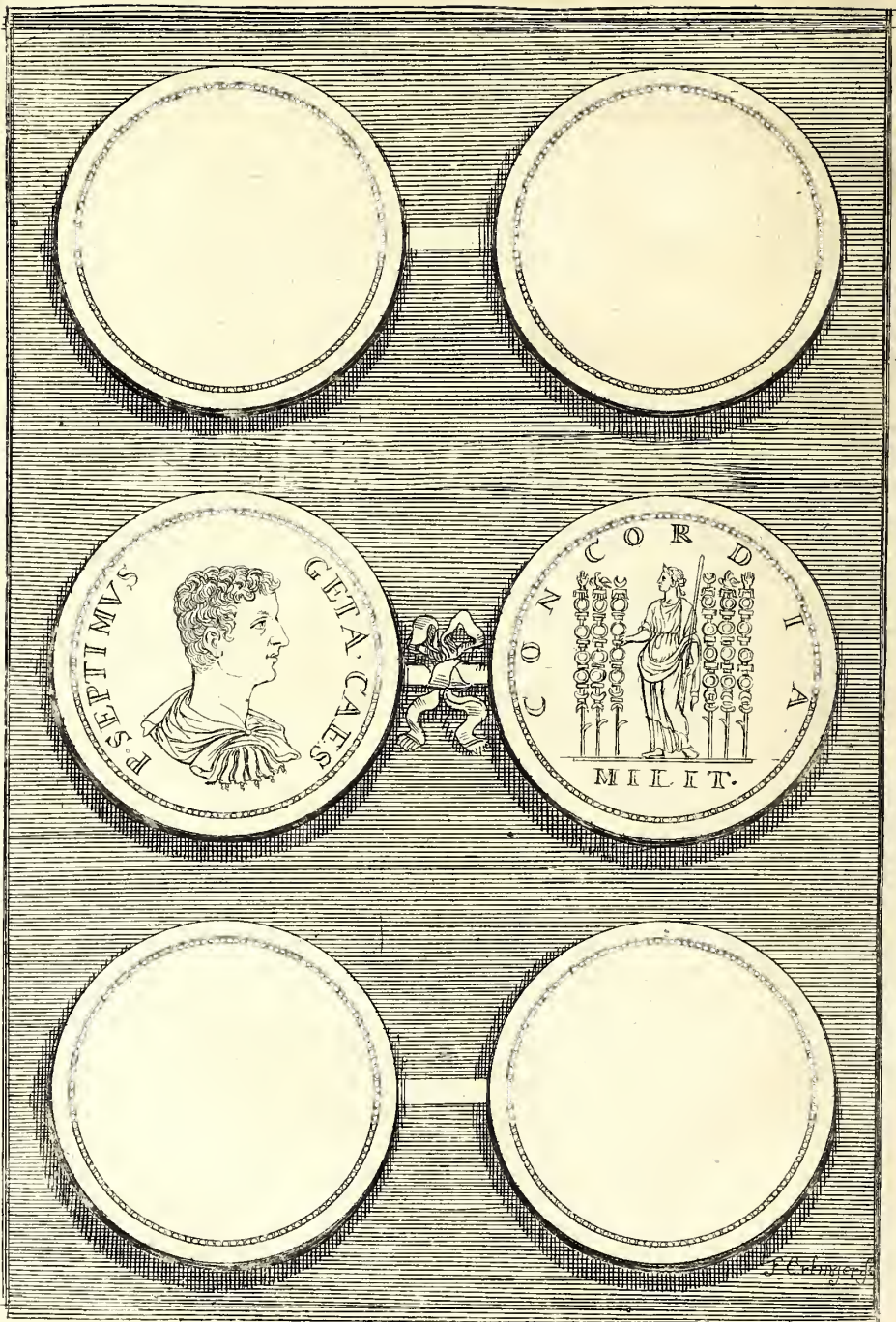
Byzantiis fame à Severo expugnatis, diruta est eorum urbs & in vici formam redacta & Perinthiis, in servitutem data est, sed Caracallæ interventu ipsi redditæ sunt immunitates, ut narrat Spartianus. *Antiochensibus et Byzantiis interventu suo jura vetusta restituit.* Memores Byzantii nummos Caracallæ cuderunt. Sub Tito Ælio Capitolino, in quibus ad indicandam cum fratre Geta concordiam, ipsos dextras jungentes exhibuit, & Ludos, ut indicat urna in eorum medio, exhibuit: Perinthii quidem ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ vocarunt certamina, Byzantii verò ex altero nummo ANΤΩΝΕΙΝΙΑ ΣΕΒΑΣΤΑ, quòd uterque frater à patre fuerat Imperator testamento pronunciat.

Herodian. lib. 3.

In Severo.

GETA

J. C. Schreyer

P. SEPTIMIUS GETA:

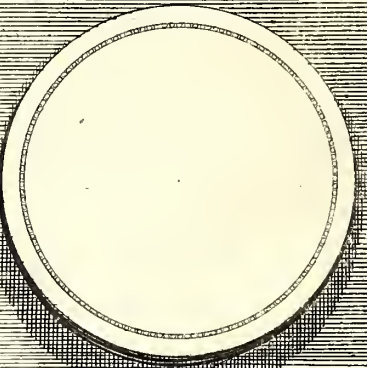
I.

MInor ex Julia Severi, Septimiæ gentis nomen ex quapater erat oriundus, accepit, & Getæ cognomen ab avo: Caracalla frater natus major, Antoninus fuerat appellatus, cum hic autem, devictis Parthis à militibus Augustus fuisset dictus, Geta ab iisdem Cæsar vocatus est, ut narrat Spartianus: *Ob hoc etiam filium Bassianum Antoninum, qui Cæsar appellatus jam fuerat, annum decimum tertium agentem, participem Imperii dixerunt milites, Getam quoque minorem filium, Cæsarem dixerunt: eundem Antoninum, ut plerique in litteras tradunt, appellantes.* Ideò Severus pater in perpetuam rei memoriam nummum hunc maximum cudi curavit; in quo ab antica parte Geta, puer adhuc sine lanugine, nudo capite, Cæsaris titulo insignis exhibetur: ex altera parte Dea Concordia ornata stolâ, ut matrona Romana stans, dextrâ signum militare apprehendit, duobus aliis ante eam stantibus, & tribus pone, cohortium, & legionum symbolis, cum lemmate CONCORDIA MILITUM, ad indicandum Getam filium, non à se Cæsarem fuisse appellatum, sed à militibus communi eorum consensu renuntiatum.

In Severo.

In vertice duorum signorum qui in medio positi sunt, observatur hinc & inde Aquila, totius legionis Romanæ insigne: in duobus aliis, manus visuntur, Manipulorum symbola, in duobus reliquis duæ literæ C, quæ inversæ videntur velut Luna falcata, Centuriarum signa sunt, cum ex manipulis, & ex centuriis legio esset composita. Hæc erant simulacra aurea hastæ, præpilatæ suffixa quæ à militibus ferebantur, ut ex qua cohorte, vel quota esset centuria in acie seu quodam tumultu à contubernalibus suis aberrare non possent. De quibus vide Vegetium.

M. OPELIUS MACRINUS.

I.

Macrinus post mortem Caracallæ ab exercitu Imperator appellatus, Diadumenianum filium, dato illi Antonini nomine, ne id deficeret, Cæsarem fecit: utrique Principi Cæsarienses Cappadociæ maximum hunc nummum anno secundo Imperii incepto dedicarunt: nam paulò post cum filius à patre dictus fuisset Augustus, victi & fugati, ab exercitu Elagabali demum capti, ambo occisi sunt. Cæsaream in Juliæ Severi nummis Metropolis dignitatem ab Antonino Pio accepisse, & à Severo Neocoram factam fuisse diximus, in cujus honorem templum hoc erectum videtur. Hinc & inde urnæ cum palmis, ludos designant; qua de causa urbs Neocora, facta videtur: certaminum porrò nomina non apposita sunt, quorum etsi palma concedatur victoribus: poculum in imò, forsan est eorum præmium. Mons Argæus retro signatus Cæsareæ insigne est, quippeque ad ejus radices sita. In montis cacumine, statua est Imperatoris tanquam Genius loci semper in eorum nummis positus, quod hic pro deo habitus sit. Sol ab una parte, & Luna falcata ab altera, montis altitudinem denotant: nam ejus cacumen ad sidera usque ascendere ab incolis existimabatur.

*Num. Præf. tom.
2. edit. 2. p. 1243.*

Strab. l. 14. pag.

II.

Miletopolitæ inter Myfiam & Bithyniam locantur. Photius ex Memnone narrat Mithridatem Regis ejus nominis filium à Fimbria Romanorum duce fugatum ex Afia ad Miletopolim perveniſſe ; inde Pergamum ad patrem ſalvum evaſiſſe cum equitum comitatu. Melitopolitæ Macrino nummos dedicarunt ſub Prætoſe Claudio , cujus cognomen temporis incuriâ eraſum eſt. Mercurius inſidet rupibus, quibus ſiniſtra inſiſtit, ad indicandum ſui cultum in urbe quæ ſupra montem extructa eſt: caduceum dextrâ gerit tanquam peculiare ſymbolum.

III.

Ex Cim. Regio.

Ibid.

Ephesus, urbs Ioniæ celeberrima ſe primam Afie in hoc nummo inſcribit , cum de illa dignitate Smyrna & Pergamus decertarent ; ſed à Macrino Ephesii per aliquod diploma obtinuiſſe videntur, ut ſoli provinciæ primatum haberent, quod etiam ex altero hujus Imperatoris nummo eruere poſſumus hanc epigraphum præferente ΕΦΕΣΙΩΝ ΜΟΝΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑΣΙΑΣ. In ejus rei gratiam mulier ſtolata , quæ genius urbis eſt , vota pro felici ejus imperio & ſalute ſuſcipit , quod confirmare videtur amplior ejus Principis nummus , in quo plurimæ figuræ manus attollunt circa aram ignitam ſacra facturæ ante templum, in cujus aditu Æſculapius ſanitatis deus exhibetur , cum inſcriptione ΒΩΤΑ.

M. AURELIUS ANTONINUS

ELAGABALUS.

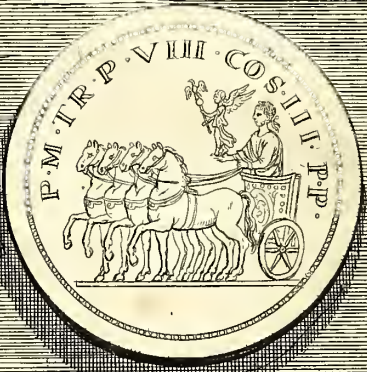
AB una nummi parte conspicitur Aurelius Antoninus cognomine Elagabalus, laureâ insignis : ex altera Ludorum apparatus, mensa nempe supra quam duæ urnæ, sed decumbentes, in priore scriptum ΟΛΥΜΠΙΑ, in posteriore verò ΠΥΘΙΑ: sub mensa duæ palmæ decussatim, in vertice astrum, pro epigraphe ΕΠΙ ΣΤΡ. ΙΟΥ. ΜΑΡΚΟΥ ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. Pergameni Caracallæ qui eis tertiam Neocoriam & Asiæ primatum, ut diximus, concessit, beneficiis adstricti, Elagabalo pro ejus filio habito nummos libenter percusserunt. In hoc duo certamina, quod eodem forsitan anno incurrebant, celebranda exhibent: Olympicum quidem singulis quatuor annis in honorem Jovis Olympii, primum in Elide institutum, alterum Pythium in Apollinis Pythii novennale: sed cum Pergameni, Neocori ter facti fuerunt, tertium etiam celebrarunt ludum, quem nobis indicat Valeriani nummus, in quo tria exhibentur certamina tribus urnis inscripta, ΑΚΤΙΑ. ΟΛΥΜΠΙΑ. ΠΥΘΙΑ. Actium videtur ab iis susceptum in Augusti honorem, cui templum

edificarunt, quod ille ludos in memoriam victoriæ contra M. Antonium & Cleopatram ad Actium relatæ instituisset. Sed fat de ludis, de astro aliquid? illud est symbolum Elagabali, qui Solis erat sacerdos, ut fert epigraphæ nummi SACERDOS SOLIS ELAGABALI.

II.

Julia Julii Pauli præfecti Prætorii filia, quam ex Cornelia gente fuisse nos docent ejus nummi, *Lib. 79. pag. 911.* Elagabalo nupsit: de qua Dio, *Corneliam Paulam duxit in matrimonium, quo fieret pater, sicuti dicebat, celerius, qui ne vir quidem esse poterat.* Perinthii qui inter beneficia à Severo accepta, ab eo ut essent Neocori, obtinuerant, sicut indicant eorum nummi in illius honorem cufi, cum hac epigraphæ, ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΝΕΟΚΟΡΩΝ, in hoc se bis Neocoros prædicant ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΔΙΣ ΝΕΟΚΟΡΩΝ, quam ab Elagabalo secundam Neocoriam receperunt. Cùm ille Severi eorum patroni munificentiam erga illos, adæquare vellet: Perinthii ergo tanti beneficii memores Elagabalo & Corneliæ Paulæ simul nummos dedicarunt, & ad arguendam conjugalem eorum concordiam, eos dextras sibi jungentes exhibuerunt, cum dextrarum junctio concordix esset symbolum, nam de iis ita loquitur Tacitus: *Mos est regibus, quibus in societatem coeant, implicare dextras.* *Ann. 11.*

J. G. B. G. G.

M. AUR. SEVERUS ALEXANDER.

I.

Alexandri nummorum scenam aperiet latinus Imperatorem togatum in quadrigis exhibens, dextra equorum habenas regentem, sinistra victoriam, utraque manu scipionem eburneum tenentem. Ne quis typum Alexandri triumphum designare existimet, nullum egit hoc anno consentientibus Historiæ scriptoribus, sed memoriam processus consulatus in renovat, quem inivit cum Dionæ II. anno V. C. 982 cum gereret trib. potestatem VIII. quæ omnia confirmat, nummi epigraphæ, ut & toga consularis, qua indutus procedit, & scipio eburneus consulum insigne, quod Victoria gerit, ob acceptum victoriæ in Germania per duces relatæ nuntium.

II.

Latino succedit Græcus à Perinthiis Alexandro cufus; eorum urbs ad mare in edito peninsule jugo à Perinthe Epidaurio, teste Stephano, *De Urbib.* condita: unde ad originem arguendam dicuntur Iones. Epidaurus autem urbs erat in ea Peloponensi parte, quam habitabant Iones, quod confirmat Pausanias cum de Ionum duce Procle loquitur, qui postquam ab Achæis ejecti sunt *Achnic. pag. 403.*

Iones, in Asiam eos ducit. *Erat Ionum dux Procles Pityrei filius & ipse Epidaurius*, & paulò post. *Genus Procles ducebat ab Ione Xuthi filio*: unde Iones ab eo dicti sunt. Mulier stolata Genius est urbis sub abundantia effigie: illa gerit duo templa, unum Severo patri & alterum filiis, in quorum honorem Actia & Pythia Perinthii bis Neocori ab Elagabalo facti celebrant. Urnae pro pedibus fœminæ, ludorum præmia continent, dexterior palmæ ramum pro Actiis, sinisterior poma pro Pythiis, ut nos docet Lucianus. *In Pythini poma certaminum Deo sacrorum.*

*De Gymnas.
pag. 787.*

III.

Serapis in Caracallæ nummo ad ludos spectante, cum Perinthii primum facti sunt à Severo Neocori, jam prodiit tanquam urbis Præses, cui sacra ante eorum celebrationem facienda erant, quod ara pro ejus pedibus arguit: Perinthios quidem sub Severo primum Neocoros fuisse, secundum verò sub Elagabalo, ex eorum nummis pronuntiavimus. At cum Actia & Pythia celebrata sunt eodem tempore sub Caracalla, ut indicat ejus nummus, & adhuc sub Alexandro renoventur, credibile est Pythia non esse, ut solebant, ab eorum institutione, novennialia, sed singulis quinque annis editâ, ut Actia, Perinthii Græcum morem relinquentes, ut se Romano accommodarent.

IV.

Epigraphe ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΔΙΣ ΝΕΟΚΩΡΩΝ indicat Perinthios hunc Alex. Sev. nummos cudisse cum Festa & Ludos Neocori iterum celebrarent, ob victoriam nempe de Persis relatam: stat enim Imperator militari vestitu indutus, paludamento insignis, dextra hastam, sinistra parazonium gerens, cui Victoria lauream porrigit. De hoc bello inquit Lampridius: *Magno igitur apparatu inde in Persis profectus, Artaxerxem Regem potentissimum vicit, & de præda quam Persis diripuit, suum ditavit exercitum.* Amicus hunc nummum statuæ victori Alexandro Severo à Perinthiis erectæ monumentum esse existimat, cui non renuimus, illi enim aliquod à munificentissimo Principe beneficium accepisse potuerunt, quorum memores & statuam & maximos ex ære nummos cufferint.

V.

Smyrnæis tanta beneficia contulerunt Imperatores Romani, ut eorum urbs, etsi plurimis afflicta terræ motibus, tandem dicta sit terræ ornamentum & Græciæ theatrum: in ea enim Jupiter præses & Nemesis urbis tutelares deæ, Neptuneus qui utraque movet; Diique Romani, nempe Imperatores, Græciq; scilicet Theseus, Alexander, & Lyzimachus urbis Restauratores; unde Aristi-

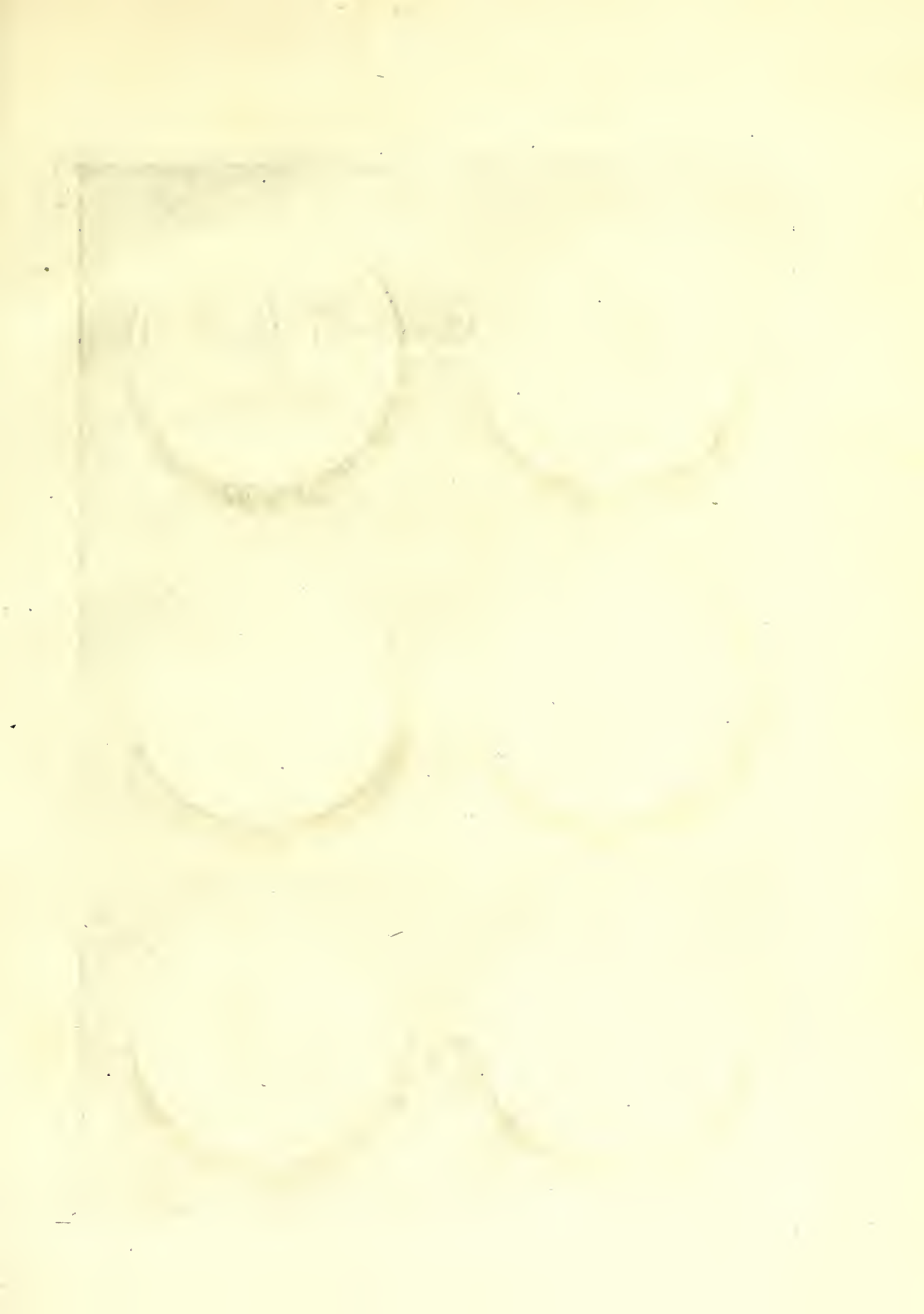
In orat. de Smyrn. des ad Cæsares ait, *cum Lyzimum, Alexandrum, Theseum fabulas, vos vero conditores urbis estis, vos novam rursum erigitis.* Nil mirum igitur si Smyrnæi omnibus fere Imperatoribus nummos percusserint.

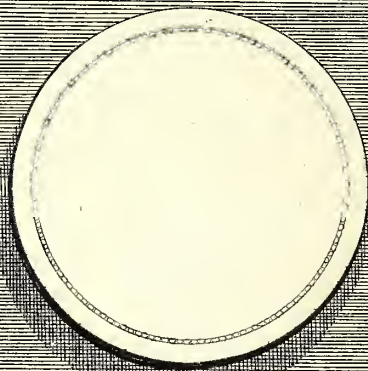
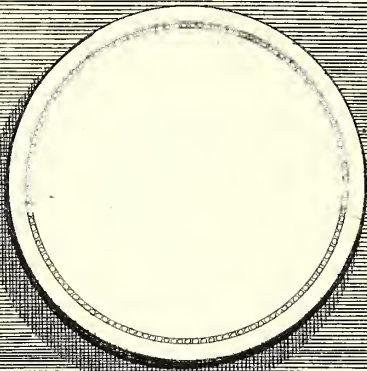
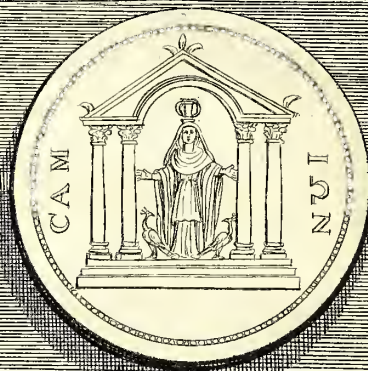
In Felix seu.

In hoc maximo Alex. Severum sub Solis effigie, & Mamæam sub Lunæ imagine exhibent, hoc lemmate filium & matrem ita orbi Romano esse utiles, quantum illa lumine humano generi videntur necessaria, demonstrantes: nam extincto impurissimo, & crudelissimo Imperatore, successerat Princeps omni laudum genere dignus & Mamæa Mater, fortissima fœmina: Imperatori autem acclamabant Romani apud Lampridium: *Felices nos imperio tuo, Felicem Rempublicam.*

*Cim. Chiffo
Roma.*

Smyrnæi, Asiæ primatum quem sub Caracalla obtinuerunt, usque ad extrema tempora servaverunt, ut & tertium Neocoriam, sicut nos docent Valeriani munismata, quæ illis has dignitates, ut isti, adhuc tribuunt: dicuntur autem Neocori Augustorum ad distinctionem aliorum nummum. Nam Ephesii se Artemidis etiam Neocoros inscribunt, ut habet ille perrarus Caracallæ ΕΦΕΣΙΩΝ ΔΙΟΝ ΝΕΟΚΟΡΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ. Nummus vero hic Smyrnæus præfert, ΕΠ. ΣΤ. ΠΟΛΕΙΤΟΥ. forsitan ΙΠΠΟΛΕΙΤΟΥ: sed constanter ita legitur.

J. G. G. G.

C. JULIUS VERUS MAXIMINUS.

MAximinus Thrax primum gregarius miles, post à Septimio Severo inter custodes corporis allectus, tandem ad Imperium post Alexandri Severi cædem ascendit: sed à Senatu hostis ob crudelitatem declaratus, à militibus tandem occisus est, regnavit annos tres integros & aliquot dies, intra quos Samii suos ei nummos signarunt, quod forsitan iis libertatem quam ab Augusto acceperant, conservasset. Junonem autem Pronubam in templo tetrastylo nubentis habitu stantem sæpe in iis repræsentant, quod, ut refert D. Athanasius, vestiendi rationem invenisset. Illius signum, opus aiunt Smilidis Æginetæ Euclidis F. fuisse, qui Dædalo æqualis; unde maxime priscum autumabant, Deamque apud eos adolevisse, & Jovi nupsisse narrant. Pro pedibus illius hinc & inde Pavo conspicitur, quod illi primum ex Junonis Samiæ templo editi & educati, ex Athenæo.

Dio lib. pag.

Orat. contra gentes.

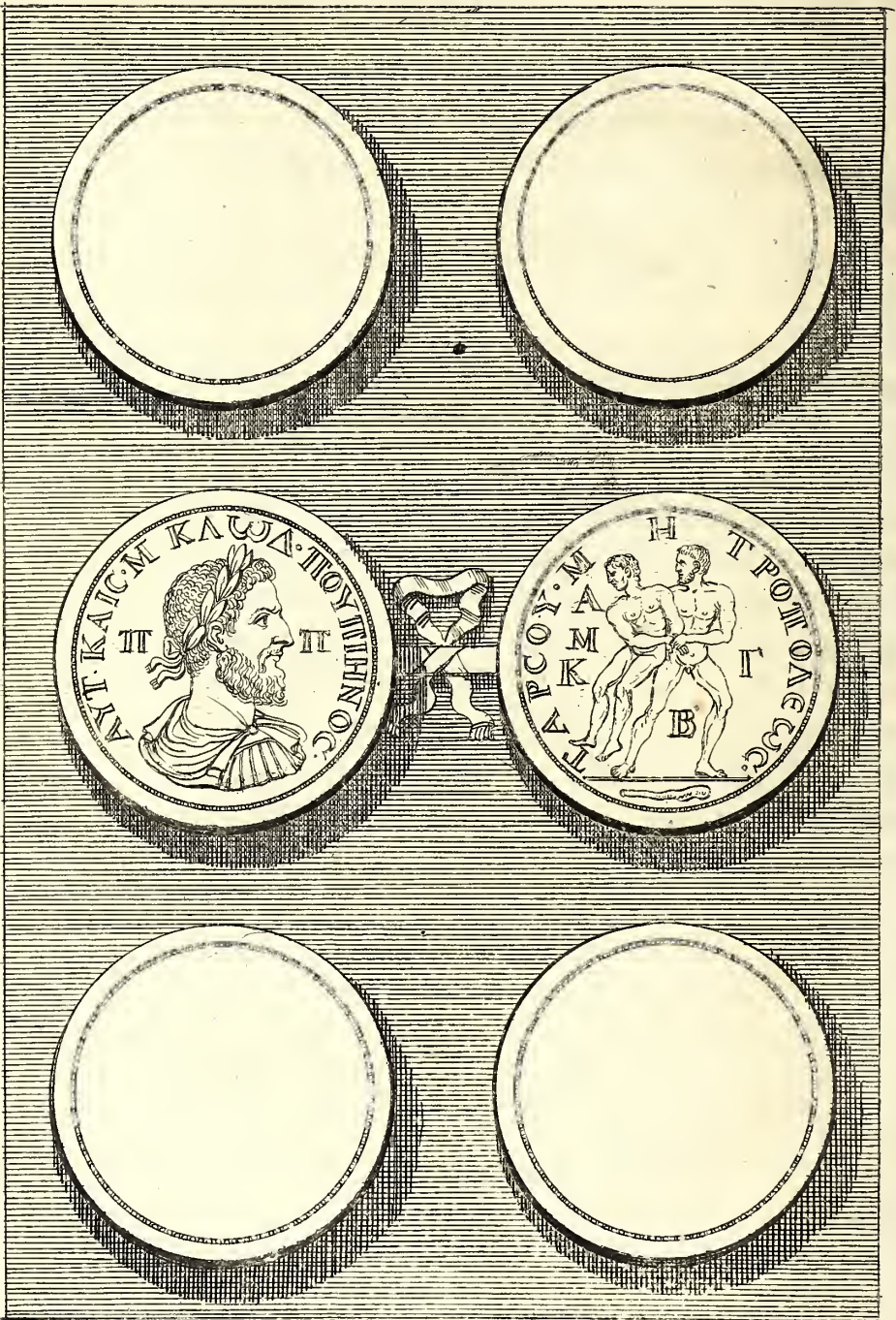
Lib. 14. cap. 20.

C. JUL. VERUS MAXIMUS

MAximus Maximini Imperatoris ex Paulina filius, eximiæ formositatis adolescens à patre factus est Cæsar: in hoc Cumæorum nummo lauream in capite præfert, & in quibusdam aliis raris nomen ἀυτοκράτωρ gerit, cujus rationem reddit Maximinus in epistola quadam. *Ego propter affectum, quem pater filio debet, Maximum meum Imperatorem appellare permisi.* Cuma Æolicarum urbium maxima & præstantissima fuit, à Pelope unâ cum Magnesia anno mundi 3150. condita est, si Isidoro fides: porrò ab Amazone ejus nominis dictam refert Strabo. A Pergamo distat xxvi miliaribus, ex qua Æsculapii cultum accepisse videtur, apud eos enim famosum fuit illud Æsculapii templum toto terrarum orbe decantatum, nummus Cumæ fuit percussus, ΕΠΙ ΣΤΡΑ. ΦΛ. ΠΑΥ. ΣΕΡΩΤΟΣ. Sub Prætorè Elavio Pausania Serotis filio.

Capitolin.
In ejus vita.

Lib. 13. p. 622.

M. CLODIUS PUPIENUS.

PUpienus & Balbinus contra Maximinum hostem P. R. declaratum Imperatores appellati sunt, integrum annum non explevere, si quidem eorum nummi Latini tribuniciam potestatem secundam non scribant: ideò Græci ex iis perpaucci occurrunt, solam Tarsum reperimus, quæ Pupieno suos dedicavit & quidem plurimos: unde illum aliquando Ciliciæ præfuisse suspicari aliquis posset: qua de causa hæc urbs huic Imperatori devota, aliorum Principum, quæ asciverat nomina, in nummis proferre desuit.

Tarsus inter alia numina à Dione Chryf. relata. *In Tarsic. priore.*
Age vero per Herculem quasò & Persea & Apollinem & Minervam, aliosque quos colitis Deos. Herculem non modo selegit, quem in Pupieni nummis signaret, sed inter alios hujus Dei labores, illum cum Antæo luctantem expressit, forsan non sine causa: nam Pupienum Herculi, qui Antæum gigantem oppressit, comparaverunt: Maximinus enim tanta proceritate eminebat, ut alter gigas videretur, Capitolinum audias de illo loquentem. Longitudine autem corporis & vastitate & forma, atque oculorum magnitudine & candore inter omnes excelleret: bibisse autem illum sæpe in die vini Capitolinam amphoram constat: comedisse & XL. libras carnis, etiam LX. *In Maximino!*

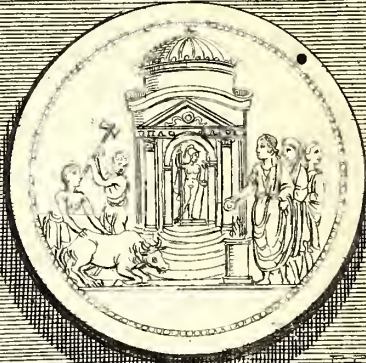
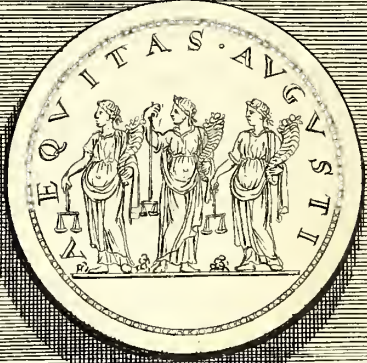
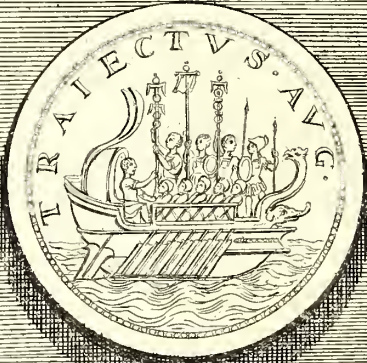
Artemid. lib. 2.

Antæus verò Neptuni filius erat, qui hospites secum palestra dimicare compellens, occidebat: Hercules cum eo luctari coactus, sublimen illum è terra ulnis elisum interemit. Maximinus quemque nobilem interficiebat, Pupienus contra eum tanquam alter Hercules à Senatu missus est.

Tom. 2. p. 268.

Literas A. M. K. supra interpretati sumus πρώτη μεγάλης Κιλικίας. *Prima magna Ciliciæ* cum primatum provinciæ obtinuisset à Severo. Reliquas F. B. explicamus. Γνομή Βελῆς, ut in libro nostro Præstantiorum numismatum jam diximus, & non *anno secundo*, ut quidam dixerunt. Has autem literas apposuit Tarsus, cum libera sub Severo iterum pronunciata est, ut deinceps ex Senatus sui decretis, se cuncta agere denotaret,

F. E. Mayer

M. ANTONIUS GORDIANUS.

I.

Gordianus occisis Balbino & Pupieno solus Imperium tenuit, exortoque Persico bello, ad illud profectus est: at cum adlocutiones militares fierent, tum ante prælium, cum post victoriam, quibus vel præmia, vel laudes distribuerent. Hæc post devictos Persas à Gordiano facta videtur, cum ille plurima militibus distribuerit, & ut narrat Capitolinus, *laudatis* In Gordiano. *pro concione victoribus*. Cujus rei memoriam non modo Senatus in tanti Principis, cui triumphum decreverat, in nummis consignavit: sed ipse Gordianus in maximis, ad gloriam suam cudi curavit.

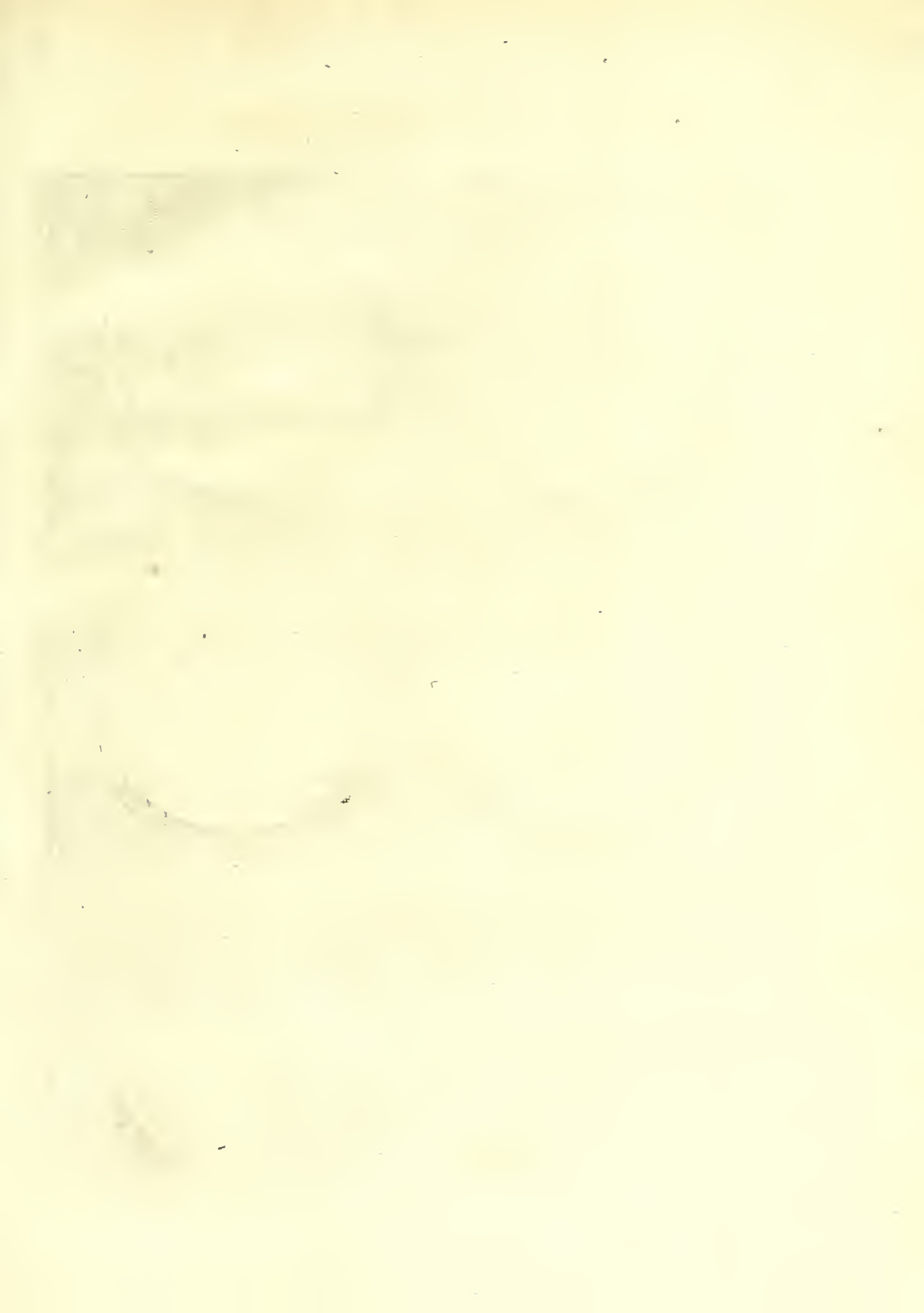
II.

Ad bellum Persicum spectat hic nummus, cum Gordianus ad illud proficisceretur mare conscendit; de quo Capitolinus. *Fecit iter per Mæ-* ibid. *siam; inde per Syriam in Antiochiam venit*. Trajectus ille ex Mæsia in Syriam triremi peractus est: unde in aliis cum eodem typo occurrit epigraphe FELICITAS AUGUSTI, ad denotandam bonam Principis fortunam, qua Persas & Barbaros devicturus est. Triremis signatur, quæ remis tan-

tum, nec ullo velo utitur, ad demonstrandum Gordiani felicem, nullisque tempestatibus agitatum ejus trajectum, & cum ille à militibus populo & Senatu, ingenti amore, studio & cura haberetur; nil mirum si trajectus ejus memoria tanquam omnibus grata in ære confignetur.

III

Moneta Romani Imperatoris demortui jaçtationem in populo non ampliùs habebat, ad usum autem ejus restituendum, Senatus decreto opus erat pro æreis, & Principis novi rescripto pro aurea & argentea: nam ab Augusto æreæ cudendæ facultas Senatui, tanquam potestatis umbra relicta erat: Hadrianus tandem æreos sibi maximos attribuit: ideo plurimi Imperatores tres monetas exhibuerunt, ut penes se summum jus ex omni materia cudendorum nummorum esse denotarent. Epigraphe *Æquitas Augusti*, eorum exproba, & non ex adulterina materia in nummis cudendis equitatem demonstrat: unaquæque bilançem tenet, pro justo nummi pondere arguendo.

IV.

Mars præcipuè à Romanis cultus est, quòd Romuli Conditoris pater crederetur, quem modò Bellatorem, modo Pacatorem appellabant: hujus templum erat intra urbem ad ejus custodiam, alterius in via Appia, cujus prospectus hic esse videtur: extra urbem nempe ad arcendos hostes, ei Imperatores, bella facturi sacra faciebant: ideo Gordianus ante ejus templum sacrificat, togatus quidem, cùm adhuc in urbe moraretur: assistunt sacerdotes & ministri, Popa pro victima bovem malleo feriente, & Victimario eum jugulatur. In aditu templi stat Mars galeatus, hastâ insignis, cujus cognomen in zephorò, scriptum est, Ὀπλοφόρος, idest, *armiger*, quòd ferat arma, quin & Orphæο Ὀπλοχέρης, qui *armis lætatur*.

V.

Hypæpa Lydiæ urbs inter Tmolium montem & Caystrum fluvium sita, ab Ovidio parva dicta.

Illinc parvis finitur Hypæpis.

Metam 2.

nummos cum Herculis quiescentis effigie ad arguendum suum versus Gordianum obsequium, sub Prætorè Tito Antonio Alexandri filio, vel pro aliquo accepto beneficio, cùm & Tranquillinæ ejus uxori etiam percusserit, cùm Imperator

ad bellum Persicum proficisceretur, quippe eques in barbaros decurrens exhibetur. Hercules clavâ innixus est, qua pro armis utebatur, eam in Nemeâ *Artemidor. lib. 2.* sylva ad Leonem occidendum sibi comparaverat,

VI.

Gordianum venationi deditum, & in ea illius dexteritatem & peritiam nos edocent nummi frequentes in plurimis Græciæ urbibus percussi: en Ephesus telo aprum ab eo transfixum nobis exhibet, ut & alter Hypepæ signatus idem factum repræsentat; in aliis Diana Venatrix & Meleager aprum palo transfossurus, tanquam Dii venationibus præfides, in gratiam Imperatoris obsignantur. Ephesii se primos Asiæ inscribunt, quam dignitatem præ aliis ambibant.

VII.

Plurimæ urbes Græciæ nummos Gordiano cuderunt, cum ille esset, teste Capitolino, *amatus à populo & Senatu & militibus*, ita ut nemo Principum. Inter eas Smyrnæa Ionæ civitas splendidissima restorationis suæ ab Alexandro M. memoriam ei exhibet. Heros ille dormit sub Platano, cui in somnio Nemefes urbis Præsides illius instaurationem monent, ut nos docet Pausanias, sicut jam retulit Abbas Nicasius, & cujus meminit Aristides: *Atque Alexandri quidem somnium quoddam fertur, in quo inerat fundandi proæmii* Isque erat tertius Restaurator: nam addit: *Altera ferebatur laus, Theseus autor & Smyrnæ nomen.* Ter autem situm mutavit terræ motibus concussa.

In Gordiano.

*Achaic. pap. 404.
De Num. Panth.
Palinod. de Smyr.
Ibid.*

Smyrnæi in superiore nummo Alexandrum urbis in loco novo restaurationem suscepisse demonstrant: in hoc verò, ad majorem antiquitatem, Smyrnam Amazonem exhibent Conditricem, & fœdus initum cum Asiæ urbibus: earum Genius stat pro sacris faciendis. Iones cùm ex Attica sub Codri filiis in Asiam transiissent, plurimas urbes condiderunt, alias invaserunt, & tunc eorum conventus ex duodecim constitit, Smyrna postea inter illas recepta est, teste Strabone. *Postea temporis assumpta in eorum conventum est etiam Smyrna auctoribus Ephesis. Quod confirmat Pausanias. In sequentibus deinde temporibus concilii sui jus cum Smyrnæis Iones communicarunt.* Amazon turrita est tanquam urbis fundatrix, templum Romæ dicatum, quod gerit prima illi extruxerit ex Tacito. Bipennem & clypeum pro armis tenet. Prora vel ad mare situm, vel in veteris victoriæ de Chiis relatæ signum ex Aristide denotat.

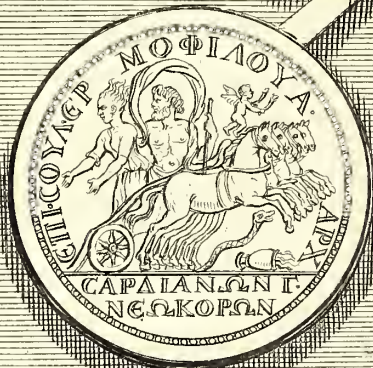
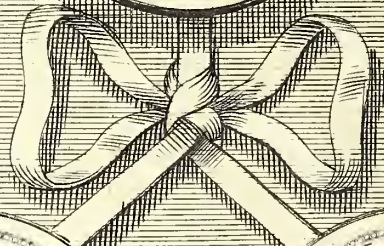
Lib. 14.

Achaiæ pag. 404.

Annal. 4.

Orat. ad M. Aur.

FURIA SABINA TRANQUILLINA.

I.

Non inanis conjectura Seguini fuit, qui Tranquillinam sub Proserpinæ effigie à Sardonianis representatam putavit in nummo maximo, quem disertè exposuit, & consule: nam observata paululum attentius mulieris imagine, nemo est qui Tranquillinam non agnoscat? non ne Faustina junior sub eodem ΚΟΡΗΣ nomine à Cyzicenis supra prodiit? adde quod idem Sulpitius Hermophilus primus Pontifex Sardonianorum similem Proserpinæ à Plutone raptus typum Gordiano ejus conjugii percussit: imò in altero Tranquillinæ dicitur Ἀρχιερεις ἀπὸ Β'. cum ludis Chrysanthinis. Proserpinæ cultum apud Sardonianos indicant plurimi nummi cum ejus deæ effigie, ut & inscriptio apud

Occon. pag. 437.

pag. 87. v.

ΘΕΑΝ ΚΟΡΗΝ ΣΑΡΔΙΑΝΟΙΣ Λ. ΑΥΡ. ΣΑ-
ΤΥΡΟΣ ΑΠΕΛ. ΣΕΒΑΣ. ΑΝΕΘΗΚΕΝ.

Tot Gordiano & Tranquilline uxori nummi, non sine aliquo beneficio à Sardonianis percussi videntur, sed illos à munificentissimo Principe ut tertium Neocori essent, accepisse, ipsi nos edocent: cum primam ab Hadriano Neocoriam, & secundam à Caracalla habuissent. Hic nummus sub Sulpitio Hermophilo primo Pontifice signatus est;

Fulgent. Myth.

Ibid.

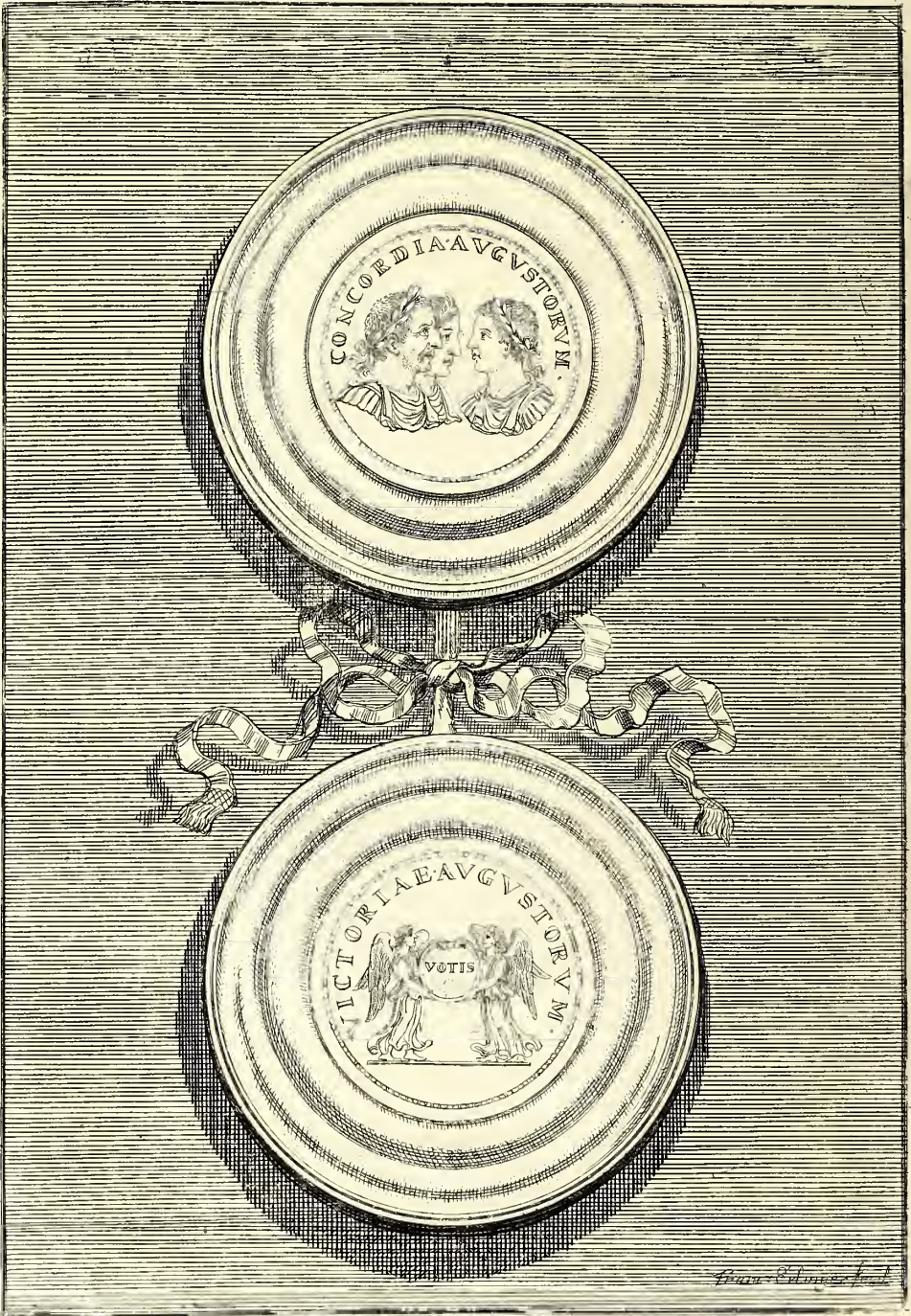
sub Pontificibus suis, & non sub aliis magistratibus nummos cudere solent. Plutoni volunt nuptam Proserpinam Cereris filiam, quæ ut seges terræ mandata centuplum profert, & sic cum inferis partim, & cum superis degere refertur apud Apollodorum.

II.

Eadem Tranquillina sub Proserpinæ imagine iterum prodit in altero maximi moduli nummo sub Prætorè Rufino. Græci quidem nummi Tranquillinam sæpius Furiam nominant, Latini verò Sabiniam. Sardiani se ter Neocoros, ut in superiore nummo inscribunt: quæ dignitas urbibus tantum celebribus concessa videtur; at Sardis se Metropolim & Primam Asiæ, Lydiæ & Græciæ vindicat: Cræsi olim Regis sedes fuit, cujus domum Sardiani civibus ad requiescendam otio seniorum collegio Gerusiam dedicaverunt apud Vitruvium.

Ibid.

Jupiter in Sardianorum nummis frequens, ejus cultum in urbe denotat; sed in hoc maximo inter Zodiaci circulum, tanquam inter deos primarius sedens reponitur, de quo inquit Macrobius: *In duodecim Zodiaci signis certa certorum numinum domicilia creduntur.* Jupiter victoriam dextrâ gerit, tanquam Gordianus sub ejus protectione victoriam de Persis relaturus sit.

M. JULIUS PHILIPPUS.

I.

Philippus humillimo loco ex Arabia oriundus, virtute tamen rei militaris clarus, ex Præfecto Prætorii ad Imperium, Gordiano ejus artibus occiso, & à Senatu ipsius literis decepto, confirmatus pervenit: uxorem duxerat Marciam Otaciliam Severam, ex qua M. Julium Philippum habuit filium, quem primùm dixit Cæsaſem, & ut familiæ obscuritatem teſeret appellavit Nobiliſſimũ, ad inſtar Commodi, in cujus nummis ſignatur NOBILITAS AUG. Philippus autem pater, ut ſe à Senatu confirmatum intellexit, filium in itinere Imperii participem fecit, de quo Aur. Vict. *De Caſarib.*
Sumpto in conſortium Philippo filio, rebus ad Orientem compoſitis, conditoque apud Arabiam Philippopoli oppido, Romam venit.

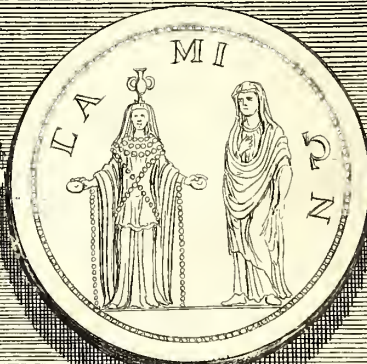
En tota Philippi familia in hoc maximo nummo, ſub concordia Auguſtorum epigraphe, exhibetur, pater capite jugato cum Otacilia conjuge ab una parte; ex adverſa Philippus filius laurea inſignis, conſpiciuntur: qui quidem nummus videtur ſignatus poſtquam Philippus filio Imperium communicavit, ob laurea qua caput hujuſcingitur: Cæſares enim illa non erant redimiti.

In Maximo &
Balbino.

Pars averſa exhibet duas victorias clypeum ſuſtinentes in quo VOTIS , in memoriam victoriæ Carpicæ ſub utroque relatæ. Carpi Capitolino teſte, Scythico bello principium dedere: hi à Gordiano tertio repulſi , dum contra Perſas bellum gereret , illud reſtaurarunt ; ſed Philippus poſtea eos vicit & proſligavit: unde in ejus numero argenteo VICTORIA CARPICÆ.

Hæc victoria initio anni v. Philippi Imperii reportata videtur v. c. 1001. vox autem VOTIS in clypeo , vota pro felici Auguſtorum reditu ſoluta eſſe denotat , in quorum memoriam clypeus votivus templo appendebatur , quem gerunt Victoriæ.

Handwritten signature or mark

II.

Philippus senior stat paludatus, filius ei à dextris adstat, eos Præfectus prætorio, & duo legionum Tribuni comitantur, Pater in actu loquendi depingitur, militibus velut gratiam agens, quod sibi Imperium detulissent, de quo ait Zosimus, *Philippum ex composito purpurâ vestiunt.* In Philippo. Ideo Philippus in suggestu non exhibetur, ut solebant Imperatores pro bello alloquentes, amplis largitionibus milites remuneravit, Romamque misit, literis ad Senatum missis Gordianum morbo extinctum esse, & exercitum eum Imperatorem renuntiasse, quem Senatus de Gordiani morte mærens comprobavit, & filio Cæsari factò nummos, cum titulo Principis juventutis, percussit.

III.

Tarsus Ciliciæ Metropolis, Syriæ contermina, in qua Philippus erat Imperator electus, ut suum novo Principi obsequium significaret, nummos ei signavit, in iisque Minervam præcipuum urbis numen expresit, ut loquitur Dio Chrysoströmus. *Age vero per Herculem quæso; & Persea & Apollinem, & MINERVAM, aliosque quos colitis deos.* In Tarsis. Tarsenses Minervam selegerunt, tanquam ejus ope Philippus profligasset, & ad pacem iniendam coëgisset, ut ejus ex argento nummus denotat,

Lib. I.

cum epigraphe. PAX FUNDATA CUM PERSIS, quod confirmat Zosimus. *Is sacramentis interventibus amicitia cum Sapore constituta, belloque sopito Romam profiscitur.* Tarsus Philippo per nummos blanditur, ut ab eo immunitatum confirmationem, quam acceperat à tot Augustis, quorum nomina tulit, obtinere queat.

Samii suos etiam nummos Philippo dedicant, cùm ille forsan in urbem suam appulisset, Imperator in Syria appellatus, Romam profisciscens: vel cùm libertatis ab Augusto acceptæ confirmationem accepissent. In iis Junonem & Pudorem exhibent, de Junone, quæ apud eos adoleverat & Jovi nupserat, diximus: ipsa nubentis ritu prodit, habitu nempe sumptuosissimo, ornatu supra caput fœminis opportunissimo, quem *Psilionem* vocabant, quo altiores & pulchriores viderentur, ut nunc nostræ, capillis in altum erectis ad gratiam, conspiciuntur. De Pudore pauca supersunt dicenda. Pudorem apud Athenienses cultam narrat Pausanias, apud Samios nummus, quam ita describit Alciatus.

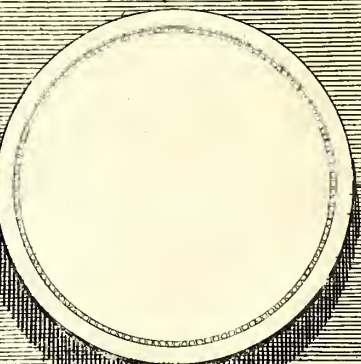
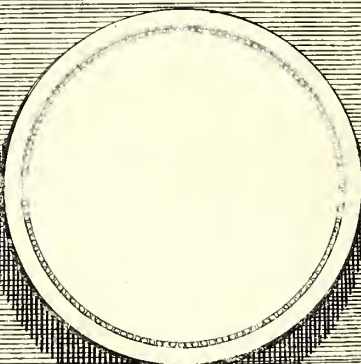
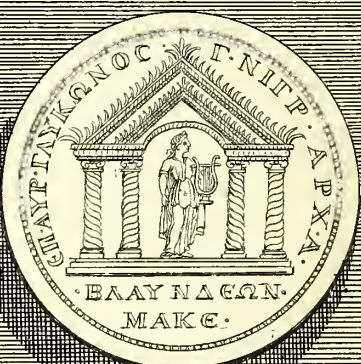
Attic. pag. 19.
Lib. Emblem.

*Ergo sedens velat vultus, obnubit ocellos,
Ista verecundi signa Pudoris erant.*

Pausan. Lacœ.

Pudor à Græcis muliebri effectus est formâ, propter Penelopes fabulam: nam cùm illa faciem velasset coram patre, signum Pudoris, ea in viâ parte dicenda, dedicasse aiunt.

M. JULIUS PHILIPPUS.

I.

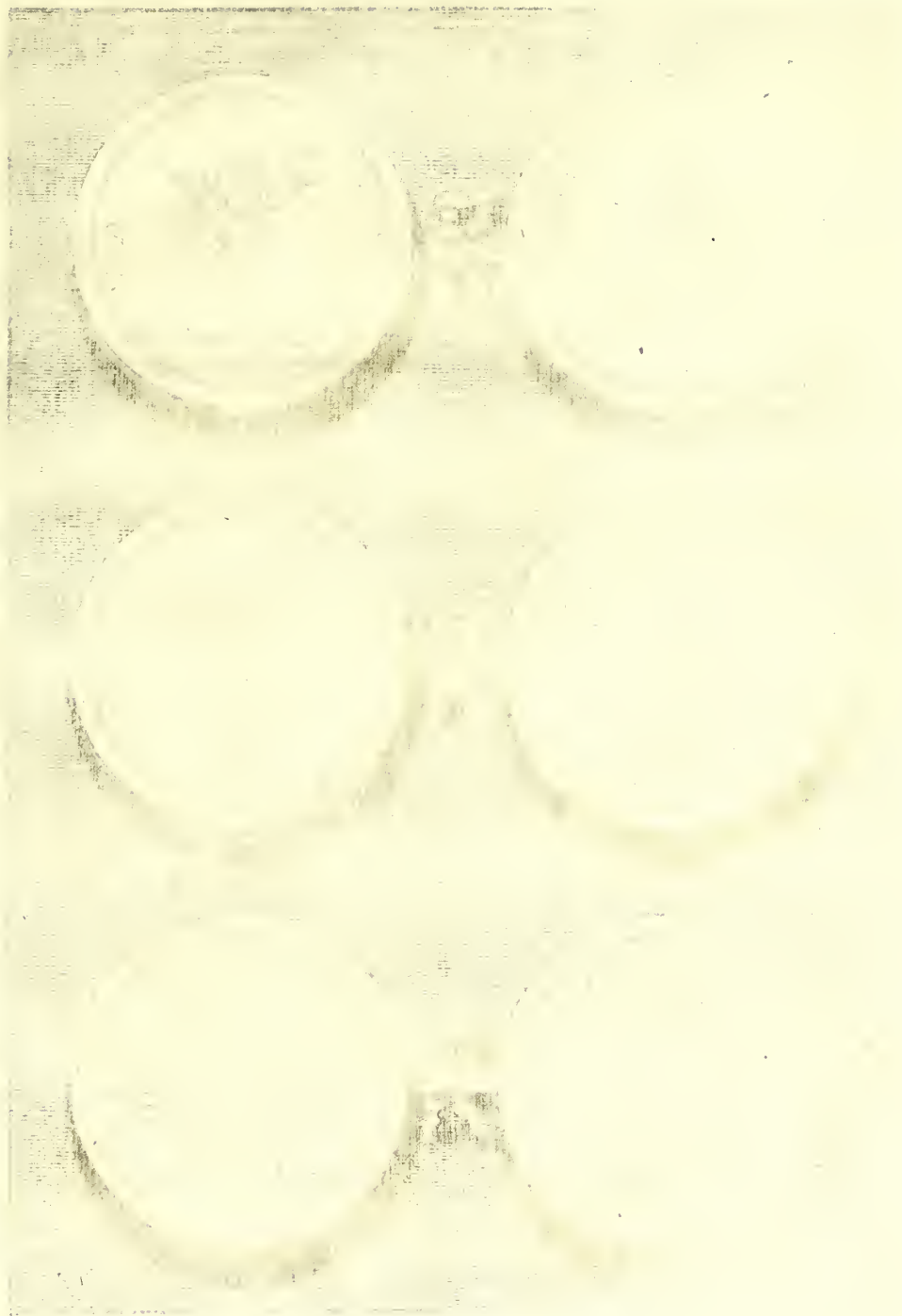
Philippus Philippi & Otaciliæ filius, septennis à patre Imperatore Cæsar factus, mox Princeps juventutis Romæ à Senatu renunciatus est, quod futuræ successiõnis symbolum fuit : unde nummorum cudendorum mos cum Cæsarum imaginibus, ob facti illius rationem, quæ eorum erat prærogativa. Troiæ ludi in memoriam Ascanii, qui primus omnium in Italia eos celebraverat, à pueris majoribus & minoribus edebantur : illis verò qui præsidebat, Princeps juventutis appellabatur : quo deinde titulo usus est Augustus, ut Caium & Lucium Agrippæ generi filios à se adoptatos, cum Cæsarum appellatione, pro designatis Imperio hæredibus adferret, quem in reliquis dein Cæsaribus & in Philippo factum docent numismata. Tenet signum militare, adsunt & alia cum milite stante, ad denotandum Philippum juniorem non solum à patre, sed ab omni etiam exercitu Principem juventutis declaratum esse. Occisus est Romæ cùm duodecimum annum ageret, postquam Veronæ pater interfectus esset à militibus.

I I.

Lib 12. p. 567.
Lib 5. cap. 3.

Blaundus urbs Lydiæ est, de qua Strabo. Τῆς πόρος Λυδίας περὶ Βλαυδῶν. *Quod versus Lydiam apud Blandum est.* Illam magis deturpat Ptolemæus Βλεανδρος *Bleandrus.* Helias Episcopus Blandi Lydiæ, Ηλίας ἑπίσκοπος πόλεως Βλαυδῶν Λυδίας subscripsit Act. 2. Conc. Calchedonensis: in iis omnibus urbis nomen corruptum: ita se habet nummi epigraphæ ΕΠΙ. ΑΥΡ. ΓΛΥΚΩΝΟΣ, Γ. ΝΙΓΡ. ΑΡΧ. Α. ΒΛΑΥΝΔΕΩΝ. Ἐπὶ Αὐρηλίου Γλυκωνῶς Γαίου Νίγρου Ἀρχιερέως πρώτου Βλαυδῶν Μακεδόνων, *Sub Aurelio Glycone Caii Nigri filio Pontifice primo Blaundeorum Macedonum.* Blaundeij, ut se Macedones inscribunt, sic eorum urbem à Macedone quodam conditam nos docent, sicut in hoc tractu Docimeū à Docimo Macedone Antigoni duce urbem nomen habuisse augurantur alii: liceat etiam mihi, Blaundum quemdam Macedonem urbi appellationem etiam dedisse suspicari, cum in nummo ΒΛΑΥΝΔΟΣ cum herois laureati effigie & in altera parte ΒΛΑΥΝΔΕΩΝ cum Apollinis imagine occurrat, ut in cimelio Regio visitur ΔΟΚΙΜΩΣ, cum capite laureato, in cujus postica parte ΔΟΚΙΜΕΩΝ, cum Æsculapio.

Apollo frequens in Blaundeorum nummis, non modò sui cultum, ut aliorum deorum in urbe, sed insigne illius templum, tutelare & præcipuum civitatis numen fuisse nos edocet.

M. QUINTUS TRAJANUS DECIUS.

I.

TRajanus Decius contra Marinum à Philippo missus, illo occiso ab iis Imperator electus est invitus, de quo Zosimus. *Amictum purpura Decium & sibi eam metuentem, ad procurationem rerum vel invitum compellunt.* Philippus mox ei occurrit in campis Veronensibus, ubi à Decianis etiam si numero imparibus, sed Ducis peritiâ fidentibus victus est, & occisus. Nuntio Romam allato, hic nummus in monumentum victoriæ percussus est: nam Decius ob vitæ præstantiam omnibus carus, à Senatu subito acclamatus est. Nihil ille cupiebat agere, nisi quantum Senatus juberet, ei censuram remisit, jus quintæ relationis & proconsulare imperium, nec non jus tribunitiæ potestatis Senatus populi-que Romani arbitrio permisit: unde in ejus nummis nulla TR. P. nota, & in maximis S. C. quasi Senatu reddidisset potestatem eorum cudendorum, quam Hadrianus sibi arrogaverat.

II.

Felicitas sæculi in Decii nummis meritò designatur, nam erat, ut refert Victor, *Vir artibus cunctis virtutibusque instructus, placidus & communis domi: in armis promptissimus.* Ideo bonitate Trajano adæquatus, nomen Optimi Principis, judi-

Hist. Aug. epis.

Lbi. 1.

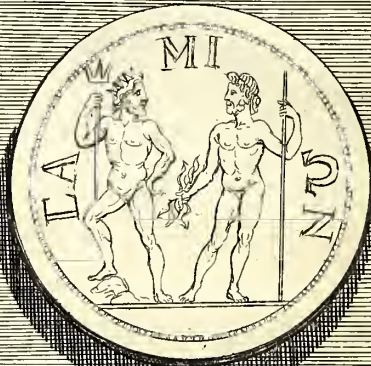
cio Senatus meruit. Nihil mirum igitur si Romanus orbis Sæculi felicitatem, sub ejusmodi Principe, tantopore jactet. Felicitas caduceum dextrâ gerit, ut pacis insigne, nam tunc temporis, teste Eutropio, *bellum civile, quod in Gallia motum fuerat, oppressit.* Sinistra cornucopiæ tenet, frugum abundantiam ex pace procuratam demonstrans.

III.

*Hist. August.
Sync. 1.*

A Pergamenis cusus est nummus Trajano Decio, hi se primos Asiæ scilicet, & ter Neocoros inscribunt, non quidem ab hoc Principe factos, cum vix triennium Imperii inchoaverit, sed hos titulos ab aliis Augustis, ut supra dictum est, acceperant. Typus exhibet Imperatorem sacra facientem, in ejus ad Urbem adventum, dum è Syria rediret, aut illam properaret contra Priscum Philippi fratrem, qui Imperium arripuerat, de quo Sext. Aur. Victor. *Simulque per eos dies Lucio Prisco, qui Syromacedonas presidatu regebat, delata dominatio. Qua de causa Decio quam potuit maturrimè Roma digressio.* Ideo paludatus sacrificat ante Bacchum, qui ut Orientis Victor, Decio coronam porrigit,

Franc. Schlegel fecit

IV.

Samii plurimos cuderunt Decio nummos ob illius in urbem appulsum, ut videtur, cùm è Syria rediret: in hoc Pudorem & Pietatem exhibent sorores, de quibus in Lilio Giraldo

Synth. 1.

Pietasque Pudorque.

Pudor jam prodiit à Samiis in Philippi nummis depicta, Pietas etiam velo ornata exhibetur, ut sacra faciens: ideò dextrâ pateram tenet, sinistrâ matrem, quam in carcere aluerat. Samii hoc lemmate videntur Etruscillæ ejus conjugis virtutes expressisse, Pudicitiam nempe Augustæ, cùm ejus laudem Fœminæ Principes imprimis ambi-
rent, ut videtur infra in ejus nummis Romanis: Pietatem verò Etruscillæ qua in parentes usa.

V.

In altero nummo Samii Neptunum & Jovem præcipua sua numina repræsentant. Neptuni templum in urbe Samo memorat Strabo. Εἰς δὲ τοῦ Ποσειδῶν *templum habet Neptuni*, nam Ancæus Neptuni filius ex Same Chephalenixque urbe, contractis undique colonis, urbem condidit ex Jamblichio, quod confirmat Hyginus. *Ancæus alter Neptuni filius matre Altachæsti filia, ab Imbraso insula quæ Parthenia appellata est, nunc autem Samos.* Quoad Jovis in hac urbe cultum, colossicam ejus statuam M. Antonius sustulit, quam Augustus in Capitolium comportari præcepit, teste Strabone.

Lib. 14.

VI.

Philadelphenses Lydiæ nummum Decio signarunt concordia cum Ephesiis juncti; ideo apud se Dianæ Polymammæ cultum receperunt, cui templum, cujus iconem exhibet nummus, extruxerunt, fœderatę enim urbes omnia debent habere communia ex Aristide. At liceat mihi hoc Philadelphensium cum Ephesiis fœdus conciliante Etruscilla pactum augurari, cum sub urbis genio Ephesię Dianæ signum in novum templum ferre videatur adstantibus Decio conjuge & Herennio filio, quorum statuarum deorum instar nudę, solo ornata ad distinctionem paludamento, in templo ad perpetuam rei memoriam collocandę, Aur. Rufinus perhibetur Sacerdos primus Philadelphensium, qui se Neocoros inscribunt, nempe sub Hadriano factos.

HERENNIA ETRUSCILLA.

VII.

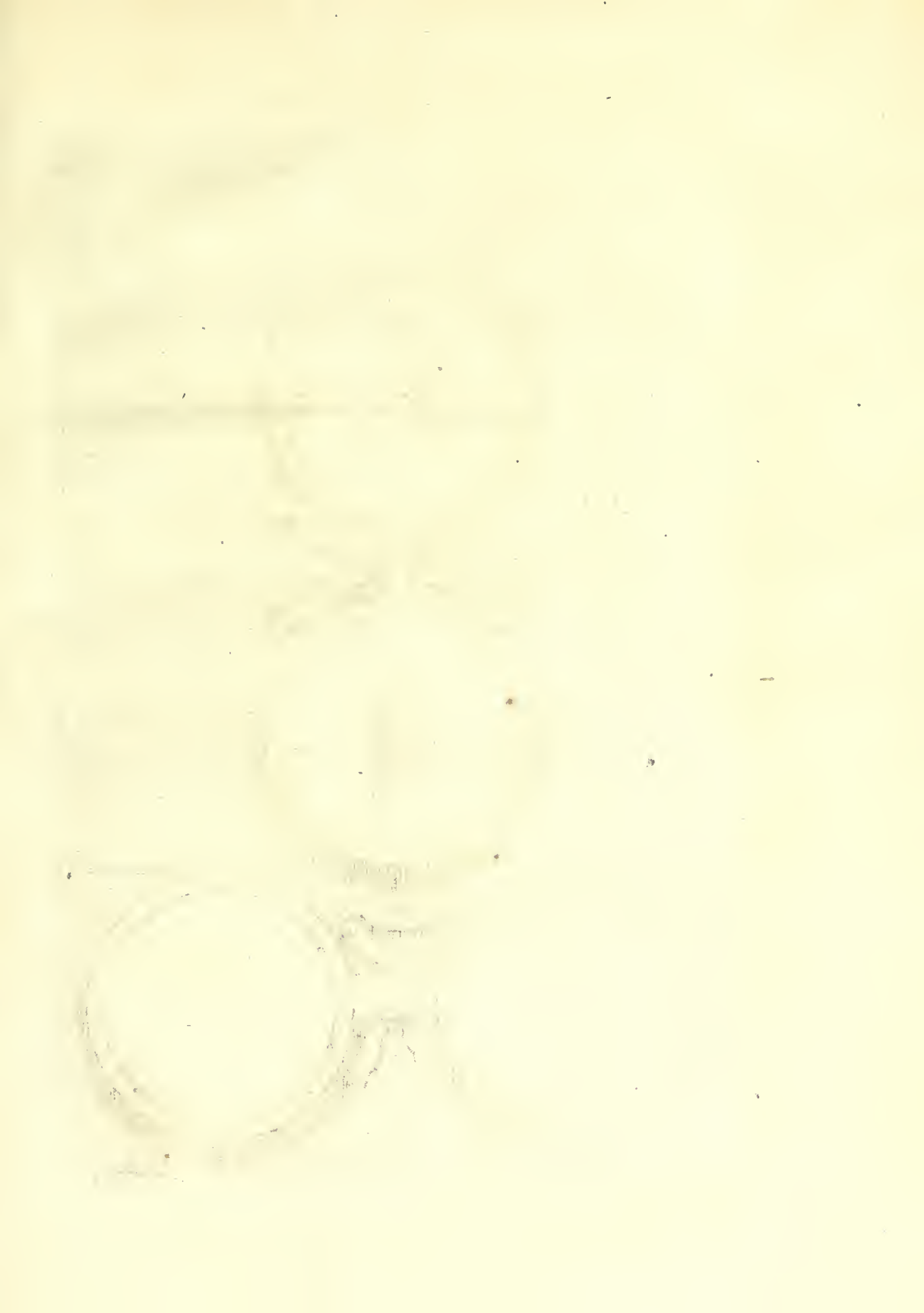
Etruscilla diu pro Volusiani uxore habita, tandem Decio conjugii legitima ex eorum nummis reddita est: in hoc signatur sub deę Pudicitię effigie, cum Augustę præsertim pudicę existimari vellent, sedens velo caput obducit, ut diximus supra apud Alciatum.

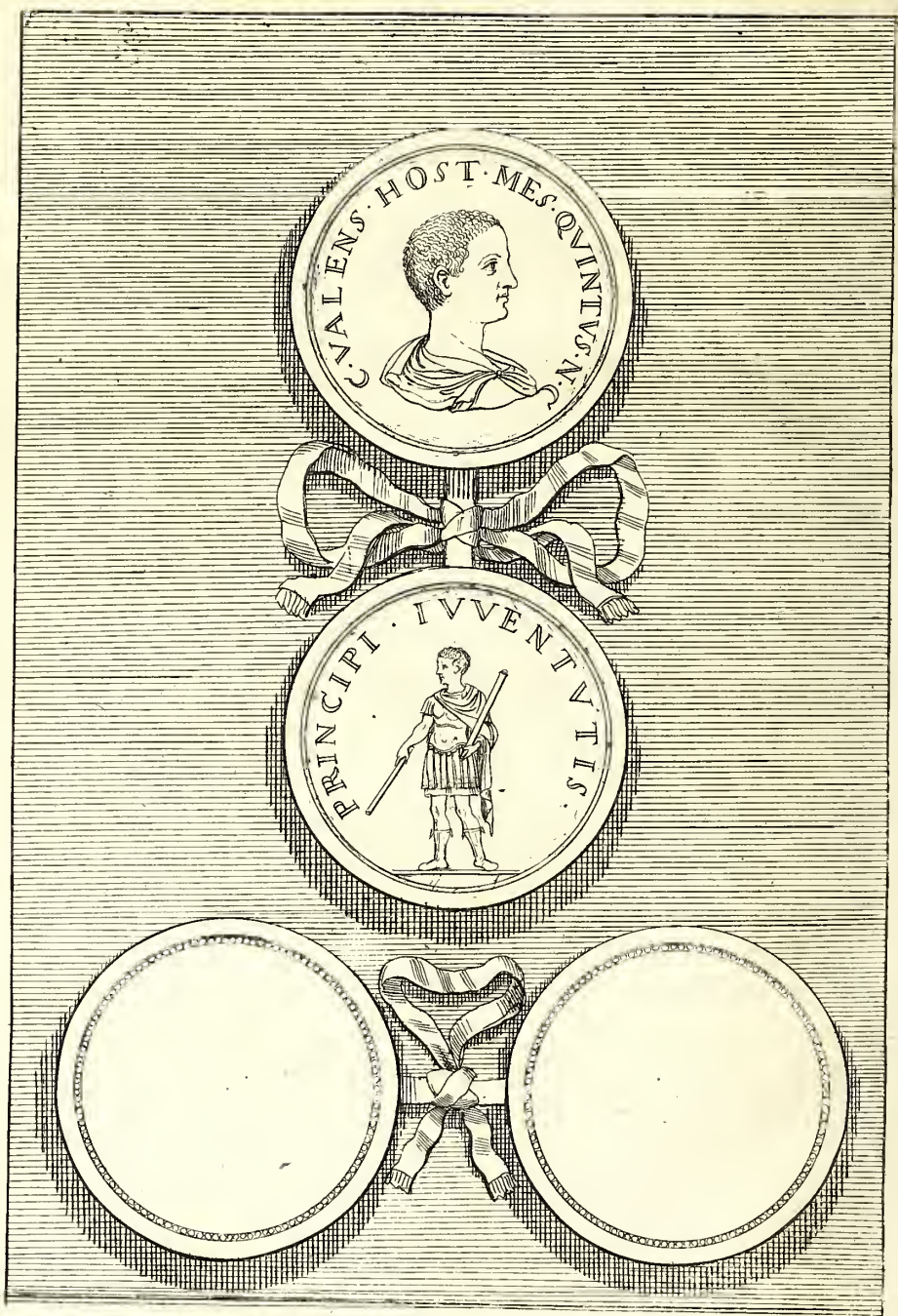
Emblem.

*Lib. 3. pag. 201.
Dec. 1. lib. 10.*

Pudor & Pudicitia idem erat numen, quam Romanã Græcis mutuati sunt ex Penelopes fabula apud Pausaniam: porrò Romę Pudicitia duplex, una Patricia, altera Pebleia ex Livio.

HOSTILIANUS

C. VALENS HOSTILIANUS.

I.

Tristanus Hostilianum Hostiliani, à Senatu post Gordiani tertii necem ad Imperium electi filium, ipsumque à Trajano Decio adoptatum existimat. Alii Quintum Herennium & Caium Valentem Hostilianum ambos ex uxore Decii, filios arbitrantur: discrepantia Herennii, & Hostiliani nomina, prioris quidem à matre, posterioris verò à patre, ut se invicem distinguerent, mihi penitus suadent, ut Tristano assentiar: mutila adeò est ejus temporis historia & obscura, hæcenus enim Decii uxor ignorabatur, & Sallustia Barbia Orbiana, pro Herennia Etruscilla habebatur; unde eorum filius Decius, Herennii nomen, & Etrusci cognomen accepit: plurimi etiam Scriptores de uno tantùm Decio loquuntur, nec nummi sententiæ nostræ ullo modo refragantur: eos quidem ambos cum capite adverso exhibent: quid tum? Drusus Tiberii filius & Germanicus ab eo adoptatus, nonne ita depinguntur: imo ΑΔΕΛΦΟΙ in illis appellantur. Hostilianus verò Messiaë gentis nomen, ad adoptionem indicandam, assumpsit.

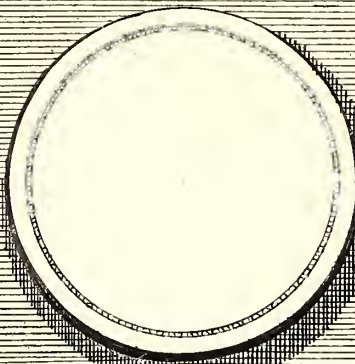
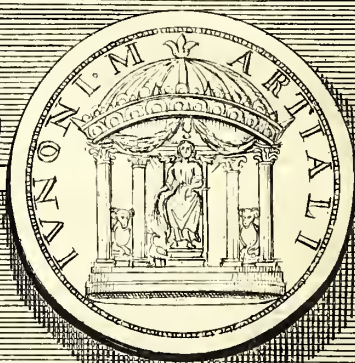
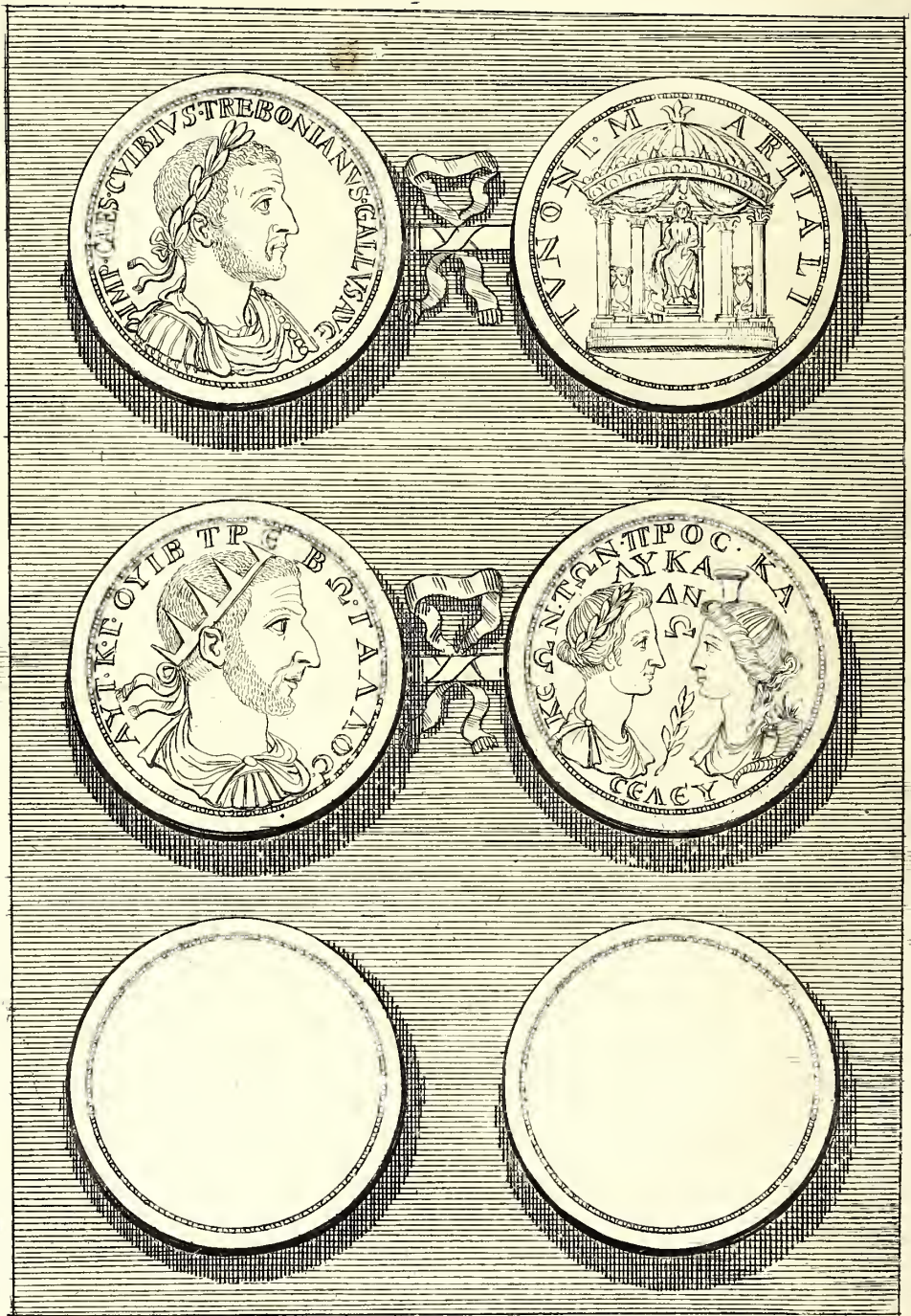
Alii inquirunt, Decius, cum ei jam esset filius, ut prius habuerat Philippus, cur Hostilianum adoptasset? sed ille, ut Senatus P. Q. Romani gratiam sibi conciliaret, id facere potuit: nam.

*De Rom Hist.
Comp.*

si Pomponio Læto credimus, arbitrio eorum jus Tribunitiæ potestatis, quæ nulla in ejus nummis signatur, Censoriam dignitatem, quæ Valeriano delata est, jus quintæ relationis & proconsulare Imperium: imò ut nummi maximi Senatusconsulto iterum cuderentur, sicut videre est in suis, permisit. Vel cum multi Tyranni in plurimis, & Barbari provincias popularentur, ne Romæ alius Augustus, cum foras esset, crearetur, Hostilianum Imperatoris jam à Senatu proclamati filium adoptasse videtur: nam Decio patre & ejus filio in bello occisis, Senatus, cum Gallo quem milites Imperatorem elegerant, Hostilianum conservavit.

Prima Cæsarum dignitas, erat Princeps juventutis, non hæc quidem propriè magistratus: sed tamen ad eos capiendos ira designabantur, hicque mos ab Augusto, qui Caium & Lucium Cæsares adoptaverat, introductus est, cum ad eos Imperium transferre illorum patres destina- verant: de quo passim apud Historiæ scriptores. Itaque Hostilianus stat paludatus dextrâ pilum, sinistrâ hastam in averâ parte gerens depingitur cum epigraphe PRINCIPU JUVENTUTIS, quod ita à Decio fuerat declaratus.

C. VIBIUS TREBONIANUS GALLUS.

I.

GAllus, Decio & Herennio ejus filio in acie contra Scythas occisis, arripuit Imperium, Senatus electionem confirmavit, & primus Imperator constituto barbaris tributo, Romam venit: ad res civiles mox & Urbis ornamentum applicuit, cujus rei testis est hic nummus, qui ab eo templum Junoni Martiali constructum vel restauratum nos edocet: id in VIII. regione Urbis collocatur à Sex. Rufo, de quo in nummis ante hunc Imperatorem nulla mentio. Sedet dea in aditu templi, dextra duas hastulas, Sabinorum lingua *caeres* appellatas gerit; unde *Curitis* illa Juno à Romanis appellata: eadem videtur quæ Martialis, quod fortes viros in genituris ominetur, quia summa armorum & Imperii hasta est. Pavo pro pedibus, deę infigne est: hinc & inde bovis signum, aut ad templi ornamentum, vel pro ejus dedicationis sacrificiis. Vide Tristanum.

*De reg. urb.**Tom. 2. pag. 668*

II.

Syriæ.

Lib. 14. p. 670.

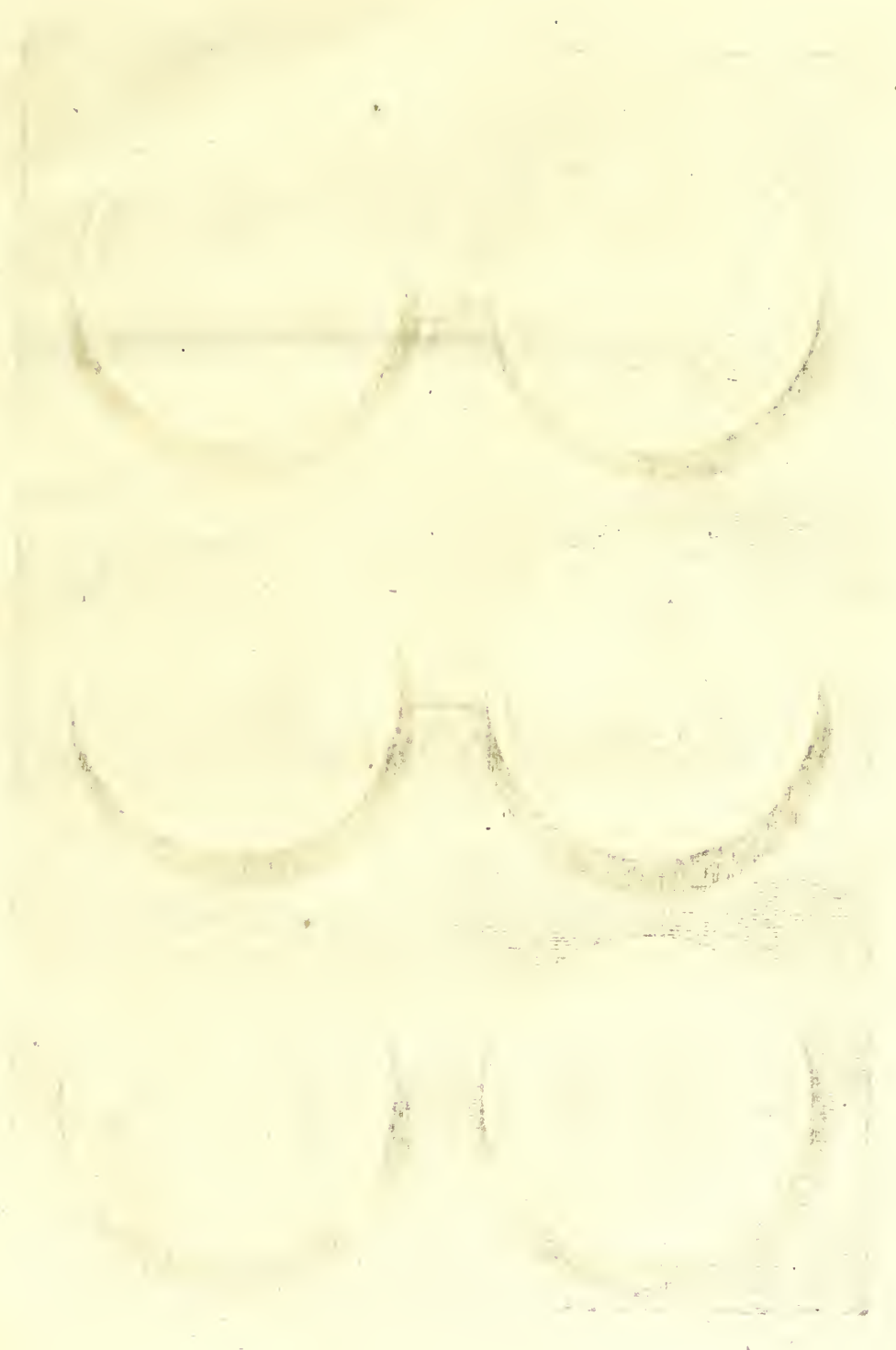
Seleucienſes Ciliciæ aſperæ ad Calycadnum fluvium, Gallo tanquam novo Imperatori nummos dedicarunt, & ſe his vocibus *πρὸς τῷ Καλυκάδνῳ*, ab aliis Seleucienſibus diſtinguunt, nam teſte Appiano, Seleucus Syrii Imperii fundator *ἔννεα δ' ἐπωνύμους ἑαυτῷ*, novem à ſe Seleucias urbes condidit, in hanc Holmi urbis incolas tranſmiſit, ſi Straboni fides.

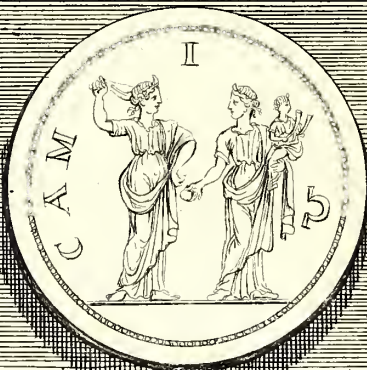
Lib. 15. cap. 4.

In poſtica nummi parte, duo conſpiciuntur capita adverſa : dexterius, Apollinis eſt laurea inſignis, ante quod lauri ramus, ejus ſymbolum : alterum urbis Genii calathò inſignis eſt, ad cujus dextrum latus cornucopiæ. Apollo quidem à Seleucienſibus, in gratiam Seleuci Conditoris cultus, qui ſe Apollinis filium jaçtabat, ut Juſtinus refert. *Siquidem Laodice cùm nupta eſſet Antiocho, claro inter Philippi duces viro, viſa eſt ſibi per quietem ex concubitu Apollinis concepiffe.*

Lib. 16.

Genius urbis per cornucopiæ, indicat frugum in agris Seleuciæ abundantiam, quam Calycadnus procurat: de quo Ammianus; *Iſauria pari ſorte; uberi palmite viret & frugibus multis, quam navigabile flumen Calycadnus interſcindit.*

J. E. B. 1877

P. LICINIUS VALERIANUS.

I.

CONTRA Gallum insurrexerat Æmilianus, sed vix Imperium occupavit, cum Valerianus à militibus electus est, & occiso ad Spolc-tum Æmiliano, ad eum transit ejus exercitus, ne se civili bello consumerent: Romam venit Va-lerianus, ab omnibus exoptatus, ut narrat Tre-bellius Pollio. *Per omnes dignitatum gradus ad maximum in terris culmen ascendens, vita lauda-bilis, in eam conscenderit gloriam, ut per omnes honores & magistratus insigniter gestos, Imperator fieret, non ut solet tumultuario populi concursu, non militum strepitu, sed jure meritum & quasi ex totius orbis vera sententia.* Anno sequente iterum Consul cum Gallieno filio renunciatur, & in hoc nummo maximo consularem processum cudi cu-ravit, in quo uterque Consul & Salonius qui Cæsar factus est, cum pater Gallienus dictus est Consul: unde felicitas temporum, cum tot Imperii heredes simul denuntientur.

II.

Corycus urbs Ciliciæ maritimæ nummos Valeriano cudit, cum in portum suum appulit bellum Persis illaturus. Se asylum & Navarchidem inscribit, imò & suis legibus utentem : ludos etiam seu certamina ΘΕΟΓΑΜΙΑ Proserpinæ dicata, in honorem Bacchi exhibet : quæ certamina alter Valeriani nummus, Nysæ Cariæ edita profert. Nysæ autem educatus est Bacchus, unde dictus est Dionysius α̅ διὸς ἔ̅ Νῆσσα, ut innuit Sabinæ nummus in quo Bacchus stat cum epigraphe ΝΥΣΑΕΩΝ ΔΙΟΝΥΣΟΣ. Corycus autem ludos Proserpinæ, & Bacchi cultum à Nysa urbe proxima, ejus fortè colonia, accepisse videtur. In urna conspiciuntur caduceus, spica, & palmæ ramus; hic victoris præmium; spica, quod eo die spicæ ferebantur ad sacrarium, teste Festo; caduceus, quod Athletæ in ejusmodi ludis eo uterentur, de quo Dio. *Ferebat etiam caduceum quale Mercurius solet.*

Ex Museo nostro.

Cimel. Reg.

Lib. 7. pag. 826.

VII.

Samii Pudicitiam & Pietatem, quas in nummis Decii velo obductas signarant, in hoc Valeriani aperto capite exhibent: eadem nempe ratione in gratiam Augustę Imperatoris conjugis: hæ autem Fœminis Principibus maxime conveniunt Pudicitia & Pietas sorores. Pudicitia velum ex collo supra caput attollit, quod theristrum pudicitię, aut virgineum flammeum vocabatur. Hujus deę duo erant templa, vetus pro patriciis in foro boario, & novum in vico longo, pro plebeiis, exorta inter eas contentione. Pietas tenet pateram ob sacrificia, sinistrâ matrem gerit, pietatis symbolum, ut in nummis Catenensium & aliis: sed de Pietate Romana. Vide Plinium.

Lib. 7. cap. 35.

VI.

Seleucienses Ciliciæ typum, quem Decio signarant, eundem etiam Valeriano percutiunt, nempe Apollinis & urbis Genii capita aduersa: Apollinem, ut tutelarem oppidi deum, quem in memoriam Seleuci Conditoris, qui se Apollinis filium prædicabat, colebant; pariter venerabantur Genium urbis, quem calatho ornant Serapidis instar, cui tribuitur, ut ait Macrobius, ob solis altitudinem & potentiam capacitatis: unde in Seleuciensium in agris abundantiam denotat, cuius cornucopiæ symbolum est.

Satur. 1.

P. LICINIUS GALLIENUS.

I. & II.

GAllienus à patre Cæsar, mox Imperii con-
 lors factus, cum à Sapore captum redime-
 re parum curavit, sed se deliciis & voluptatibus
 immergens solus Imperavit: frequens autem mo-
 netarum typum percussisse videtur, cum pluri-
 mi Romanas occupassent provincias tyranni, &
 signata eorum effigie in moneta, se Imperatores
 prædicarent; nam certa erat supremæ potestatis
 nota, quam omnes percutere diligenter procu-
 rabant, ut se meritò ac jure declaratos esse deno-
 tarent, de quo Vopiscus. *Scis enim, mi Basse, quan-* *In Firmo.*
ta nobis contentio proxime fuerit cum amatore M.
Fonteio, cum ille diceret FIRMUM, qui Aureliani
temporibus Ægyptum occupaverat, latrunculum fuis-
se, non Principem: contra ego, mecumque Ruffus,
Celsus, & Ceionius Julianus, & Fabius Sossianus
contenderent, dicentes illum & purpurâ usum & per-
cussa MONETA Augustum esse vocitatum, quin etiam
nummos ejus Severus Archontius protulit. Sed Gal-
 lienus per hos ejus molis, quæ pro monetæ usu
 non adhibebantur, se solum esse Romanum Im-
 peratorem denotare existimabat, & cum Odena-
 to, & Aureolo participasset Imperium & cuden-
 dæ monetæ jus permisisset, maximos nummos
 sibi retinuisse videtur.

III.

Quæst. Græc.

Samii, ut Valeriano patri, sic Gallieno ejus filio nummos signarunt: sed hic typus, quam historiam exhiberet, ancipitem me aliquandiu tenuit: cum autem urbes inter se de antiquitate plurimum decertarent, ad veterem Samiorum aliquam spectare illam existimavi, quam Plutarchus nobis indicare videtur per Bacchum Amazonem interficientem. *Amazones*, inquit, *Bacchum fugientes è ditione Ephesia, in Samum evaserunt, ille navibus constructis, transfretavit, conseruatoque prælio, multas in eo loco concidit: quem spectantes à copia fluentis sanguinis Panama appellarunt ex admiratione.* In nummo Bacchus vel Phlous, nam id alii ad Phloum revocant galea insignis, bellatoris & herois ornatu, strephio supra capulas volante, Amazonem humi prostratam, capillis sinistra arreptis, erigit, quam pugione confossurus est: Amazon dignoscitur ex tunica, quæ aperit & demonstrat mammam exustam, ne impedimento esset ad pugnam conferendam. Amazonum ossa in hac insula diu demonstrata fuisse tradunt. Truncus arboris locum indicare videtur, ubi res gesta fuit.

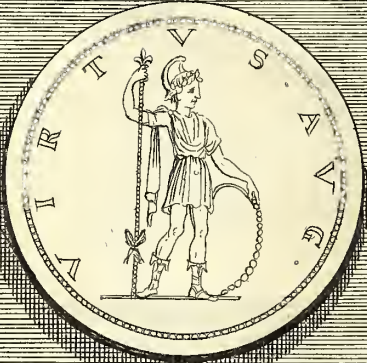
Faint header text, possibly a title or page number, located at the top of the page.

Faint text or markings in the upper section of the page, possibly a list or a set of instructions.

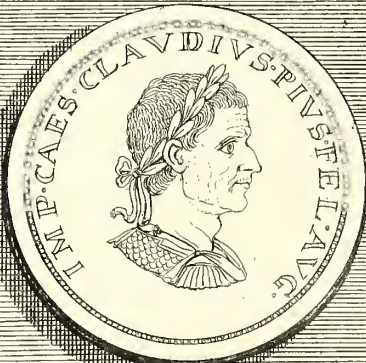
Faint text or markings in the middle section of the page, possibly a paragraph or a set of notes.

Faint text or markings in the lower section of the page, possibly a conclusion or a signature area.

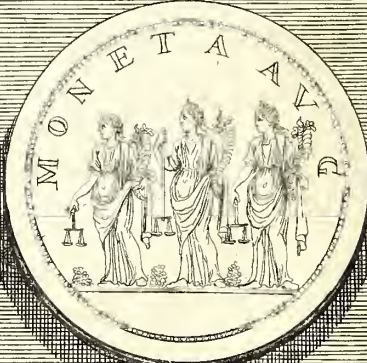
M · CASS · LATIENVS · POSTVMVS ·

· CLAVDIVS · GOTHICVS ·

· M · AN · FLORIANVS ·

F. G. Schlegel

M. CASS. LATIENUS POSTUMUS.

Postumus Transrhenani limitis dux & Gallie, præses à Valeriano factus est, quo à Sapore capto, Gallienus ejus filius Saloninum suum Postumo educandum, & ad res militares formandum misit: sed cum Celtæ puerum apud se Imperare ferre non possent, illo occiso, Postumum appellarunt Imperatorem. Gallienus contra eum movit, sed frustra, fortissimus erat dux, & ut se ob virtutem à Gallis electum denotaret, nummum percussit cum epigraphe VIRTUS AVG. Stat juvenis militari habitu galeatus, dextra hastam gerens, sinistra clypeo innixa, quem Romani sub Virtutis imagine venerabantur. Pollio Postumum hoc elogio à Valeriano datum scribit, *ut qui locum Principis mereatur jure.* Porrò à Gallis rerum novarum cupidis Læliani & non Lolliani interventu, post decem annos, occisus est.

In ejus vita.

Ex nummis.

CLAUDIUS GOTHICUS.

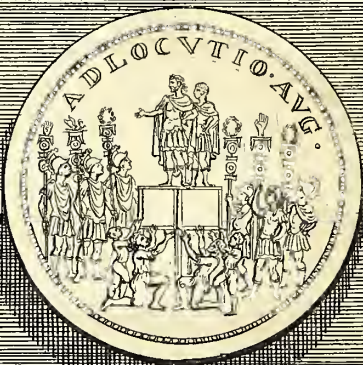
Claudius, Gallieno Heracliani & Marciani Cinfidiis prope Mediolanum occiso, ab exercitu Imperator factus est, & Gothis qui Provincias undique vastabant devictis nutantem Rempublicam conservavit, sed cum pecunia totbellis civilibus & Gallieni impensis immoderatis esset exhausta, & ad Gothicum bellum confi-

ciendum necessaria , non modo imminuta est argenteæ materia, ut probant nummi : sed ærea primi moduli suppressa, & frequens ex minimo, & rarò ex mediocri signata est : unde in nummis non amplius notâ S. C. cui forsan Senatus ad res restituendas, consensit : porrò Imperator nummos maximos non ad usum , sed amicis donandos, & ad Imperii splendorem aliquot percussit.

M. ANNIUS FLORIANUS

FLorianus Imperium , quod frater à Senatu consentientibus militibus receperat , & quo per sex tantum menses erat potitus, tanquam hereditarium arripuit : sed cùm accepisset Probum à militibus electum , fortitudine illi impar, venas sibi secari iussit , cùm nollet privatus vivere ; alii à militibus occisum narrant. Licet autem duos tantum menses imperasse dicatur Florianus, nummi ejus maximi non admodum perrari sunt , sed tantum cum trium monetarum typo , quod illa ex tribus metallis auro nempe , argento, & ære signaretur : ideò tres fœminas representabant bilancem ex una manu , & cornucopiæ ex altera gerentes : bilancem quidem quod moneta pondere certo constare deberet : cornucopiæ verò, ad indicandum ex monetâ rerum omnium abundantiam conciliari : pro pedibus earum monticuli , seu metalli cujusque acervus.

M. AURELIUS PROBUS.

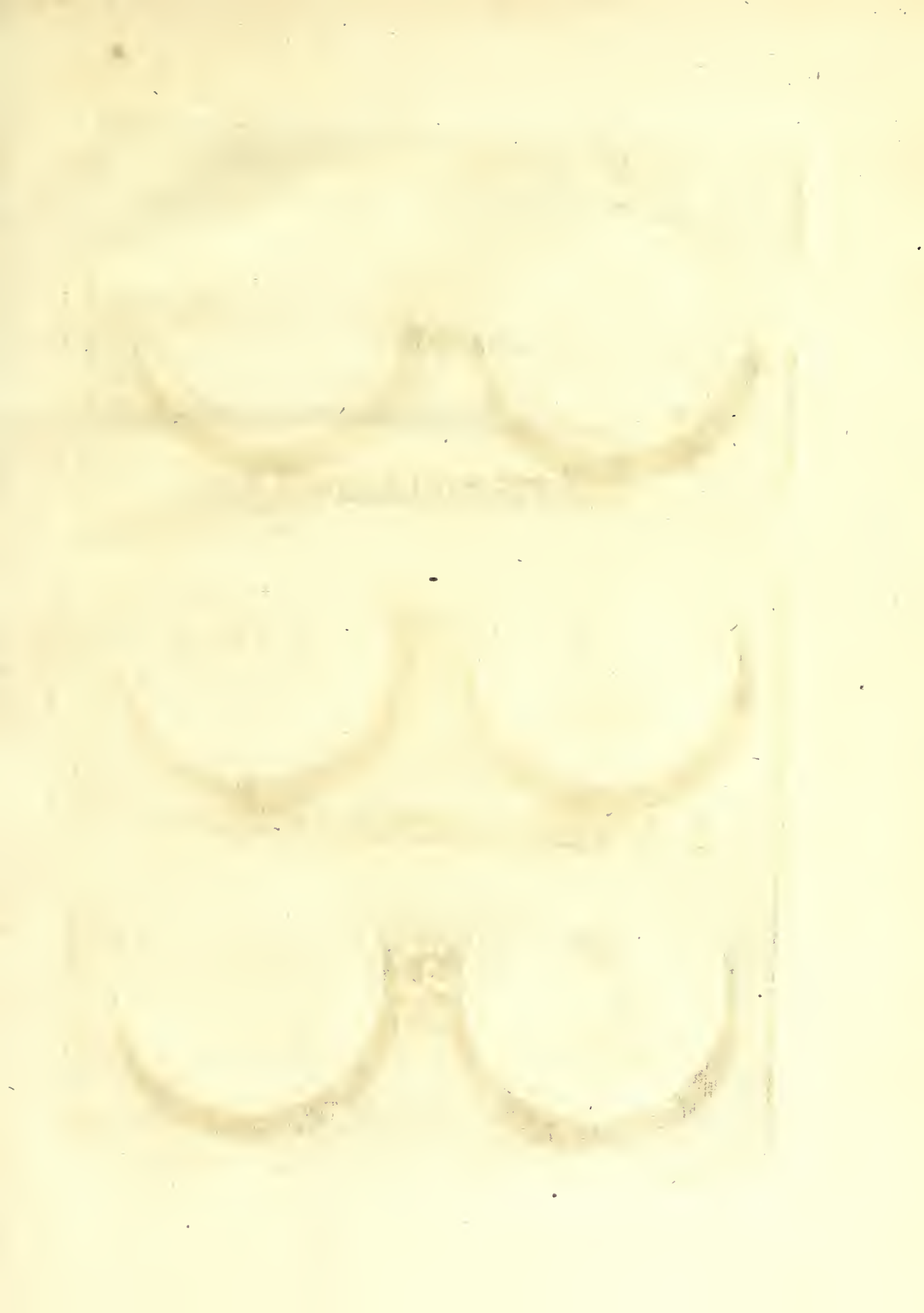
I.

Probus tot egregia belli facinora sub Valeriano , Gallieno , Claudio , & Aureliano Principibus ediderat , ut Senatus illum à militibus electum mox confirmaverit ; itaque Romam iter acceleravit , ut in Gallias cum ingenti exercitu proficisceretur contra barbaros , qui post Aurelianum , Romanas civitates occupaverant : ubi plurimi reguli illius potestati subjicientes se , tributum solvere polliciti sunt ; in cujus rei memoriam maximum hunc nummum signari jussit, cùm alloqueretur cohortes , præmia belli iis distribuens , præsentibus quos subjugarent , regulis : quem typum valde illustrant Vopilci verba : *Quandiu reguli novem In Probo ex diversis gentibus venirent : atque ad pedes Probi jacerent.*

II. & III.

Romani Principes, infimi, ut vocant, Imperii, à Claudio inchoantes, nummos maximos frequenter cum *tribus monetis* percusserunt, ut penes se jus omne signandæ pecuniæ denotarent: interea observarunt Antiquarii, cum nummi primæ magnitudinis, in quibus res Principis memoriâ dignas exhibere solebat Senatus, in usu monetæ non ampliùs essent, Imperatores aliquando gesta sua militaria clypeis insculpsisse: an quod illi, ut mos erat antiquitus, in templis etiamnum appenderentur.

In superiore Probi clypeo depingitur ipse jaculo barbarum impetens, ut in nummis Cæsarium supremi Imperii effingi solebant Imperatores cum victoriâ per aëra volitante, & coronam ipsis præbente. In secundo, tanquam ex bello redux exhibetur hastam gerens, præeunte aut Roma, aut Felicitate: pro pedibus captivus. In tertio, ejus in urbem adventus Pacificatoris habitu, dextram elevans præeunte Roma, quæ videtur galeata, & subsequente milite, cum ab exercitu electus fuisset.

CARUS ET CARINUS.

Carus, Probo bellum Persicum meditante infidiis quorundam militum occiso, ab exercitu Imperator est appellatus; cum autem bellum contra Persas suscipere vellet, filios fecit Cæsares, ut narrat Vobiscus, *Bellum Persicum quod Probus parabat, aggressus est, liberis Cæsaribus nuncupatis.* In Carini Cælaris à patre Caro creati gratiam videtur cusus hic maximus nummus, quod exhibeatur cum parente. Epigraphæ SÆCULI FELICITAS per quatuor puerulos anni tempora designantes, abundantiam sub iis principibus per omnes anni tempestates non defuturam denotat, Ver enim canistrum floribus refertum gerit. Ætas falcem ad segetes secandas tenet, Autumnus per Leporem dextra, tempus venationibus aptum indicat, & leva maturos fructus in canistro ostendit. Hyems vestibus contra frigus munitur, dextra pedicam ad capiendas aves, & læva jam captas præ manibus demonstrat. Sic fœlix sæculum sub Caro & filiis: quibus alludit Calpurnius

In ejus vita.

*Sed hæc quibus aurea possint
Sæcula cantari.*

NUMERIANUS.

M. Aurelius Numerianus Cari Imperatoris filius junior, patrem ad Persicam expeditionem Cæsar ab eo factus, sequutus est: dein-

de in Mesopotamia Imperator ab eo acclamatus, Augusti nomen accepit, eumque barbaros profligasse indicant ejus nummi obvii, cum epigraphæ MARS VICTOR & JOVI VICTORI. Quod confirmat ejus imago sub clypeo depicta in barbaros equo decurrens, quos jaculo imperit, dum victoria per aëra volitans ipsi coronam porrigit. Nummus autem hic maximus insigni arte cælatus Romæ percussus videtur Numeriani jussu, amicis distribuendus, cum ad urbem properaret, sed in itinere Apri Soceri insidiis interfectus est.

C. VALERIUS DIOCLETIANUS.

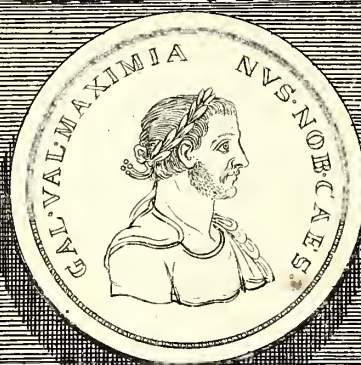
Diocletianus, Caro Imperatore mortuo & Numeriano ejus filio, à militibus Imperator appellatus est, quod cum Romæ Carinus Numeriani frater major accepisset, adversus Diocletianum cum exercitu progressus est, sed ab eo in Mœsia victus occiditur; itaque Diocletianus in Urbem venit magno honore à Senatu acceptus: ubi præter nummos ad usum publicum, maximos pro donativo percussit; at cum mos invaluisset id initio fieri, & nihil adhuc præclarum gefissent Imperatores, monetarum typum exhibebant. Liceat nos hic tyrones monere hunc Principem nummos ex ære medios restituisse vel frequentiores reddidisse, & argenteos post tot sæcula ex argento puro cudisse, & ne quis monetam adulteraret, graves pœnas instituisse: unde *sacra* in ejus nummis appellata est.

M · AVR · VAL · MAXIMIANVS ·

GAL · VAL · MAXIMIANVS ·

CONSTANTINVS · MAX ·

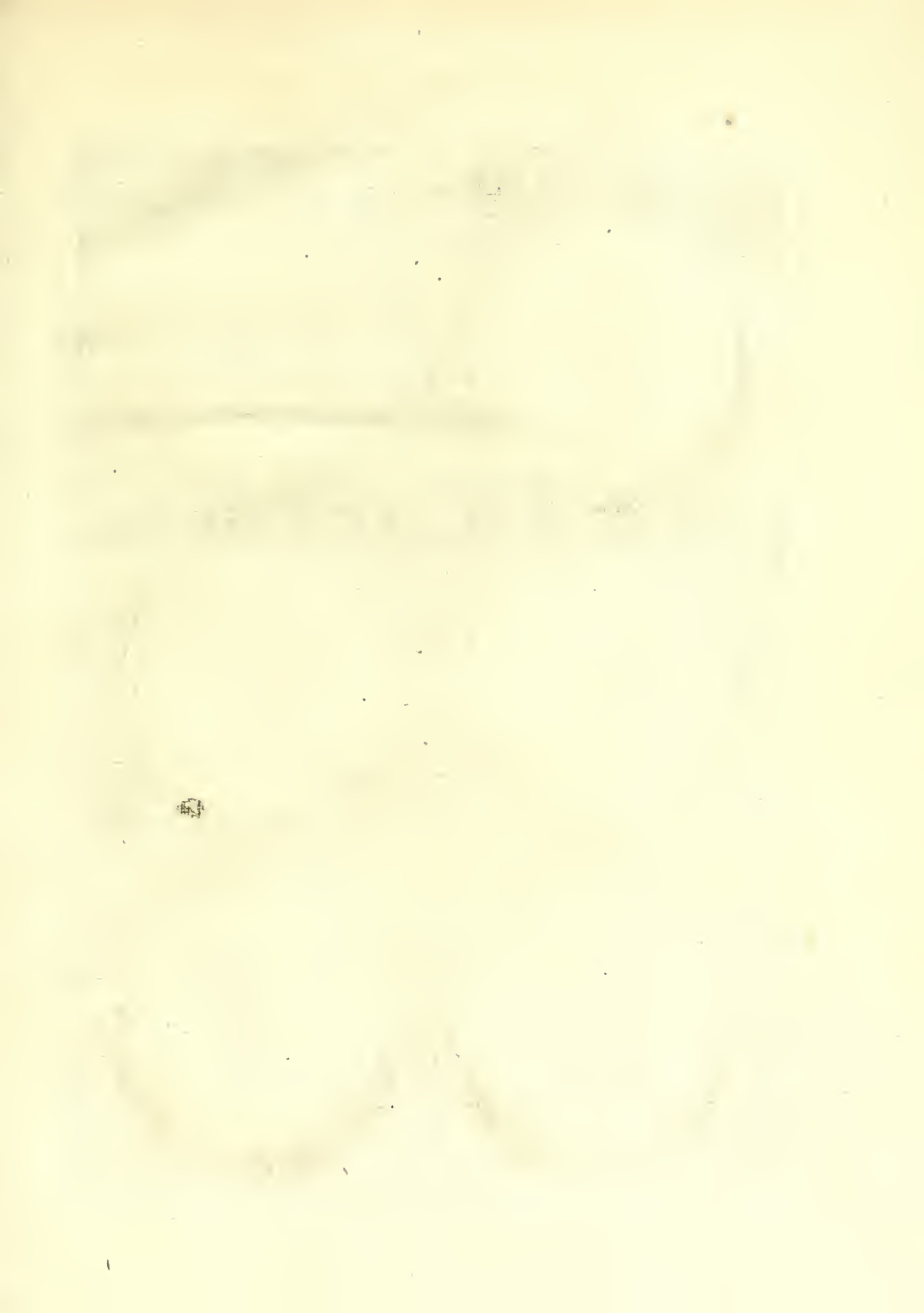
Insurgentibus Tyrannis Maximianus à Diocletiano Cæsar factus est, deinde Augustus, & Imperii particeps. Cum ille bello strenuus esset, sed natura ferox & immitis, supremum adeptus fastigii insigne, nummos cum monetarum typis percussit, ut penes se esse etiam jus monetæ cudendæ argueret. Diocletianus quidem dictus est Jovius: Maximianus vero, Herculus, quasi Diocletianus, alter esset Jupiter, Herculis pater. Ut Julii & Augusti temporibus, pro moneta signanda erant Triumviri monetales, sub his Principibus dicebantur Procuratores monetæ, seu Præpositi monetæ, ut eos vocat Ammianus.

Lib. 22. c. 17.

C. GAL. VAL. MAXIMIANUS.

Galerius à Diocletiano & Maximiano Cæsar creatus est cum Constantio Chloro: in affinitatem etiam ambo vocati sunt, ut firmiora inter eos essent vincula: Galerius Valeriam Diocletiani filiam in uxorem accepit, & Constantius Theodoram Maximiani; & quasi inter omnes divisum esset Imperium, Illyrici oræ ad usque Ponti fretum, Valerio commissæ sunt: unde ipsis etiam si tantum Cæsaribus jus monetæ cudendæ communicatum est, ut indicat maximus ille nummus, in quo tres scæminæ solito modo exhibentur: quod jam Gallieni ævo, in Salonino ejus filio receptum observamus, ut penes Cæsares hæc supremi fastigii nota, jam esset.

Constantinus Constantii Chlorigum Gale-
 rio à Diocletiano & Maximiano adoptati
 filius, patre in Britannia mortuo, Cæsar dictus,
 in Gallias redit: ubi cum Maximiano, qui purpu-
 râ depositâ rursus eam acceperat, fœdus iniit,
 ducta in uxorem Fausta ejus filia; sed postea Ma-
 ximianus Romam reversus, cum Maxentium fi-
 lium Imperii participem declarare recusaret, ex
 Urbe expulsus, ad Constantinum generum re-
 versus est, cui cum infidias strueret, iis dete-
 ctis, laqueo vitam finiit. Interea Romani Ma-
 xentio urbem tyrannicè administrante, Constans
 tinum, ut eos liberaret, vocarunt. Mox ille co-
 pias instruit, & devictis Maxentii in Italia duci-
 bus, eum tandem ad pontem Milvium in Tibe-
 ri submersum superavit: unde Maximi nomen
 consequutus est, & magno applausu Romæ est
 exceptus. Bellis civilibus confectis Barbaros un-
 dique contudit, Imperiique sedem Byzantium
 transtulit, eamque urbem restauratam, Constans-
 tinopolim appellavit. Gothos in Sarmatarum ter-
 ris vicit, iisque debellatis Constantinopolim re-
 diit, ubi percussus est hic nummus cum epigraphè
 FELICI VICTORIÆ AUGUSTI. Genius urbis novæ
 sedet, turribus insignis, tanquam eam condidisset:
 palmam tenet ut Victrix: cornucopiæ gerit, ad in-
 dicandam soli fertilitatem: illi Victoria coronam,
 ut præmium porrigit.

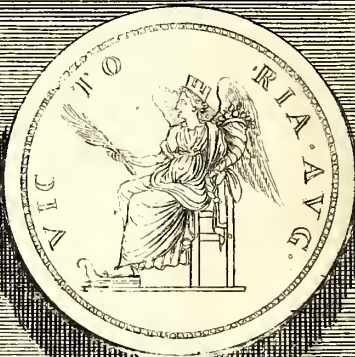
CRISPVS ·

CONSTANTINVS · IVNIOR ·

CONSTANTIVS ·

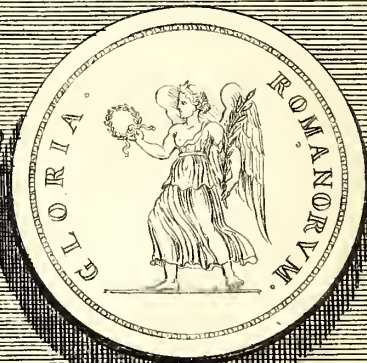
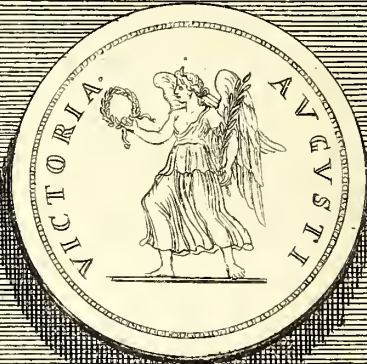
Franc. Engel. f.

L. JULIUS CRISPUS.

CRispus Constantini ex Minervia priore ejus uxore filius, à patre Decennalia Imperii peragente cum Constantino juniore ex Fausta fratre, Cæsar dictus est: in cujus memoriam videtur cufus hic maximus nummus, denotans eum ad summum Imperii fastigium per concessum cudendæ monetæ esse designatum: unde in nummis ejus ævi: SACRA MONETA AUGG. ET CAESS NOSTR. *Sacra moneta Augustorum & Cæsarum nostrorum.* In hoc autem dicitur MONETA URBIS VESTRÆ. ad indicandam monetam in aliis etiam urbibus esse concessam à tempore quo Claudius existimatur signandi potestatem Senatui ademisse: de quibus vide Ducangium in Historia Byzantina, & in Dissertatione de inferioris ævi Numismatibus.

FL. CLAUD. CONSTANTINUS JUN.

Constantinus junior Constantini M. ex Fau-
 sta filius natu major, cum Crispo ex priore
 patris uxore Minervia fratre, dum Decennalia ce-
 lebraret, Cæsar factus est; cujus memoriam in cly-
 peo renovat per has voces vot. x. id est *Votis de-*
cennatibus. Cum igitur illi per Cæsaris dignitatem
 ad Imperium designati essent, res à patre gestæ iis
 communicantur & sicut Victoria in Constantini
 M. nummis ita in iis exhibetur. Victoria clypeum
 tenet, in quo VICTORIA AUG. & circa, V O T I S
 M U L T I S X. modo in Constantino juniore scribi-
 tur VICTORIA BEATISSIMORUM CAESS. ob erep-
 tas Licinio provincias, postquam eum Constan-
 tinus pater ad Cibalim vicisset. Beatissimi titulus
 Diocletiano & Maximiano primùm datus est,
 quòd feliciter Barbaris & Tyrannis devictis Im-
 perium per tot annos administraissent: deinde
 Constantino patri, post ejus victorias, concessus;
 unde Cæsares illius filii, etiam BEATISSIMI no-
 minantur.

D. G. Hugo

FL. JULIUS CONSTANTIUS.

I.

Constantius Constantini M. secundus ex Fausta filius, primùm à patre Cæsar factus est, & eo mortuo Augustus & Imperator cum aliis fratribus, cui in divisione Imperii, Oriens cessit. Persas in Mesopotamiam irrumpentes, repressit; unde Constantinopolim reversus, percussus est hic maximus nummus cum epigraphe VICTORIA AUG. Victoria sub Genii urbis forma exhibetur, corona turribus ornata, ad denotanda illius amplissima mœnia à patre Constantino extructa: pede dextro proræ imposito, ad arguendum ejus ad mare situm: dextrâ palmæ ramum gerit, solenne victoriarum insigne: lævâ cornucopiæ tenet, ad denotandam soli fertilitatem & abundantiam,

II.

Cæsaris tantum titulo insignitur Constantius in hoc nummo, quam dignitatem à patre Constantino recepit, cùm Vicennalia sua & Crispi Constantinique junioris filiorum Decennalia celebraret, qua de re Aur. Victor inquit, *Namque ea tempestate Imperatori nostro Constantio insigne Cæsaris datum.* Pro cuius Constantii dignitatis Decennio, Nicomediæ ipsi concessæ acta sunt vota, & cufus est hic nummus, in quo Victoria scribit in clypeo VOT. X. id est *Vota Decennalia.* Victoria autem dicitur Beatissimorum Cæsarum, quod Delmatibus Constantii patruelis, Cæsar à Constantino Magno etiam factus, Calocerum in Cypro res novas molientem debellarit: inde percussus nummi inter Cæsares in communis victoriæ signum, & in nummis Delmatii Victoria cùm corona, apud Spanhemium occurrit.

De Cæsariibus.

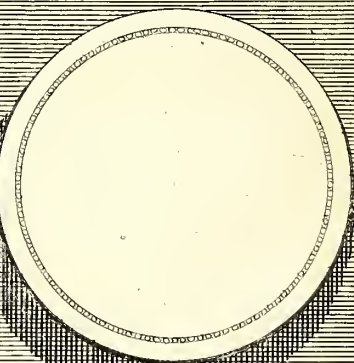
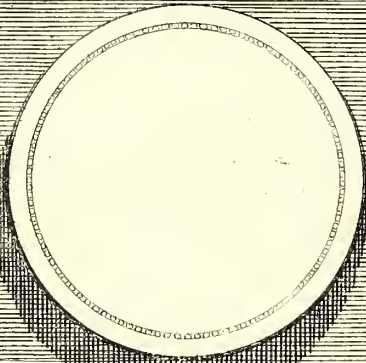
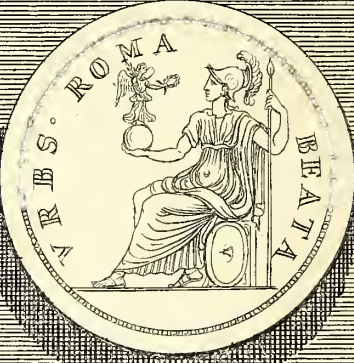
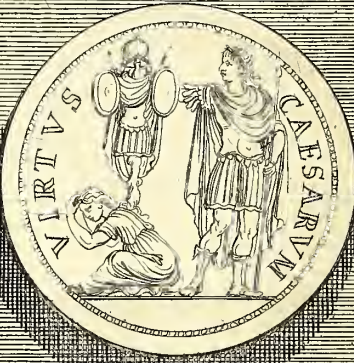
Dissert. 6. p. 601.

III.

Constantius cum Augusti titulo prodit iterum, patre nempe mortuo : nam sub eo Cæsaris tantum dignitatem obtinuit. Nummus aliquam ex victoriis ejus indicat, quam ob illius forma, cum Romæ percussus sit, ex Magnentio qui Constantem Constantii fratrem dolo interfecerat, relatum auguramur. Nam postquam ille Constantem in tentorio occiso purpuram assumpsisset, Constantius ad vindicandum fratris necem, contra eum movit, & memorabili prælio ad Mursiam devicit : sed cum Magnentius bellum rursus reparasset, ad Lugdunum iterum Constantius illum superavit, & in urbe se gladio transfigere coëgit, anno ætatis 40. Constantius sic Occidentem recepit, solusque Imperio potitus est: sed cum nullum haberet filium, Juliano ejus patrue-
li illum tandem cessit.

IV.

Constantii nummi in ordine haud sunt collocati, sed ut ad seriem accedere, scalpti; nam hic Cæsaris titulum præfert, & ideo ante eos qui Augusti dignitatem habent, præponendus. Constantius à patre cùm Cæsar factus esset, mox ei percussi sunt nummi & iidem tituli, quibus pater ornatus est, attributi: sic Victoria in ejus nummis, quæ ad Constantinum M. Gothis debellatis spectat cum epigraphe GLORIA ROMANORUM percussa est. Vox *Gloria* cùm sit frequens de aliquo fama cum laude, primùm sub Constantino Magno, qui tot egregia edidit facinora, usurpata est; unde in præclaro ejus numismate dicitur. GLORIA SÆCULI, VIRTUS CÆSARIS. Novus honoris titulus patri datus, totam Romanorum Gloriam in Constantino Magno designans, filio etiam communicatur, tanquam esset jam *Romanorum gloria*.

J. C. Schlegel fecit

I.

FLAVIUS JULIUS CONSTANS:

Constans tertius Constantini M. ex fausta filius, à patre Cæsaris titulo donatus est, cùm vota celebraret Triennalia, de quo ait, Aurelius Victor. *Et interea Goiborum Sarmatarumque strata gentes, filiorumque cunctorum minor, Constans nomine, Cæsar fit.* *De Cæsariis.* Tunc decimum sextum agebat annum: quo titulo, tanquam ad Imperii successionem cùm fratribus vocatus, nummi & quidem maximi, ei percussi sunt: hic præfert epigrammæ VIRTUS CÆSARUM, in quo Constantinus pater paludatus stans manum imponit trophæo, quod in Sarmatia Gothis devictis illi erectum est. Provincia lugubris & mæsta in imo trophæi caput sustentans, tanquam subdita depingitur: ut sic per patris victorias, filiorum virtus emicaret, quos habuisset in bello comites, & quorum hac expeditione maxime enituerat fortitudo.

II.

Augusti, idest, Imperatoris titulo ornatur Constans, post mortem scilicet patris, anno secundo postquam Cæsar ab eo appellatus esset: ipsi autem in divisione Imperii cum fratribus Constantino & Constantio, Italia, Africa cum insulis, Illyricum, Dalmatia, Macedonia, Achaia, Peloponesus, & Græcia cessit. Ideò Roma in ejus nummis galeata, ut solet; repræsentatur, cum Beatæ elogio, quod sibi tribuit, cum se felicem sub Constante existimet. Diocletiano & Maximiano ejus collegæ Beatissimi nomen datum fuisse primùm supra diximus: qui sint autem beati dicendi declarat, his verbis Seneca. *Hoc nos docet beatnm, non eum esse, quem vulgus appellat, ad quem pecunia magna confluit, sed illum cui bonum omne in animo est erectum.* Roma ergo non videtur se Beatam appellare, quod divitiis, ut Caput mundi, abundet; sed quod Constantem habeat Imperatorem: si quidem Eutropius narrat de ejus Imperii initio. *Constantis Imperium strenuum aliquandiu & justum fuit.* Deinde Constantini fratris morte tumidior, ad scelera se convertit.

Lib. Ep. 6.

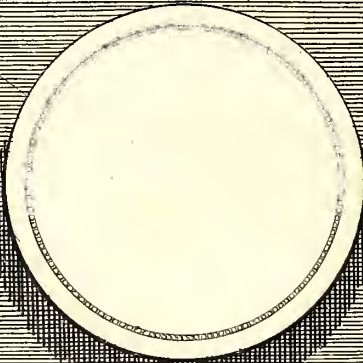
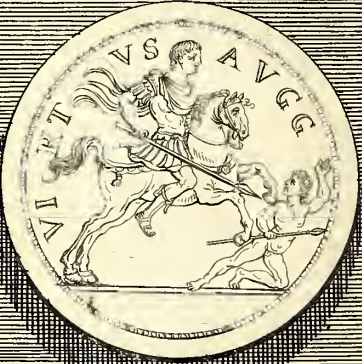
Lib. 30.

MAGNENTIVS

DECENTIVS

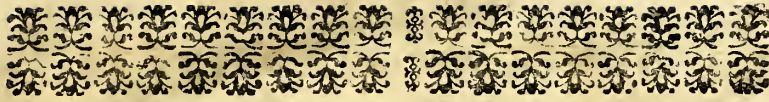
MACNENTIUS.

IN Gallia Magnentius ex barbaris parentibus natus, Comes tandem ordinum factus, occiso artibus suis Constante, purpuram Augustoduni, cum Imperatoris nomine assumpsit: rebus deinde Galliæ constitutis in Italiam transiit, ut Constantis Imperium sibi vindicaret; Nepotianus interea ex Eutropia Constantini Magni sorore filius, qui Imperii hæredem ideò se existimabat, ne Magnentius, illud vacuum occuparet, Romæ se Imperatorem vocavit: sed post 28. dies Magnentiana factione extinctus est. Magnentius fratrem Decentium creat Cæsarem Mediolani, & Romam progressus, Decentium ad tutandas Gallias, & ad novas copias colligendas mittit: pacata tandem Italia contra Constantium in Pannoniam profectus est: ubi ab eo profligatus, in Italiam se recepit, & ut à fratre copiarum auxilium acciperet, eum consortem Imperii fecit, Augustumque nominavit, ut nos docet hic nummus cum epigraphe VICTORIA AUGUSTORUM, qui videtur culus, cum plures eum incautius prosequentes, circa Ticinum profligavit.

MAGNUS DECENTIUS.

DEcentius nomen Magni quod ferebat ejus pater, dictus Magnus, assumpsit, à quo etiam Magnentius frater appellatus videtur. Cæsar Mediolani factus est, cum Magnentius accepisset Constantium, patruelem Gallum Cæsarem creasse, ut Orientem in officio contineret, & à fratre cùm hac dignitate ad conservandas Gallias missus est. Augusti titulum recepisse videtur postquam Magnentius à Constantio ad Mursiam victus est, ut ipsi copias duceret, quibus se contra eum tutarent: qua de re eques hostem jaculo impetens exhibetur cum epigraphe **VIR-TUS AUGG.** quasi virtute eorum communi, hostes essent debellaturi, Enituerat haud dubie Decentii in bello fortitudo, siquidem dictus erat cum nobilissimo Cæsarum frequente titulo, *Fortissimus*, ut nos docent ejus nummi: sed cum audiisset fratrem Lugduni, post victoriam à Constantio relata, manus sibi violentas attulisse apud Senonas, laqueo vitam finivit.

FINIS.

I N D E X

VERBORUM ET RERUM.

A

A Cilius Glabrio Consul cum Commodo, pag. 48.	Germania per Duces retu- lit. 79
Acræus Jovis cognomen. 18	de Persis ipse reportavit. 81
Actæa, Cereris cognomen. 29	Sub Solis effigie in nummis. 82.
Actia certamina Perinthis cele- brata. 69	Amazonum ossa in Samo fer- vata. 114
Actium urbs Epiri. 53	Anazarbus, Ciliciæ urbs. 59
Actium certamen in Augusti honorem institutum. 77	Ancæus Sami fundator. 163
Adventus Augusti, Pacificato- ris habitu. 118	Ancyрани Lunum deum colunt. 19
Ædes Faustinae Juniori decre- ta. 35	Annona Populo à Commodo procurata. 47
Ælius Capitolinus Byzantii Prætor. 72	Antæus ab Hercule oppressus. 85
Æmilianus contra Gallum pur- puram assumpsit. 109	Antonius Hadriani Imp. ama- sius. 9
Ænobarbus Domitiæ gentis cognomen. 9	Antiochia urbs Syriæ. 71
Ænum Thraciæ urbs. 58	Antiochius Syriæ Rex à Ro- manis victus. 71
Æquitas, cur in monetis appo- sita. 88	Antonius Triumvir è Samo Jo- vis statuam sustulit. 103
Æsculapius Docimi cultus. 100	ad Actium cum Cleopatra devictus. 78
Magnesiæ. 84. Pergami. 67.	Apamea urbs Syriæ. 56
Thyatiræ. 55	Aper Numeriani focer. 220
Agrippæ filii ab Augusto adop- tati. 99	Apollo, juvenis depingi so- let. 20
Agrippina Germanici, simu- landi nescia. 7	cognominatus Actiacus. 53
Albinus in Gallia occisus, 62	Palatinus appellatus. 53
Alexan. Severus victoriam in	Blaundi Lydiæ cultus. 100

INDEX.

VERBORUM ET RERUM.

<p>Apud Seleucienſes Ciliciæ. 108 In urbe Tarſo. 85 Apollonia urbs Ioniæ. 70 Apollonidientes, in quam urbem conveniebant. 70 Apuleius conſul cum Auguſto V. 4 Aqua marina pro luſtratione. 42 Aquila Imperii inſigne. 25. Jovis 56. Legionis. 74 Arcadius Ciliciam in duas provincias diviſit. 59 Archelaus Cappadociæ Rex ultimus. 64 Arcus M. Aurelii, & L. Veri, Romæ. 32 Argæus Cappadociæ mons altiffimus. 64 Ariarathes Euſebes Cappadociæ Rex. 61 Aries Mercurio ſacer. 19 Arma, quibus utebantur Britanni. 48 Armeniæ nomen L. Vero datum. 38 Armiger, Martiſcognomen. 89 Alcanius Æneæ ex Creuſa filius. 99 Aſiani, Romæ templum præni erexere. 39 Aſiarcha, primus Aſiæ ſacerdos. 27 Athenodorus, Auguſti præceptor. 40 Attalus, Smyrnæ Sophiſta. 33 Auguſtus Statuam Jovis quam Antonius è Samo ſuſtulerat, in Capit. poſuit. 103.</p>	<p>Radiato capite exhibitur. 5 Fulmen ut Jupiter gerit. 6 Avidii Caſſii rebellio ſub M. Aurelio. 32 Aurelius Barbarus Thyatiræ Prætor. 55 Aurelius Geminus Smyrnæ Prætor. 67 Aurelius Glycon, primus Blaundi ſacerdos. 100 Aurelius Philadelphienſium primus Sacerdos. 104 Aureolus Imperii particeps à Gallieno factus. 113</p> <p style="text-align: center;">E</p> <p>Bacchus juvenis ſemper depictus. 21 Unde Dionyſius appellatus. 100 Amazonas proſſigat. 4 Apud Corycioras Ciliciæ cultus. 110 A Pergamenis. 102 Balbinus cum Caracalla conſul. 65 Barbia Orbiana Alex. Severi uxor. 105 Beatiffimi titulum, quiſ primus uſurpavit. 124 Beatus, quiſ jure dici meretur. 130. Bella ſub Hadriano Imp. pauca. 17 Bellator, Martiſ cognomen. 89 Bellum Britannicum ſub Commodo. 50 Parthicum, quandiù duravit. 58 Bilanx, monetæ ſymbolum. 116</p>
---	---

INDEX

VERBORUM ET RERUM.

<p>Bipennis Amazonū insigne. 92
 Bithynia Hadriani provincia.
 22
 Bithynium, urbs Bithyniæ. 29
 Blaundus Lydiæ urbs, 100
 Blaundus Heros quisnam. <i>ibid.</i>
 Bos Herculi immolatus. 26
 Britannia sub Commodō re-
 bellat, 48
 Britannici nomen Caracallæ
 datum, 65
 Byzantium fame expugnatum.
 72</p> <p style="text-align: center;">C.</p> <p>C. Litera inverfa, Centuriæ
 nota 74
 Cæreas Attali F. Pergami Præ-
 tor. 66
 Cæfar augusta urbs Hisp. Ta-
 raconensis. 1
 Cæfareæ urbs Cappadociæ me-
 tropolis. 64
 Cæfares nudum caput gere-
 bant, 95
 Caduceus, ludorum præmium.
 110
 Caligula se Dominum appel-
 lari iuffit. 11
 Calocerus, res novas in Cy-
 pro movet. 126
 Calycadnus Ciliciæ fluvius.
 108
 Canis Hylam fequitur. 63
 Caracalla Germanici nomen
 affumit. 65
 Togatus sacra facit. 70
 Alter dictus Alexander. 65
 Carinus à patre Cæfar factus,
 119.</p> | <p>Carpi Sarmatiæ Europææ po-
 puli. 96
 Carus post Probum Imperator.
 119.
 In Mefopotomia mortuus;
 120.
 Caftor Jovis ex Leda filius. 49
 Cenforia dignitas Senatui re-
 miffa. 106
 Centauri, quibus utebantur
 armis. 25
 Cerealia quando Romæ recep-
 ta. 24
 Quomodo Græcè dicta. 64
 Cæremoniæ pro Auguftarum
 confecratione. 30
 Ceres Proferpinæ mater. 36
 Serendi frumenti inventrix.
 10
 A Romanis ab antiquo cul-
 ta. 24
 Certamen Olympicum in Elide
 primum institutum. 77
 Certamina, quæ vocata Φιλαι-
 δέλφεια 69.
 Byzantii, Antoniana Augu-
 fta. 72
 Cervus Dianæ facer. 35. 56
 Æternitatis fymbolum. 35
 Cibalis, urbs Pannoniæ infe-
 rioris. 124
 Cilicia in magnâ & parvam. 59
 Circenfes Agrippinæ à filio
 conceffi. 7
 Cius, urbs Bithyniæ. 22
 Claudius Gothicus post Gallie-
 nam. 115
 Claudius Fronto Afarcha. 27
 Claudius Mipetopolis Prætor.
 76.</p> |
|---|--|

INDEX

VERBORUM ET RERUM.

Claudius Rufinus Smyrnæ Prætor.	60	tini pater.	121
Clypei votivi templis appensi.	96.	In Britannia mortuus.	122
Clypei Augustorum res gestas quando præferebant.	118	Constantinus Junior ex Fausta F.	124
Codrus Atheniensium rex ultimus.	92	Constantius junior secundus ex Fausta F.	125
Colonia Romulensis in Hispania.	9	Quando Cæsar factus.	126
Patrensis sub Augusto deducta,	<i>ibid.</i>	Quando Augusti titulo ornatus.	127
Coloniis cudendæ monetæ potestas concessa.	3	Cornelia Paula Elagabali uxor.	78
Colonus ut plurimum velatus.	52.	Cornucopiæ, Symbolum abundantiæ.	10
Colophon urbs Ioniz.	71	Concordiæ dex insignis.	5
Commodus cur Ælius appellatus.	43	Corona laurea quibus concessa.	2.
Cum patre triumphavit.	44	Quercea, quibus data.	7
Annonam Populo procuravit.	47	Corycus urbs se asylum vocat.	110.
Sub Herculis imagine cultus.	54	Cræsus Lydiæ Rex.	94
Spoliis Leonis amictus.	52	Crispina Commodi uxor.	43
Concordia Principum exoptata.	40	à marito relegata, deinde occisa.	45
Laodiceæ cum Epheso.	56	Crispus Constantini ex Minervia F.	123
Constans tertius Constantini Magni F.	129	Cumæ, Æolicarum urbs maxima.	84
Ad scelera se convertit.	130	Curitis, Junonis cognomen.	107.
In tentorio occisus.	131	Cybele, eadem quæ Rhea, & Ops.	15
Constantinopolis à Constantino M. vocata.	120	Smyrnæ tutelaris dea.	33.60
Constantinus M. quando Cæsar factus.	122	Cydnus Ciliciæ fluvius	
Gothos in Sarmatia devicit.	129	Cyziceni quando Neocori primum.	36
Constantius Chlorus Constan-		Quando, bis Neocori facti	16
		Cyzicus urbs Hellepontis celeberrima.	36

INDEX

VERBORUM ET RERUM.

D.

Dacia sub Commodo fedata. 50
 Dædalus faber Atheniensis. 83
 Daduca Cereris sacerdos. 29
 Dalmatæ à Tiberio victi. 5
 Decebalus Daciæ rex. 13
 Decennales Ludi, à quo instituti. 49
 Decennialia Commodi, quando suscepta. *ibid.*
 à Constantino M. soluta. 123
 Decentius Magnentii frater. 132
 Apud Senonas laqueo vitam finiit. *ibid.*
 Decius contra Philippum Imperator factus. 101
 cur Hostilianum adopraverit. 105
 Delmatius Constantini M. nepos. 126
 Demetrius Apellas Apolloniæ Prætor. 71
 Dextrarum junctio, fidei symbolum. 45
 pro matrimonio contrahendo. *ibid.*
 Concordiæ symbolum. 78
 Diana, cognominata Lucifera. 35.
 Polymammia apud Ephesos. 56.
 Eadem Philadelphiæ culta. 104.
 Venatrix appellata. 90
 Dindimus Phrygiæ magnæ mons. 28
 Dio consul iter, cum Alex. Sc-

vero. 79
 Diocletianus contra Carinum Imperator factus. 120
 Alter vocatus Jupiter. 121
 Diomedes Pythia certamina instituit. 66
 Docimum urbs Phrygiæ magnæ. 100
 Docimus, Macedo, Antigonidux. 100
 Domitianus Dominum se appellari iussit. 11
 Se Palladis filium jactabat. *ibid.*
 Drusi senioris statua in templo Concordiæ. 5
 Drusus Tiberii filius. 105

E.

Elagabalus, Solis erat Sacerdos. 78
 Emesa, urbs Syriæ. 63
 Epigonius Colophonis urbis tyrannus. 72
 Ephesii Asiæ primatum obtinere. 90
 Quando Neocori bis dicti. 61
 Augustorum & Artemidis Neocori. 82
 ut soli primatum haberent, obtinere à Macrino. 76
 Ephesus Joniæ urbs. 56
 Epidaurus urbs Peloponnesi. 79
 Erruscilla Decii, & non Volusiani uxor. 104
 Evander Arcadiæ rex. 24
 Euhippa Amazon. Thyatiræ fundatrix. 55
 Eusebia Cappadociæ urbs. 64

S

INDEX

VERBORUM ET RERUM

Eutropia Constantini M. foror.
131.

F.

FAlx ætatem designat. 110
Faula, Constantini M. uxor
secunda. 113

Faustina junior parum pudica.
35.

Sub Dianæ Luciferæ effigie.
ibid.

Sub Proserpinæ nomine. 36

93.

Sub Veneris appellatione. 36

Faustina senior, quando mortua.
29.

Festa pro Decennialibus cele-
brata. 49

Fides exercitus Commodo præ-
stita. 50

Fimbria Romanorum dux. 67

Firmus sub Aureliano tyrannus.
113.

Flavius Pausanias Magnesiæ
Prætor. 84

Flores ver denotant. 119

Florianus Taciti frater, Impera-
tor. 116

Fœdus Ephesiorum cum Phila-
delphensibus. 114

Fortissimus, Cæsaris epithetum.

G.

GAllienus filium Postumo
educandum tradidit. 115

Heracliani & Marciani insi-
diis occisus est. *ibid.*

Gallus post Decii mortem Im-
perator factus. 107

Genius montis Argæi pro deo
habitus. 75

Germania à Tiberio vastata. 5

Germanicus à Tiberio adopta-
tus. 105

Germanicus Commodi cur co-
gnomen. 44

Gerusia senum Senatus. 94

Geta Severi F. minor. 73

Gloria Romanorum quando in
nummis. 128

Gordianus tertius venationi
deditus. 90

ad bellum Persicum pergit.
90.

Persas profligat & vincit. 87.

H.

HAdrianus se Nervæ nepo-
tem scripsit. 15

Princeps munificus. 17

Minervam præsertim coluit.
ibid.

Olympium se appellavit. 18

Helias Blaundi urbis Episco-
pus. 100

Helvius Pertinax cum Commo-
do consul. 52

Hercules bibax. 24

clava pro armis utebatur. 90

Midæi tutelarior deus. 63

Philippopolis Thraciæ cul-
tus. 66

Tarsi Ciliciæ. 85

Herculis sacrificium ad aram
maximam. 23

cum Antæo gigante lucta. 86

Herculius cognomen Maximi-
miani. 121

I N D E X

V E R B O R U M E T R E R U M .

Herennius Decii & Etruscillæ
 F. 104
Hipius Bithyniæ fluvius. 22
Hispaniæ divisio ab Augusto
 facta. 1
Holmus Ciliciæ Asperæ urbs.
 108.
Homadus Centauri nomen. 25
Horti Elysi. 42
Hostilianus à Senatu contra
 Philippum Imperator appel-
 latus. 105
Hostilianus ejus F. à Decio a-
 doptatus. 106
Hygæa Æsculapii filia. 72
Hylas Theodamantis filius. 63
Hypæra Lydiæ urbs ad Cayf-
 trum. 89

I.

Iberus Hispaniæ fluvius. 1
Imber divinitus exortus. 31
Immunes Colophonii facti. 71
Imperatores pro bello susci-
 piendo sacra faciebant. 39
 ante bellum alloquebantur.
 milites. 97
Idi Romani à Græcis ap-
 pellati. 81
Imperii, quæ pars Constanti
 cessit. 130
Imperium sub Diocletiano di-
 visum. 120
Ion Xuthi filius. 80
Jones ab eo dicti. *ibid.*
 ab Achæis ejecti. 79
Jovius, Diocletiani cognomen.
 121.
Jauria regio Asiæ minoris. 108

Julia Augusti sub Pietatis ima-
 gine. 3
Julia Severi; ex Emesa urbe. 63
Julia Paula Elagabali uxor.
Julius Marcus Pergami Prætor.
 77.
Julius Paulus Prætorio præfe-
 ctus. 78
Juno Pronuba apud Samios a-
 dolevit. 98
 ab iis magnopere culta. 83
Jupiter, unde cognominatus
 Victor. 39
 Amicus appellatus. 68
 Laodiceæ cultus. 33. Sami-
 103. Smyrnæ. 33
Jus monetæ cudendæ Cæsari-
 bus concessum. 124

L.

Lampadum dies Cereri di-
 cata. 30
Laudice Seleuci Regis Syriæ
 uxor. 17
Laudicea Phrygiæ urbs ad Ly-
 cum. *ibid.*
Lauri ramus pro lustratione. 42
Laurus Apollini sacer. 103
Lectisternia, unde dicta. 38
Legio IV. Scythica. 1
 VI. Ferrata. *ibid.*
 X. Fretensis. *ibid.*
 Minervia à Domitiano insti-
 tuta. 12
 XXII. Primigenia. 3
Leo Herculi sacer. 54
Licinius ad Cibalim devictus.
 124.
Livia pro Junone culta. 30

INDEX

VERBORUM ET RERUM.

Sub Justitiæ nomine.	3	Marciana Trajani soror.	13
Lucilla L. Veri uxor.	42	Marinus sub Philippo tyrannus.	101
Quot habuerit filios.	42	Mars præcipuè à Romanis cultus.	89
Ludi Apollinares Romæ editi.		Matrimonium Commodi cum Crispina.	43
54.		Martialis cognomen Junonis.	107.
Cereri quando facti.	24	Maxentius Val. Maximiani F.	122.
Chrysanthemi Sardibus celebrati.	93	Gal. Maximianus, Cæsar factus.	120
Circenses Castori & Polluci dicati.	49	Val. Maximianus laqueo vitam finit.	122
Pythii in Apollinis honorem.	65.	Maximinus ad Imperium peruenit.	83
Troie in memoriam Ascæni.	99	Maximus Maximini Imp. F. 84	
Ludorum Actiacorum præmium.	80	Mazaca Cappadociæ urbs primaria.	64
Pythiorum.	65	Mediciæ deus Apollo.	53
Lugdunum Galliæ Celticæ urbs.	127	Meleager Oenci Calydoniæ regis F.	90
Luna eadem quæ Diana.	35	Memnius Ædilis Romanus.	24.
Lupa cum puerulis.	47	Mercurius Miletopolis tutelaris deus.	76
Lustrationis puerorum modus.	42.	Midæum Phrygiæ urbs.	63
Lyfimachus Thraciæ Rex.	55	Midas Phrygiæ rex.	<i>ibid.</i>
		Miletopolis Myfiæ urbs.	76
		Milvius pons supra Tiberim.	122.
		Minerva cognominata pacifera	
		53,	
		appellata Victrix.	<i>ibid.</i>
		Domitiani tutelaris dea.	11
		Tarfi culta,	85
		à Vulcano pro uxore postulata.	23
		Minervæ imago in Domitia.	

M.

M acrinus Dradrimenta-num F. Cæsarem facit.	
Magnentius inter barbaros natus.	131
Constantem dolo interfecit.	127.
Ad Mursiam à Constantio devictus.	<i>ibid.</i>
Magnesia Asiæ minoris urbs.	84
Magnus Decentii nomen.	132
Mamæa Alex. Severi mater.	82
Manus, Manipulorum symbolum.	74

INDEX

VERBORUM ET RERUM.

ni nummis. 12
 Minervia Constantini M. uxor.
 123.
 Mithridates Ponti Rex. 76
 Mœsia Europæ provincia. 120
 Moneta supremæ potestatis nota.
 113
 cur sacra appellata. 120
 pondere certo constare debet.
 116
 Muria inferioris Pannoniæ
 urbs. 127
 Mystra Cereris sacerdotes. 29

N.

NAvarchis facta urbs Corycus. 110
 Nemeses Smyrnæ tutelares deæ
 67.
 Urbis restorationem Alexandro suadent in somno. 91
 Neocori Augustorum populi.
 Neocoriam Cæsarienses obtinent.
 64
 Neocorias quot Smyrna habuerit. 61
 Nepotianus purpuram Romæ assumpsit. 131
 Neptuni signum in portu Ostentis. 10
 Neptunus maris deus. 84
 Sami præcipue cultus. 103
 Nero à Claudio adoptatus. 9
 Portum Ostiensem perfecit.
 19.
 Numerianus Cari F. junior. 119
 Persas profligavit. 120
 Nummi maximi non ad usum monetæ. 116

Mediæ formæ frequentiores facti 120
 Nundina dea, unde nominata. 42.
 Nyssa urbs Cariæ. 110

O.

Octavia Claudii Imperatoris filia. 9
~~Octavius Herennius Romæ templum Herculis erexit. 25~~
 Odenathus Imperii particeps à Gallieno factus. 113
 Oliva pacis symbolum. 49
 Olympia certamina Pergami facta. 77
 Olympus Bithyniæ mons. 22
 Omphale Lydiæ regina. 28
 Origo urbis Tarsi incerta. 46
 Otacilia Severa Philippi Imp. uxor. 35
 Ovatio M. Aurelii. 31

P

Pacator, Martis cognomen. 89.
 Pallas Thyatiræ culta. 55
 Pamphilia Populo data. 22
 Pandataria Mediterranei maris insula. 7
 Pannonia sub Commodo pacata. 51
 Panthera vino gaudet. 21
 Baccho sacra. 19
 Parthici nomen L. Vero datum. 28
 Patræ, urbs Achaïæ. 3
 Paula Elagabali uxor. 73

INDEX

VERBORUM ET RERUM.

Paulina Maximini uxor.	84	occidit.	114
Pavo Junoni sacer.	83	Pietas a Samiis culta.	103
Pelopea Amazon Thyatiræ fundatrix.	55	Pinaria gens Romana.	23
Pelops Tantali Phrygiæ regis F.	84	Pithyrcus Proclis pateæ, Epidaurus.	80
Penelope Icarî filia, Ulyssis uxor.	98	Plautius Quintillus consul cum Commodò.	44
Pergamus se primam Asiæ appellat,	59	Plotina Trajani uxor.	13
Quando Neocoriâ accepit.	67	Pluto Proserpinam rapuit.	24
Perinthii à Severo Neocori facti.	80	Polemo Smyrnæ sophista.	33
ab Elagabalo bis.	78	Hadriano Imperatori gratus.	18.
Perinthus Epidaurus Perinthis urbis conditor.	79	Pollux Jovis F. ex Leda.	49
Perinthus Thraciæ urbs.	65	M. Porcius consul. Romanus.	69.
Perseus, ut deus Tarsi cultus.	85	Pertus Ostiensis à Claudio inceptus.	9
Pertinax filius, non Cæsar à patre factus,	57	Postumus in Galliis Imperium arripuit.	115
Pescennius in Syria Imperator vocatus.	59	intervenit Læliani occisus est	<i>ibid.</i>
Pestis sub M. Aurelio Romæ iterum sub Commodò grafata est.	53	Potitia gens Romana.	23
Philadelphenses Neocori sub Hadriano.	104	Prima Cæsarum quæ dignitas.	106.
Philadelphia Lydiæ urbs: <i>ibid.</i>		Princeps juventutis, successio- nis symbolum.	99
Philætes, Jovis cognomen.	18	Priscus Philippi fr. purpuram in Syria post ejus mortem assumpsit.	102
Philippopolis urbs Thraciæ.	65	Probus à militibus Imperator electus.	116
Philippus Macedoniæ rex.	24	Processus consularis Commodi.	48
Philippus Arabs, Imperator factus.	97	Alexandri Severi.	79
Pacem cum Persis facit.	98	Procles Pityrei F. Ionum dux.	<i>ibid.</i>
Carpos profligat.	96	Proserpina Cereris filia.	24.94
In campis Veronensibus devictus.	101	à Plutone rapta.	36
Philippus Jun. Cæsar à patre factus.	99	Sardibus culta.	93
Phlous Amazonem in Samo occidit.		Prusias Bithyniæ rex.	22

INDEX

VERBORUM ET RERUM.

Pudicitia, Romæ gemina. 104
 à Principibus Fœminis op-
 tata. 111
Pudor apud Athenienses coli-
 tur. 98
 apud Samios pariter. *ibid.*
 cum Pudicitia, numen idem.
 104.
Pueri alati pro maribus habiti,
 42.
Pullio capitis ornatus. 98
Pupienus cum Balbino Impe-
 rator. 85
Pythia certamina in honorem
 Apollinis instituta. 66
 erant novennialia. 69
 eorum præmium, poma. 80

Q.

Quadorum rex in nummis
 prostratus. 31
Quadrigæ pro consulatus pro-
 cessu. 4
Quatuor puellæ, anni tempe-
 rates denotant. 61
Quinquatria Minervæ à Domi-
 tiano celebrata. 12

R.

Roma cognominata Vic-
 trix. 47
 hostium spoliis frequens in-
 sider 32
 sub Commodo colonia fa-
 cta. 52
Romani ex urbe Sophistas eje-
 cerunt. 60
Romulus urbis Romæ con-

ditor. 89
Herculis cultum è Græcia
 cepit. 26
Ruffinus Sardinum Prætor. 94

S.

Sabina Hadriani Imp. con-
 jux. 15
 Nova Ceres vocata. 30
Sabini inter Latium Hetru-
 riamque contenti. 107
Sacra Cereris quomodo cele-
 brata. 29
Sacra, ante certamina fiebant.
 80.
Salduba Hispaniæ Tarraconen-
 sis urbs ad Iberum. 1
Saloninus Gallieni Imp. F. 115
Samos urbs insulæ Sami præ-
 cipua. 83
Sangaris Asiæ minoris fluvius.
 28.
Sapor Persarum rex. 113
Sardiani à Gordiano Neocori-
 ter facti. 93
Sardis urbs Lydiæ primaria. 28
 Se metropolim Asiæ Lydiæ
 & Græciæ vindicat. 94
Sarmatici cognomen Commo-
 do datum. 44
Scipio eburneus insigne con-
 sulatus. 4
Scythæ, borealis Europææ po-
 puli. 107
Securitas quid denotat in num-
 mis. 9
Seleucia urbs Ciliciæ asperæ.
 108.
Seleucus novem urbes de suo

INDEX

VERBORUM ET RERUM.

nomine Seleucias appella- vit. <i>ibid.</i>	accedebant. 60
Senatus monetam æream Ro- mæ signari curabat. 88	Sulpitius Hermophili F. Sardis urbis primus Sacerdos. 93
Senones Galliæ populi. 132	T.
September mensis à Caligula in memoriam Germanici ap- pellatus. 7	T arentum urbs Italiæ. 18
Septemviri Epulonum unde di- cti. 38	Tarfenses Severi benefi- ciiis astricti. 62
Serapis cur calathæ ornatus. 112.	cur Minervam coluerunt. <i>ibid.</i>
Perinthi tutelaris deus. 69	Tarsus Ciliciæ campestris urbs. 85.
Severi in Parthos profectio. 62. 62	Libera sub Severo facta. 86
Signum Domitiani antiquum. 11.	Prima provinciæ vocata. 59
Smilis Æginæta, Junonis Sa- miæ iconem fecit. 83	Imperatorum nomina fre- quens cepit. 15
Smyrna Amazon, Smyrnæ urbis fundatrix. 92	Tatianus Trajani Imp. amicus. 75.
Smyrna Ioniæ urbs celebris. 18.	Tatius Sabinorum Rex. 27
Ab Alexandro M. restaura- ta. 91	Taurus Apollini sacer. 19
Inter Ionicas urbes recep- ta. 92	Neptuno. 20
Asiæ primatum à Caracalla obtinuit. 82	Teium urbs in Bithyniæ Pa- phlagoniæque confinio. 21
Terræ ornamentum & Græ- ciæ theatrum dicitur. 81	Telephorus sanitatis Deus. 72.
cum Pergamo, fœdere jun- cti. 59	Tellaris stabilitæ typus. 51
Smyrnæ Tiberio templum e- rexere. 69	Templa Antinoi dicata. 19
De Chiis victoriam retule- runt. 92	Templi Dianæ Ephesiæ prof- pectus. 58
omnibus fere Augustis num- mos cudere. 82	Templum Æsculapii Pergami. 66.
Sophistæ ad Præturæ munus	Thyatiræ. 55
	Apollinis, apud Blaundeos Lydiæ. 100
	Augusti, Pergami. 70
	Concordiæ, Romæ. 5
	Herculis Victoris Romæ. 25.
	Jovis Capitolini, Romæ. 32

Junonis

I N D E X

V E R B O R U M E T R E R U M.

Junonis Pronubæ, Sami.	83	Trajanus etiam Decius appel-	
Martis, in via Appia.	89	latus.	101
Romæ, Smyrnæ.	92	Tranquillina Gordiani III. u-	
Romæ & Augusti. In urbe.		xor.	89
39.		à Græcis dicta Lucia.	94
Tiberii, Smyrnæ.	69	sub Proserpinæ effigie.	93
Vulcani, Romæ.	83	Triennalia Constantini M. sus-	
Theodamas ab Hercule occi-		cepta.	127
sus.	63	Triumviri monetales, Præpo-	
Theodora Constantii Chlorigi		siti monetæ deinde appella-	
uxor.	121	ti.	120
Theogamia certamina, Pro-		Triumphus Parthicus L. Vero	
serpinæ dicata.	110	concessus.	37
Theristrum pudicitia? quid.		Gordiano tertio decretus.	
111.		87.	
Theseus Ægei regis Athenarum		Trophæa ex quo ligno con-	
F.	81	fecta.	59
Smyrnæ urbis restaurator.		Turiaso urbs Hispaniæ Tarra-	
91.		conensis.	6
Thyatira Lydiæ civitas.	55	V.	
Ab Amazone ejus nominis		V	
condita.	<i>ibid.</i>	Aleria Gal. Maximiani	
Thyrsus Bacchi insigne.	21	uxor.	121
Tiberius Claudius Myro, Colo-		Valerianus contra Æmilianum	
phonis Prætor.	72	Imperator vocatus.	121
Tiberius Imp. Cappadociam,		à Sapore captus.	113
in provinciam redegit.	64	Valerius Maximianus Cæsar	
Ticinum Italiæ fluvius.	131	à Diocletiano factus.	121
Titus Antonius Hypæxæ Præ-		Verus in Aureliam gentem a-	
tor.	89	doptatus.	37
Tomos urbs ad Pontum Eu-		Vestæ templum Romæ à Nu-	
xinum.	57	ma extractum.	41
Milesiorum colonia.	58	Vestalis polluta, quæ pœna.	
Trajanus à Nerva adoptatus.		<i>ibid.</i>	
13.		Vestalium numerus.	<i>ibid.</i>
Germanici cognomen, dein-		Vicennalia à Constantino M.	
de Dacici habuit	<i>ibid.</i>	soluta.	126
à Pergamenis deus servator		Victoria Britannica sub Com-	
dictus.	68	modo.	48

INDEX

VERBORUM ET RERUM.

<p>Carpica in nummis argenteis. 96</p> <p>contra Quados à M. Aurelio relata. 46</p> <p>Ulpius Marcellus Commodi legatus. 48</p> <p>Vologæsus Parthorum rex. 37</p> <p>Ubes appellatæ sorores. 56</p> <p>Neocoræ factæ. 61</p> <p>terræ motu in Asia disjectæ. 61</p>		<p>27.</p> <p>Urnæ, ludorum præmia. 80</p> <p>Vulcanus Junonis filius. 23</p> <p>Uxori Pertinax, Augusta nomen negavit. 57</p> <p style="text-align: center;">Z.</p> <p>ZO'iacus, duodecim signa continet. 94</p>
--	--	--

FINIS.

ERRATA.

Pag. 7. lin. 14. lege ab historia, lin. 10. l. Pandatariam. pag. 11. lin. 4. l. pyxide. pag. 15. lin. 14. dele gesserit. pag. 18. lin. 16. l. obtinuerit. pag. 21. lin. 2. post urbes adde in. pag. 21. lin. ult. l. quatiebant. pag. 22. l. Hypium, utique. pag. 24. lin. 7. l. conspiciuntur. pag. 28. lin. 8. l. nummis pag. 29. lin. 6. pro sub. l. in lin. 18. *δύοις*. pag. 30. lin. 3. l. Fœminæ. lin. 10. l. Græca. pag. 34. lin. 6. l. cuiusdam. pag. 48. lin. 10. l. arma sunt, quibus Britanni utuntur. lin. 24. dele burem. pag. 51. lin. 9. l. fuisset pag. 52. lin. 14. l. voluerit. pag. 55. lin. 15. l. Thyatira. pag. 56. lin. 9. post nummis, adde hic. lin. 16. l. unaquamque. pag. 57. lin. 10. l. pertinacisi pag. 59. l. 19. l. exarata. pag. 61. lin. 19. l. ΕΦΕΣΙΩΝ *ibid.* ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ. p. 63. lin. 14. l. Theodamantis. p. 65. lin. 14. l. Pythiorum pag. 68. lin. 8. l. indicant. pag. 69. lin. ult. l. Pythii. pag. 76. lin. 6. l. Miletopolitæ. lin. 19. l. epigraphem. pag. 79. lin. 9. l. cum Dione. pag. 81. lin. 2. l. nummum. pag. 82. lin. 19. l. tertia. lin. 20. l. numismata. lin. 22. l. nummum. pag. 87. lin. 8. l. Capitolinus pag. 89. lin. 13. l. Zophoro. pag. 91. lin. 4. l. Smyrna. pag. 92. lin. 16. l. duarum gerit, quod. pag. 93. lin. 4. pro &, loquem, l. 15. post apud, adde Sponium. pag. 94. lin. 1. l. magistratibus. lin. 15. l. Cræsi. lin. 16. l. requiescendum. pag. 99. lin. 21. l. cultum, lin. 22. post nummus, adde docer & lege quem pro quam. pag. 104. lin. ult. l. Plebeia. p. 109. lin. 16. l. Salomus. pag. 111. lin. 14. l. Catanensium. pag. 118. lin. 13. l. barbarum. pag. 119. lin. 16. l. *λæva*. pag. 132. lin. 11. l. tutarentur.

1537
-792

GETTY CENTER LIBRARY

10H

